

Là Gái... Không Phải Gay!

Contents

Là Gái... Không Phải Gay!	1
1. Chương 1	2
2. Chương 2: Táo Bạo !	3
3. Chương 3: Hà Anh Gặp 4 Trụ Thiên Vương	4
4. Chương 4: Tất Cả Chỉ Mới Bắt Đầu Thôi Cậu Bé !	7
5. Chương 5: Ra Mắt Vs Thiên Vương !	7
6. Chương 6: Thầy Hiệu Trưởng Và Người Bạn Cùng Phòng Quái Dị !	11
7. Chương 7: Thằng Bạn Cùng Phòng Mặc Zịch	12
8. Chương 8: Ngày Đầu Tiên Đi Học !	15
9. Chương 9: Cuộc Đụng Độ !	16
10. Chương 10: Phá Vỡ Giao Kèo !	17
11. Chương 11: Cú Điện Thoại Đổi Đời	18
12. Chương 12: Đối Mặt Ở Bar Mirotic	21
13. Chương 13: Hà Anh Ở Trường Tam Thanh	31
14. Chương 14: Sự Cố Không Ai Ngờ !	34
15. Chương 15: Mất Điện Tụi Post Bài Sơ Dy	37
16. Chương 16: Cảm Xúc	38
17. Chương 17: Ơn Chúa ! Em Đã Về !	44
18. Chương 18: Bại Lộ Rồi Bé Yêu	47
19. Chương 19: Phát Hiện Thì Sao ?	50
20. Chương 20: Tôi Và Em . . chúng Ta Yêu Nhau Nhé	53
21. Chương 21: Sự Lựa Chọn !	55
22. Chương 22: Làm Ưm Thành Người Của Ta	59
23. Chương 23: Gay Cấn !	61
24. Chương 24: Ngày Trở Về Của Ta !!	64
25. Chương 25: Anh Đùng Khóc !	67
26. Chương 26: Chính Thức Khiêu Chiến	70
27. Chương 27: Sau Cái Tuyên Bố Hùng Hồn !!!	72
28. Chương 28: Vì Sao Em Giả Trai ...?	75
29. Chương 29: Qua Khu S !	82
30. Chương 30: Ở Đó Và Không Đi Đâu Cả	83
31. Chương 31: Sự Cố Chưa Được Hồi Kết!	84
32. Chương 32: Sinh Nhật Hấn	86
33. Chương 33: Phía Sau Và Tất Cả !!!!	89
34. Chương 34: Khởi Đầu Mới Giữa Chừng Câu Chuyện Chưa Có Hồi Kết	91
35. Chương 35: Kết Thúc Tất Cả Hay Mở Ra Tất Cả	92

Là Gái... Không Phải Gay!

Giới thiệu

Trịnh Vũ Hà Anh : Quê nhà vốn ở Hà Nội City bình thường thì không thể nói là bình thường , nổi b

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/la-gai-khong-phai-gay>

1. Chương 1

Hà Anh à ! Mẹ đi đón bố và anh , con đi cùng chứ ?

- Không đâu mẹ ! Tại sao phải đón ông ta ? Bước chân đi cấm kì trở lại !

- Cái con bé này ! - Bà Hoa chỉ lắc đầu

Bà đi nhanh cho kịp chuyến tới sân bay . Độ này bắt taxi cũng mất nhiều thời gian lắm !

” Anh sắp về chưa /”

” Sắp rồi ! em ra đón anh chứ ?”

” Không ! Chỉ mẹ thôi ”

” sao thế ”

” Em không thích ông ta ! ”

” Anh đã bảo rồi đừng gọi bố là ông nữa mà !”

” Em không thích ”

Gia đình nó ngày xưa gồm có 4 người : mẹ nó , người anh song sinh Trịnh Vũ Hải Anh, nó và kẻ bội bạc kia là cha nó . Ông ta trong lúc mẹ nó đau ốm nhất, khi nó mới 2 tuổi đã li dị chia tài sản bắt anh nó và bỏ đi . Nó còn nhớ như in nó đã khóc xin đừng đưa anh nó đi, đừng ***** con nó nhưng ông ta vẫn phũ phàng chẳng màng tới . Nó hận lão . Năm ấy nếu không có các dì, các cậu nó thì liệu ngày hôm nay đây còn mẹ nó, thậm chí còn nó hay không ? Người ta nói :

” Ta có thể quên những khi khó khăn nhưng ta tuyệt đối không được quên những gì mà khó khăn đã dạy cho ta .”

Đúng thế ! Khó khăn đã dạy nó biết kiên cường biết đứng lên .Và khó khăn cũng giúp nó nuôi lớn lòng căm phẫn, uất nghẹn, sự tủi nhục nó hận ông ta kẻ phụ bạc mẹ nó . kẻ đã tước đi cái quyền được sống trong gia đình hạnh phúc .

Nhưng trái với thái độ với bố nó nó lại rất yêu anh nó, có nhiều khi nó cũng hơi thắc mắc có phải nó loạn luân không ? Nhưng không cần biết ! Nó biết rằng anh nó luôn bên nó. nó nhớ lần đầu tiên sau hơn 10 năm bắt tin nó nhận được thư anh nó và sau đó là điện thoại .. Anh nó như một thiên thần với nó luôn Chia sẻ đau khổ với nó . Anh dạy nó học hành tử tế chỉ nó học giỏi , anh rủ nó cùng đi học karate dù 2 anh em ở 2 nơi xa cách . Anh biết làm già nó cũng biết làm nầy . Anh và nó như 1 bản sao và 1 bạn chính không tách rời .

Đầu năm nay, mẹ nó nhận được tin là bố nó bị u não không sống được bao lâu ! bà ủ dột, ăn không ngon ngủ không yên người cứ gầy ốm hẳn đi . Nó xót mẹ nên nói anh nó hỏi cách giải quyết . Vả cuối cùng là nó để mẹ và ông ta trở về như xưa để ông ta sống nốt mấy thời gian cuối đời ! Và nó cũng được bên cạnh anh nó !

.....

.....

Hôm ấy trời mưa lớn Chiếc taxi tử thần đã đưa cae 3 người trong gia đình nó sang thế giới bên kia ! Họ bỏ nó lại . Họ gạt phẳng nó ra khỏi cuộc sống gia đình ấy ngay cả khi họ đã chết .

Chết !

Bàng hoàng như không phải sự thật, bàng hoàng như chưa từng biết . Nó thân người ra ngay trong đám tang của 3 mạng người nhà nó . Nó đứng nhìn từng người ra vào ! đơn giản là nó đứng ! Sự bàng hoàng đã làm cho không một giọt nước mắt nào rơi cho ngày tiễn biệt vĩnh viễn . Các cô, dì, cậu, mợ nhà nó cố gắng lo cho chu toàn còn nó thì...

- Cháu sẽ chôn hay thiêu cha mẹ và anh cháu ! - ai đó hỏi nó lúc này ai hỏi thì nó cũng không biết là ai đâu !

- Thiêu ! Nó thần mặt ra trả lời trong vô thức !

Nó rải tro của bố, mẹ, anh né lên dòng sông quên hương . Họ sẽ ở mãi đây với kỷ niệm êm đềm còn nó sẽ đi nó sẽ phải làm nốt cuộc đời mà họ đã dành cho nó ! Giờ đây dường như nỗi hận thù với người cha bội bạc dần không còn , nó hối hận thì nhiều hơn .

Bốc mỗi hũ 1 nắm tro rồi bỏ vào hũ nhỏ cho vào ba lô . Nó đứng nhìn lúc lâu rồi quay bước đi !

Nó cười nó hèn nó không dám chết theo họ . Vậy thì nó phải sống thôi . Sống nốt phần của họ .

Nó sẽ phải tới đâu ?

Sài Thành Hoa lệ là nơi anh nó và ba nó đã sống ! Đương nhiên là đây !

2. Chương 2: Táo Bạo !

Thế là nó đã được thỏa mãn . Nó đang ở đây trường Waffer, trường quốc tế dành cho con nhà giàu . Trường Waffer là trường học nổi tiếng với thành tích học tập ngất ngưỡng, nền nếp đi đầu cho tất cả .

Vào trường này là ước mơ của anh nó . Nó sẽ làm vì anh nó . Nó sẽ sống sống vì anh nó sống cả phần anh nó . Nhưng đó là một quyết định táo bạo .

— BACK—

Đây rồi ! Sài thành sa hoa là đây . Nơi anh nó đã sống ! Nơi cha nó sống !

Nó vào đây sống với bà dì nó - người phụ nữ xinh đẹp nhưng không gia đình, không chồng con . Nó quyết định phải thay đổi phải làm cái gì đó chứ không thể đứng đó để rồi gục ngã .

- Dì ơi! Con muốn làm anh ! - nó nhìn dì nó đôi mắt nó cương nghị , nó đang quyết định táo bạo .

- con muốn gì ? - bà dì làm như mình không nghe được gì . Người phụ nữ này không phải người nông cạn . Bà là hiệu trưởng trường tư thục Tam Thanh nổi tiếng với thành tích và ” lệ phí ” cao ngất - con muốn gì ?

- con muốn học trường anh muốn ! - vẫn kiên quyết

- được rồi ! Nhưng dì có điều kiện .

— END BACK —

Nó về lại ngôi nhà mà cha và anh nó đã sống !

Nó đã tìm được những thứ khá hay ho của anh nó . Việc bây giờ nó phải làm đó là : mộng má lại !

Nó cầm cái kéo

Xoẹt

Mái tóc kiêu hãnh của nó , nó đã cắt ! Nó rút một giọt nước mắt . Mau chóng lau đi !

Ôm đồng đồ ra sau nhà !

Một ngọn lửa

Ánh lửa bập bùng !

Đẹp !

Một ngọn lửa giúp nó kết thúc một cuộc đời một số phận .

Hôm nay Trịnh Vũ Hà Anh đã chết !

Nó quyết định thế đấy đúng hay sai ?

Nó không cần biết !

Khoác bộ đồ của anh nó lên rồi ra phố !

Đây rồi ! Tiệm hớt tóc

- xin lỗi ! Cắt dùm tôi theo kiểu này nhé ! Dao này bạn quá tóc tai bờm xờm !

- dạ vâng ! - cô nhân viên nín lặng nhìn người thanh niên xinh trai này !

.

- thưa anh thế này được chứ ! - cô hỏi ý kiến nó

Nó nhìn trong gương !

Là nó đấy ! Hay anh nó đấy ?

Anh nó đấy ! Anh nó đẹp trai lắm đấy !

Cô nhân viên lại nín lặng chờ đợi

- đẹp rồi ! Rất cảm ơn ! - nó tỉnh rồi đấy !

.

Khoác bộ đồng phục màu xám còn thơm mùi ! Nó đi ?

Giờ nó đang đứng trước cổng trường Waffer . Nó nhìn một lượt , hít một hơi dài , bước vào .

Ngày tháng sau này sẽ còn dài với nó ở ngôi trường không một bóng hồng này .0. . . 0. . !

3. Chương 3: Hà Anh Gặp 4 Trụ Thiên Vương

Hà Anh gặp Hàn Khánh Duy

Nó đang đứng trước cổng trường nam sinh nổi tiếng là ăn chơi hạng nhất . Nó sắp phải đối mặt rồi ..

Nó có sợ ?

Không còn lâu nhá !

Nó mà ít nhiều cũng đã từng cầm đầu hơn chục thằng tung hoành 1 thời cấp 3 oanh liệt .

Nó bước vào cổng trường ! Ấn tượng đầu tiên là :

Vắng hoe !

Hê hôm nay học sinh đi đâu hết rồi ?

Nó cũng không cần biết cái mà nó phải làm ngay bây giờ là tới phòng hiệu trưởng trình diện và nhận lớp .

Nó nhìn tổng thể cái trường một lượt và nó phải trầm troimootj tiếng khen rằng cái trường này khá là rộng đi !

Có sân bóng đá , Bóng rổ , Có riêng khu nghỉ ngơi thư giãn ... Đúng là trường chuẩn có khác.

Mắt nó thao láo nhìn cái rổ banh trên sân bóng rổ nó thèm nhồi bóng vào rổ quá nhưng ở đây không có bóng .

ngó

ngó

Nó ngó xung quanh xem có ai không !

Không có ai !

Nó cởi cái áo khoác và :

Ki A nó phi về phía cái rổ bóng và :

Bật lên

Túm lấy vành rổ !

Cảm giác này đã lâu nó không nếm lại

Sảnh khoái nó cười hềnh hếch (mẹ ngu dễ sợ) nó bỗng mung lung mơ màng nhớ về Duy - phó tướng của nó là người con trai thứ 2 sau anh trai nó là người con trai được tính với nó là thân thiết . Duy đối với nó rất tốt quan tâm và luôn làm nó cười nó cứng thẳng phó tướng này lắm !

Mung lung mơ màng nghĩ nó buông tay khỏi vành rổ lúc nào ý ! Nó cứ tưởng vẫn còn được Duy đỡ như ngày nào !

Nó nằm rùng queo trên mặt đất với cái lưng đau điếng ! Nó nhăn mặt . dù khoảng cách ó rơi xuống không lớp nhưng sao đau quá vậy nè !

Nó đang nằm quần quai bồng :

-HA HAHAAH A HAH ÂH HAHAAHA tiếng cười ở đâu vang lên ầm ầm ! Và người từ phía cá khu học ồ ra nhìn nó cười rú lên :

- thằng điên hahahahahaha!

Ôi trời đất ơi mắt mặt quá có cái lỗ nào cho con chui vừa không hả trời !

1s

2s

Không sao mà ! Mình đang là 1 thằng đàn ông mình sợ cái gì chứ ! Nghĩ bụng thế nó lồm cồm bò dậy bước đi nhưng khi gió cái lưng vẫn còn đau nó khom khom người đi chưa được mấy bước thì :

__ Á ! - Một tiếng thất thanh lên vang vẫn chính là nó ! - 1 quả bóng từ đâu lăn toiwsgangs chân nó và nó lại ngã !

Cái đám đông đó lại được một mẻ cười ra nước mắt !

Nó cay cú ngẩng lên nhìn người đã nén bóng và khựng lại ! Bây giờ nó đang thấy chính là khuôn mặt khá giống thằng phó tướng của nó hay chính xác là thằng phó tướng của nó nhưng theo nó nhớ thằng phó tướng của nó đã đi mà không một lời từ biệt cách đây 3 năm . Nó cũng chẳng biết thằng đó đi đâu nó có để 1 dòng thế này ” Tổ sẽ về ” . Khựng một giây và nó chợt nhận ra người kia không tử tế là mấy kgi gã tội thẳng quả bóng khác vào mặt nó :

- Ê ! Mù sao ! Tui nè, người nè sao tội bóng tui ? - nó giở cổ gào lên .

Chàng thanh niên không nói gì hể nó nói 1 câu là cậu ta ném 1 trái bóng vào mặt nó cho tới khi cậu ta đi tới chỗ nó và nhìn nó với đôi mắt lạnh :

- đừng có đụng vào sân bóng của tôi ! Lùn thì đừng bày đặt với cao !

” Lùn thì đừng bày đặt với cao ” Cai câu này giống ai nhờ ...!!! Nhưng rồi ” có lẽ người giống người giống cả lời nói ngạo mạn thôi .

Nó nhìn người thanh niên hằm hằm . Cái đám đông xung quanh im bất tự lúc nào !

- Ê ! Nó cất tiếng gọi người kia , gã không trả lời !

- Ê - lần 2 to hơn giọng có vẻ tức giận hơn

- Muốn đánh nhau à ! - Gã kia lạnh lùng một tiếng ! - Quên chưa giới thiệu tên này là Hàn Khánh

-Ê ! đứng lại hồi tỵ coi ! – nom nó kì ngông nghênh phải biết . Nó muốn gì đây ?

Khánh Duy gầm gừ quay lại , trong cái trường này chưa từng có thằng nào mà dám lấn giọng với nó . Nó đi về phía Hà Anh, dí sát khuôn mặt vào mặtj Hà Anh , vì Khánh Duy cao hơn mét 8 nên với thành phần gần mét 7 thì nó phải cúi xuống nhìn hai đứa như khủng long cổ dài và cún nhỏ ngây thơ đang đối đầu vậy .

-Gì ? – Gầm ghè

-Phòng hiệu trưởng ở đâu ? – Hà Anh mở to đôi mắt ngây thơ ! Hỏi một câu hết sức ngây thơ trong hoàn cảnh hết sức “ nóng nảy “ này

•xỉu*

•*xỉu*

•....

Ngần ấy con người trong khu trường học đang chờ đợi một trận chiến mà chắc chắn kẻ thua là Hà Anh thì lần lượt xỉu hết ! Saooo lại có người như thế cơ chứ . Ngay cả đến nhân vật chính – người hỏi câu ấy – hỏi xong câu ấy cũng đàn cái mặt ra ngu dễ sợ ;

-Ha ha ! Cả khu trường lại ầm ầm như pháo nổ đúng là cái chuỗi ngày âm tịch của cái trường này bắt đầu chấm dứt khi nó chính thức đặt chân vào đây ! Mở ra sắp tới sẽ là chuỗi ngày sôi động với một [Đồ chơi mới]

“”lừ mắt”

Im bắt !

Chỉ với 1 cái lừ mắt cái đám đông ồn ào ấy đã im lặng ! Im bắt ! hà Anh nghĩ thấy mùi nguy hiểm từ người con trai đối diện rồi đấy !

- Học sinh mới à ?- 5s chấn động đã qua Duy là 1 trong tứ trụ của cái trường này . Nhà thì phải có móng cũng giống như cái trường này vậy muốn tồn tại thì phải nhờ tứ trụ thiên vương là cậu chủ của 4 Tập đoàn lớn là Hàn-Giang-Lương và kẻ ghê gớm nhất là cậu chủ của họ Vương (Nhân vật chính đây ạ). Hàn Khánh Duy đúng như cái họ của gã gã lạnh lùng, không nói nhưng cái nhìn cũng đủ làm người ta chết đứng .

- ê ! đứng lại đó ! Tôi có chuyện muốn hỏi anh ! - Nó hùng hổ không biết nó muốn là gì !

4. Chương 4: Tất Cả Chỉ Mới Bắt Đầu Thôi Cậu Bé !

- Ừ ! - Nó vênh cái mặt rất chi là baby - mới vào hôm nay thôi hân hạnh - Nó nói như thể này giờ không có chuyện gì xảy ra vậy

Gã cười khẩy hay thiên hạ còn gọi đó là cười ruồi nụ cười khá khen là trông cũng thường thôi , nó miễn dịch với con trai rồi vì nó là thủ lĩnh ít nhất cũng được mấy năm chứ ít gì đâu !

cười

Gã thoáng ngạc nhiên trước cái điệu cười khẩy hết sức uy lực của gã, ít nhất phải đến 2/3 đám kia phải run còn 1/3 thì chân không vững thế mà cái tên này nó lại cười !

Tự nhiên hắn thấy tự ái nhưng hắn không thấy ghét kẻ này ! Nhưng dù sao cũng phải cho biết tay mới được !

- Học sinh mới nhìn đàn anh không chào à ? - Hắn bắt đầu hoành hợ !

‘ ta mà làm đàn em của nhà người àh mơ đi ’ nghĩ thế thôi chứ nó chưa có nói được bây giờ . Nhưng chắc chắn sẽ nói ! ‘Chờ đó ! Quân tử trả thù 3 tháng chưa muộn cứ chờ mà xem !’ (3 tháng này lại lịch thể nào thì chắc chắn chap sau em sẽ nói)

- Chào đàn... ông ! - Nó tùm tùm - Ồi chết nhầm ! - gỡ vờ thế thôi - đàn anh !

Tức xì khói đầu rồi à nha ! Từ trước tới giờ người giám nói đùa với nó không nhiều nhưng cái kẻ cả gan này dám nói như thế ... Gã cay cú nhìn nó mà không nghĩ xem mình sẽ xử nó thế nào :

- Ok! Tôi sẽ chỉ phòng hiệu trưởng cho cậu ! Biểu dương tinh thần “ngoan ngoãn” nhé ! - gã nhìn nó với cái ánh mắt ‘vĩ ruồi’

- Đàn ông chết đàn anh tốt quá ! - nó tùm tùm

‘Xì’ Có ai nghe mùi gì khét khét không ?

- Đi thẳng rẽ phải, lên cầu thang, rẽ trái, lên cầu thang ở bên phải, đi thẳng lên tầng năm, rẽ phải phòng cuối cùng ở cuối dãy ! – Gã nói một lèo !

- Oh ! ok ! nhớ rõ ! Không ngờ tốt bụng ha ! - Nó trầm trồ !

- không gì ‘giúp đỡ’ đàn em thôi ! - Hắn *cười ruồi*

- Cảm ơn !!!!!

cảm ơn hắn và đảo bước về phía cầu thang theo lời chỉ dẫn của gã . Nó đi nhanh cảm xúc trên mặt đã trở lại bình thường không biến động gì !

Nhìn theo dáng đi khệnh khạng đúng kiểu nam nhi của nó gã khẽ nói :

- Tất cả chỉ mới bắt đầu thôi cậu bé !

Cái đám đông kia nhìn nụ cười của hắn tự dưng thấy lạnh lưng ! Cái gì sẽ đến sau đó đây !

5. Chương 5: Ra Mắt Vs Thiên Vương !

Cái trường này rộng ghê . Nó mãi mê đi và vô tình đâm sầm vào ai đó đang lao rất nhanh từ trên cầu thang xuống và hậu quả là nó đã ngã tới vài bậc, lăn nhanh như con quay !

” xui xẻo ”

- Xin lỗi - Nó ngẩng lên xin lỗi người đối diện ! chộp nó mỉm cười vì đây là người đầu tiên ra dáng học sinh trong cái trường này ! Nhìn nhé : 1 anh chàng vóc dáng cũng được gọi là đẹp nhưng đeo mắt kính tay cầm sách trông cool tri thức ! Cái “loại” này ngày trước được nó gọi là một nhưng so với cái gã ban nãy thì trường này vẫn có người !

Tuy nhiên bạn học này dù ngã nhưng có vẻ rất vô đứng lên và bỏ đi không nói nó một lời !

’ Xùy người thế mà kém lịch sự !”

Mặt khác :

- alo ! Đang ở đâu ?

-....

- ok ! sức nó đi !

Người bạn học mà nó vừa cho là con người duy nhất còn sót lại trong ngôi trường này chính là Lương Quang Thái hay còn có tên ‘đen’ là Thái Ngọt nghe cái tên ngọt ngào thế nhưng ‘ngọt’ ở đây không phải là ngọt của ngọt ngào mà là của ‘ chém ngọt’ . Thái Ngọt là cái tên mà khi nhắc đến trong giới không ít kẻ phải rùng mình vì cái tài chém máu không kịp khô ! Cái tên Thái Ngọt nổi tiếng nhưng cái tên Lương Quang Thái thì ít ai lường được cậu chủ của tập đoàn Lương Thiệu với dãy nhà hàng cao cấp lớn nhất khu vực ! (Nhân vật này cũng làm nên khá nhiều sóng gió mời các bác nhớ dùng nhá)

....

Cái trường này kỳ quái thật sao lại có thể để một ông hiệu trưởng phải leo tới mấy tầng lầu mới lên tới văn phòng đúng là khó người khó mình !

Nó lằm bằm thế thôi chứ thực ra là nó lên tới nơi rồi còn gì !

Nó đi thật nhanh về phía cửa ! Hít sâu ! Hồi hộp gì chứ !

* cộc * * cộc*

Không có tiếng ai trả lời nhưng rõ ràng nó nghe thấy sau cánh cửa kia có tiếng gì rất lạ dường như ai đó đang ... rên !

- Xin lỗi em có thể vào được chứ ? - Nó lễ phép !

Hồi lâu !

- Được !

Một tiếng cộc lốc vang lên . Nó nghĩ ’ Thầy hiệu trưởng có vẻ bận rộn mình sẽ nói nhanh thôi !

* Cạch* nó mở cánh cửa ...

1s

2s

3s

* Rầm* nó đóng sầm cánh cửa vì đằng sau cánh cửa ấy

Cái mà nó nhìn thấy

18 +

Một nam 1 không chính xác là 1 học sinh nam !

Một nữ hay chính xác hơn là một giáo viên !

Họ đang

‘ Ô mình lên phòng hiệu trưởng mà . sao lại.... không lẽ nhầm ! ” Ngó quanh nhìn lại ’ Đúng rồi ! Không sai ! Ô thế ! ...’ Đần mặt ra!

* Cách*

Cách của lại bật mở và :

- Xin hỏi phòng thầy hiệu trưởng ở đây ạ ? - Nó ngó cái đầu vào nhắm tịt mắt mà hỏi . (t/g : Xiu)

....

....

....

Không có động tĩnh .

hé

hé

* mở mắt *

- Á á á á aaaaa!- (mở mắt thấy gì nhể ! để mai đi giờ phải ngủ ôy)

-á á á á á - Nó thét ầm lên khi vừa ngó vào phòng thì đã thấy ngay cái mặt của thằng kia kề cách chỉ 1 và centimet

- Thấy gì chưa ? - Thằng cha kia hỏi mà khôngdi chuyển cái mặt của gã !

* gật, gật*

-Thấy đã hông ? - Lại hỏi ngu không tả !

* lác lác *

- Tìm ai ? - hấn đổi chủ đề ngang hông làm nó giật mình !

- Thầy hiệu trưởng ! - Nó tahnhf thật thấy ngu , cái mặt nó đỏ gay lên nhưng lời nói thì cố ra vẻ điềm tĩnh lắm !

- Hiệu trưởng ? Sao tìm hiệu trưởng ở đây ? - Gã thắc mắc - Nè giả ngu hay là ngu thật đây ! ‘Phòng nghỉ’ của bốn thiếu gia làm gì có hiệu trưởng nào ? - gã nắm nhẹ cằm nó nhìn nhìn

Cay xè cồng hòng, nó muốn thịt thằng này mềm xương nhưng mà phải nhịn .

-Ôh thế đây là phòng 18+ hả ? - hồn nhiên hỏi

- Chính xác chú mày thông minh đấy ! Vậy thì chúng ta cùng 18+ nào ! - Gã lôi xênh xệch nó vào phòng và :

- này ! Từ từ đã

- Ừ hứ

- Xin hỏi phòng hiệu trưởng ở đâu ? - Trong cái tình cảnh dầu sôi lửa bỏng này mà có con người kia lại chỉ hỏi tới phòng hiệu trưởng sao . Haizzz

* xiu *

cái hứng thú giả vờ của gã đã bị nó dập tắt ! Gã chỉ muốn dọa thử xem tên này sẽ van xin gã thế nào ngược lại nó lại làm gã méng xiu .

- Lầu 1 ! Phòng 2 ! Bên cạnh khu giáo vụ !Đối diện với sân bóng đá ! - Hấn buông tay thả nó lăn dưới đất và trở về ôm cô giáo kia !

- Ui da ! Cái gì ? Lầu 1 !

- ừ hứ

- Hả ? .. Thằng cha chết bầm ... - nó làm bần ***** cái thằng cha đã chỉ nó lên tận tầng 5 . Thế là nó đã bị lừa . 1 quả lừa to gần bằng quả đất . Trời ơi tức quá !!!

- **** gì đó thằng dần ! - Gã đừng đưa cái chân trên mặt bàn hăng giọng !

Đứng dậy . Phủ quần áo . Cúi chào !

- Cảm ơn đã chỉ bảo ! Nhân tiện cũng nói chỉ số IQ của tôi là 200 đấyDÂM TẶC ! -Đương nhiên nói xong câu ấy nó vọt lẹ chạy nhanh như ma đuổi, không nhanh mà được à để nó bắt được chắc là tôi cơm .

Gã dâm tặc đôi mắt mở to hết cỡ tai gã căng ra để cố định dạng 1 cách chính xác rằng vừa có 1 đứa nào đã mắng mình là DÂM TẶC ! Với cái vai trò và một trong bốn chân trụ của cái trường này thì việc gã muốn hắt cẳng 1 đứa nào đó là chuyện quá bình thường . Nhưng thằng nhóc kia là đứa nào mà láo thế nhỉ . Hắn là Giang Thiên Minh thế trước chúa là từ bé đến giờ nếu nó không động đến ai thì thôi chứ chưa từng có kẻ nào dám làm sai chứ đừng nói là động đến cậu chủ tập đoàn liên quốc Giang Ân - 1 tập đoàn lớn nắm trong tay 3/4 công ty thực phẩm trên toàn Châu Á (Cái này chém) . Thế nhưng hôm nay gã đã thấy được ” Ánh hào quang ” của kẻ sắp toạch .

Sóng gió mà nhân vật này gây nên cũng khá vui nhộn đáng yêu và gay cấn đấy !

Cái thân xá hao gầy 37 độ C của nó đang ê ẩm vì mấy phát chấn thương lại phải lui cui mò xuống tầng 1 , thế rằng nếu không có cái giao ước với dì nó thì nó không cửa sừng đi thế này đâu !

- Dì cho con học tại đó nhưng con có biết rất nguy hiểm không ? - Dì Thanh Tâm nghiêm mặt với đứa cháu đang nằng nặc đòi làm điều mà không thể tin : Con gái mà đòi học trường con trai !

- Dạ con biết nhưng dì quên cháu là cháu của dì là em của anh sao ? Dì nhìn nè ! - nó giơ tâm hình anh nó chụp hôm tốt nghiệp và so sánh - chúng con sinh đôi mà rất giống nhau ! - Nó tự tin !

- Đồng ý là thế nhưng con có biết 1 đứa con gái sống giữa cái trường toàn nam thì sẽ thế nào không ? Có bao nhiêu là thứ bất cập ! - Bà không yên tâm !

- Dạ nhưng con nghe nói ký túc xá trường mỗi phòng chỉ có hai người . vì thế nhiều nhất con cũng chỉ tiếp xúc với 1 tên bạn cùng phòng chứ có gì đâu hở dì - Gia sức maketing

- Thôi tùy con nhưng nghe kỹ điều kiện của dì đây ! - bà nghiêm thật

- Dạ dì !

- Thứ nhất không yêu đương những nhít !

- Dì yên tâm con miễn dịch với đồng vật khác giới ! - nhe răng ra mà cười cơ đấy !

- Ta dẫn thế . Thứ hai : Trong học kì đầu phải vượt qua người đang đứng hạng nhất trong cái trường ấy ! - Bà nheo mắt

- hả ! Chỉ có 2 tháng mà được không ? - Nó e ngại !

- Không được à ? Vậy thì sang trường dì ! - Bà quả quyết !

- No no no ! never yes, i do .

- Điều thứ 3 là điều quan trọng nhất :nếu trong vòng 3 tháng con ở đó không gây thị phi tai tiếng, nhất là không gây lộn đánh nhau . Dì sẽ cho con học tới khi nào con bị phát hiện .

- Thế thôi hả quá bèo luôn .

1s

2s

3s

- Ó no ! Nhỡ con bị người ta bắt nạt thì sao ? - nó nhăn nhó !

- Oh thế thì về trường dì thôi nào ! - bà ra sức kêu gọi

- No . Con đồng ý ! Dì viết giấy giới thiệu cho con đi !

Mung lung mãi nghĩ nó đã đi tới nơi rồi ! Lần này thì chính xác nó nhìn thấy cái biển phòng hiệu trưởng đây rồi . Đảo mắt nhìn tìm thằng cha chết bầm để rửa nó chết cho nhanh !

6. Chương 6: Thầy Hiệu Trưởng Và Người Bạn Cùng Phòng Quái Dị !

* cộc*

cộc

- Ai đấy ? - Tiếng người đàn ông vang lên đầy uy quyền sau cánh cửa .

_ Dạ em là học sinh mới ! Thưa thầy em có thể vào được không ? - lần này nó cẩn trọng hơn đỡ tốn tiền mua nước rửa mắt !

_ Được ! mời vào

Nó thở phào . Hóa ra đây đúng là phòng thầy hiệu trưởng thật kể ra cái thằng dâm tặc cũng còn tý tình người .

Nó đẩy cửa bước vào và cúi chào người đàn ông đứng tuổi nghiêm nghị đang ngồi hí hoáy bên màn hình vi tính ông ta đang cặm cụi làm việc . Nó đứng nghiêm và từ từ liếc nhìn xem mình có vấn đề gì để người già chê trách không ?

Ồn !

Người đàn ông ngẩng lên nhìn nó và từ tốn nói :

- cậu là học sinh mới ! -Ông ta xác nhận thêm một lần nữa thân phận của nó !

- Dạ ! Đây là hồ sơ học bạ và giấy giới thiệu của em ! - Nó cẩn trọng đưa và không bỏ qua cơ hội liếc nhìn cái màn hình vi tính và méng xiu khi thấy cái mà ông hiệu trưởng đang cặm cụi làm việc : Ông ta đang xem TOM & JERRY !

Trời đất cái trường này

Nó thơ thẩn đi trên hành lang chuẩn bị về ký túc xá ! Mung lung nó nghĩ tới lời thầy hiệu trưởng . thấy nói về cái trường của nhẩy tự hào như nói về một cõi mơ nào đó Ơc ?!

- chào mừng em đến với chúng tôi ! Một ngôi trường có bề dày lịch sử nổi tiếng với thành tích học tập và kỷ cương ! Một học sin giỏi như em Hải anh đây chọn trường chúng tôi là rất sáng suốt ! - Đi ra chỗ nó bắt tay và nói sang sảng còn nó thì

-” Sạc cái trường thổ tả ! vừa bước vào đã gặp ôn thần !”

Như chợt nhớ ra điều gì thầy hiệu trưởng bỗng khựng lại và nghiêm mặt !

- Tôi quên chưa nói với em . ở trường này có 1 số quy tắc nhưng tôi không tiên nói . Cũng ít thôi khoảng từng này . - Nói rồi ổng quay lại bàn làm việc lúi lúi cái gì đó trong ngăn bàn .

2s

Sau 2 s hí hoáy ông lôi ra 1 tập tài liệu và ĐƯA cho nó ! Méng xiu

” Cái gì thế này ! nội quy á sao mà nhiều thế này ! ”

- Em phải cố gắng tôi rất hi vọng em có thể sống sót ... à quên .. ở lại với chúng tôi !

Sặc 1 Nó gần như nổ tròng mắt khi ông thầy này nói ! Dương như nó đã hiểu trong cái trường này thế lực MA QUÁI nào đó đang hoành hành ! Và nó !

Vâng là nó !

sẽ....

Chẳng làm gì cả

Nó nghĩ rằng đúng như lời ông hiệu trưởng thì nó cần phải sống sót ! Để học trường anh nó đã cố gắng nỗ lực rất nhiều . Và nó cũng đã hứa với bà dì nó rồi làm sao mà được ! Nhưng thiết nghĩ ” Mình không động vào ai thì chẳng ai dám động đến mình ” Nó thơ ngây yêu đời nên chỉ nghĩ đến thế thôi . Mà không biết rằng ở cái trường này để sống yên bình thì cũng là cả một vấn đề ! Ở đây 1 là chiến đấu để tồn tại . Hai là im đi để mà sống . Và nó đang chọn cách im đi mà sống !

Liệu nó có thể im đi mà sống không !

7. Chương 7: Thằng Bạ Cùng Phòng Mặc Zịch

Hà Anh phải vất vả lắm mới vác được cái thân xác hao gầy 37 độ tới cái ký túc xá dành riêng cho học sinh có học bổng (Là do thi cử mà được vô)

Đứng tần ngần một lúc nó thở một cái dài thọt . Cái gì thế này cái trường thì nguy nga thế kia ! Tiếng tăm thế kia . Cái ký túc thì ... Haizzzz . Thôi mặc kệ mình đi học không phải đi nghỉ mát . Xốc lại cái ba lô trên vai và việc cuối cùng bây giờ phải làm là tới phòng quản lý ký túc và xin chìa khóa cùng thẻ số phòng .

Người quản lý cái ký túc này thật là có cái sắc đẹp chim sa cá chết ! Bà ta nâng cái gọng kính ” Thời trang lên mà hỏi :

- Năm mấy ? - không nhìn nhau lấy 1 cái

- Dạ năm nhất ! - nó lễ phép cho nhanh !

- Phòng K2L1P36 ! - Bà ta nói nhanh cái giọng như thế ” Mày có đi nhanh không tao oánh mày bây giờ ”

- dạ !- đỡ chùm chìa khóa từ tay bà ta nó zọt lẹ

Ra tới cửa cái mặt nó kỳ kỳ nhăn lại . không quên buông nhỏ một câu thừa ;

- Thiết là khó ưa ! Cỡ bà ế ! – Nói nhỏ nhỏ thôi không thì khó sống !

Nhưng nó chợt nhớ ra hồi chiều đi ngang qua bảng chỉ dẫn nó có thấy 1 cái hình chia khu, chỉ thoáng qua nó cũng không để ý là mấy !

Cầm cái thẻ đi lòng vòng mãi hồi nó cũng tìm thấy phòng của mình . Nó đứng ngoài cửa hít sâu đang chuẩn bị tinh thần không biết người cùng phòng mình là kẻ ra sao , phải chào hỏi thế nào vì chân ướt chân ráo chỉ ít cũng phải là thêm bạn bớt thù chứ không thể nào mà kết thù mất bạn được (công nhận cái câu này ai viết ra mà hay quá trời quá đất) .

Bỗng nhiên trong căn phòng vùn lên tiếng thét kinh hoàng .

Cái gì đang xảy ra trong đó ? Thật nó cũng muốn biết lắm .

Vội vã !

Không do dự nó đập cửa xông vào ngay dù trên tay nó đang cầm chìa khóa .

Xông vô ngay lập tức không định hình được nhưng nó đã phát hiện một vật thể lạ nào đó đang vúi chặt lấy nó : cái cổ nó thì nạt như đeo đá cái chân thì không thể nhúc nhích và lúc này là : MỘT KẼ LẠ đang Ôm chặt lấy nó !

Trông 1 s hoàn lại nó đã kịp nghe người nỳ lằm bằm :

- Gián có con gián ! Hu hu

Ôi cha mẹ ơi ! Ôi đất ơi nó muốn vật ra đây quá chỉ là con gián mà cái thằng này nó hét ầm lên như một đứa con gái , chỉ vì một con gián mà cái thằng này nó ôm chặt người đầu tiên mở cửa . Ôi tôi muốn xỉu !

Trời ơi cái trường này quái đàng quá không biết chuyện đã kết thúc ở đây chưa ? (Làm sao mà kết thúc được kết thúc thì tôi treo bàn phím đi lượm rác hủ cớ hai)

- Xuống ! - nó nghiêm giọng coi bộ không nhẹ nhàng với người như thế này - Xuống ngay không xuống là tao ột nhất bây giờ ! (Nó không có vi phạm quy ước với dì tâm . Nó chỉ có hứa với dì là nó không gây gổ,

không gây thị phi ở trường còn ở đây là ký túc nó đã tự do !) Trộm nghĩ vì nó tự tin hơn để nắn tên mắc xích này!

- Ừ ... Ừ .. không chịu đâu ! Gián có gián đó ! - Thằng bé kia cứ bầu chặt lấy nó mà nói

‘ ôi chúa ới, ngó xuống mà coi thằng này nó bị sao zì trời ,. Hồng lẽ nó là gay ! Thì cũng không có sao nó là con người tân tiên nó không có chấp nhất vấn đề giới tính với nó cũng thường thôi . Nhưng cái thằng này cửa bạn nó thế này thì làm sao mà nghỉ ngơi đây ~ ! Tjooi thương thay nó kém may mắn minhg nhẹ nhàng chút ’

- Ê nhóc ! Xuống anh nhờ tý ! tao đang mệt quá đây này ! - Nó tự nhận nó làm anh ít gì dù là gái nhưng so ra nó chỉ vật một cái thằng bé này nằm chổng queo à !

- dạ ! - thằng bé buông nó ra và kịp 1s sững lại để rồi - Ôi anh xinh ghê ! Xinh quá đi hà ! - thằng nhóc đưa tay lên xoa mặt nó làm nó chưa kịp phản ứng !

Lùi xa 2 bước !

vuốt ngực !

Xinh ? !!!

Không lẽ dễ nhìn ra vậy sao ?

Không thể nào nó đã nhìn cả trăm lần không lý nào nhìn ra nó là gái !

- Cậu là gay ? - nó không biết nói gì để đánh lẹ hướng cái thằng bé này !

- Ừ không ... không... em .. à ...tôi không ... không phải ! -đột nhiên cái mặt thằng bé đó biến sắc miệng nó như thể dính keo vào nó không thành câu không gây tiếng !

‘ Coi cái độ kia nhìn là biết nói láo rồi ! Làm sao phải trối ? Không lẽ cậu ta nghĩ mình kì thị cậu ta ! Không phải chứ ? Mình làf gái giả trai nhưng mình đã quyết định không trở lại làm con gái có lí nào mình cũng được tính là một loại giống cậu ta . Vậy mình cũng là gay ! (cái con bé này chả có biết gì về thế giới thứ 3 cả cỡ cô không phải gay mà là les chứ ... Haizzzz) Vậy thì việc gì mà không nói cho cậu ta biết cho dễ thông cảm) ’

Nghĩ thế nhưng nó quay ra đóng cái cửa may mà không có tung bản lẻ không thì thê thảm . Quay vào nhìn thằng nhỏ đang đứng cách đó không xa . Nó tiến 1 bước thằng nhỏ lùi một bước .

- Tôi không phải gay... không phải đâu ... - Thằng nhóc vẫn sợ hãi lắm lắm !

- Thật thế hả ? - Nó giả dò hỏi cho có .

- Dạ là .. thật .. thật ...

- Haizzz thật tiếc quá ! Nhưng tôi lại là gay ! không chừng tôi lại quấy nhiễu cậu về đêm đấy . hay là qua phòng quản lý đổi phòng đi !- Nó nói mà trong mắt không một gợn

Thằng bé ngẩn người, nó nhìn cậu bé còn tay thì chìa ra cửa ý tỏ ‘ đi đi xin mời ’

- Đứng ! Thằng nhóc thốt nhanh rồi bịt miệng nó lại nó nói như cảnh cáo ! - Anh đừng bao giờ nói với ai mình là gay ! Nhất là trong cái trường này

‘ Gì gay thì nói là gay (Ọc lạy hông đúng là đầu thi to mà óc thì bằng hạt thóc) Bây giờ tư tưởng giới tính không vồn cổ hủ nữa mà sao mà sợ zữ zậy ! Thiệt là phiền !’

- Vì sao ?- Nó cũng thật tò mò không biết hà có tại sao cậu ta lại có vẻ hoảng hốt đến thế .

- Anh hãy vào trong thay đồ nghỉ ngơi lát em sẽ nói chuyện này sau ! - Thằng bé cố đẩy nó vào mà không hỏi nó xem nó là ai ?

- Được tôi là bạn cùng phòng với cậu ! - Nó chỉ giới thiệu nhanh về mình như thế bây giờ nó vừa mệt vừa thắc mắc . Điều phải làm bây giờ là tắm một cái và nghe người bạn cùng phòng kì lạ này nói chuyện gì đó mà nó cũng thắc mắc lắm !

Bây giờ nó đang được thằng bé kia dán ấy cái băng cá nhân trên mặt chỗ bị bóng đập xước da hồi sáng !

- Vì sao ? Bây giờ tư tưởng giới tính cũng đã đổi mới, người ta không còn kì thị người đồng tính thì tại sao cậu lại có tư tưởng tiêu cực như vậy . Những người như chúng ta đã quá khổ sở tại sao lại phải che giấu ! - Như muốn khẳng định lại rằng mình không nói sai !

Thằng nhỏ mở to cặp mắt nhìn nó ! Rồi ôm chầm lấy nó :

-Em biết nhưng anh biết không cái trường này không phải là nơi cưỡi trâu cho chúng ta nếu chúng ta nói mình là ai ! - Nó thút thít

- Sao lại thế ? Đồng tính không có tội ! - Khẳng định chắc nịch

- Vâng ! Chắc anh mới về đây đúng không . Tuy chúng ta cùng một khóa nhưng chắc chắn anh chưa có qua kỳ học hè ở đây . Em ở đây lâu hơn anh 3 tháng em sẽ kể cho anh nghe .- Công nhận thằng nhỏ chân thành

- Ok !

- Em vốn là dân dưới tỉnh nhỏ ở quê em người ta không có đồng theo quan niệm giới tính bình đẳng, vì thế em thi lên Sài Gòn mong rằng mình sẽ được giải thoát nhưng khi ở trường này em nhận ra mình vẫn ở trong kén .

- Kén ?!!!

- Đúng thế những học sinh ở đây thật tình là lạnh lùng còn những học sinh nhờ thi vào thì rụt rè . Hơn thế nữa cái trường này có 1 nhóm 4 người gọi là Tứ trụ thiên vương, họ là những người thừa kế 4 tập đoàn lớn đứng phái sau chống lưng cho ngôi trường này .

- Tứ đại thiên vương ! Sao mà giống Hoa Viên sao băng quá vậy . Có khi nào 4 thằng đó nó mê phim nên bày ra lấy le không ? - Nó ngây thơ hỏi câu ngây ngô chứ không phải là ngây ngô nữa kìa !

- Họ nổi tiếng : 1 người lạnh lùng , quyền rũ , một người đào hoa nhất mực, một người bí ẩn, một người tàn bạo, vô song . Họ đều rất đẹp trai nhưng nổi bật hơn tất cả chính là cậu chủ Vương Gia Long, người này chính là người thừa kế toàn phần tập đoàn dầu khí Vương Gia, bên cạnh đó cậu ta còn là cháu ngoại của vua đá quý Lôi Nhân Tài Của tập đoàn đá quý Lôi Nhân, không phải là cháu bình thường mà cậu ta là đứa cháu duy nhất của cả hai tập đoàn ! Tính tình cậu ta rất khó đoán, và đặc biệt cậu ta rất ghét gay . Người trước ở cùng tôi đã bị ép thừa sống thiếu chết khi bị cậu ta bắt gặp đang nói chuyện điện thoại với người yêu ! Điều đặc biệt là sau khi rời khỏi trường này thì không 1 trường nào nhận cậu ta và bây giờ vẫn còn ở nhà chờ giấy gọi đi học .

- Tên đó hẳn bị tâm thần phân liệt à ! Sao mà sống ác độc như vậy !

- Vậy nên anh đừng bao giờ nói mình là gay ! ở cái trường này ! Chúng ta phải cố gắng .

Cậu ta ôm chầm lấy nó mà khóc . lúc này nó không phải nổi da gà vì bị ôm mà ngược lại nó thấy lòng sao nặng trĩu nó thương thay cho người con trai đáng thương này . Sinh ra là người đồng tính đã quá thiệt thòi mà lại còn bị thế này , bị đè nén sống mà không sống, giấu đi con người thật khó chịu biết bao . Nó đưa tay vỗ nhẹ nhẹ lưng cậu ta !

- Ngoan nào ! Không gì ! Chúng ta sẽ giúp đỡ nhau !

- Vâng ! - Cậu ta buông nó chột -Nhưng mà anh xinh lắm . Phải cẩn thận !

-

- À quên chưa giới thiệu em là Trần Khánh Linh . Học lớp K2L1

- Ừ nhỉ . quên!Lớp K2L1 hả ? Anh là Trịnh Vũ Hải Anh cũng K2L1 nè !

- Ôi vui quá cùng phòng lại còn cùng lớp ! - Thằng bé nhảy cẫng lên !

- Không gì !

8. Chương 8: Ngày Đầu Tiên Đi Học !

Nó cùng Khánh Linh dạo bước trên con đường tới trường đầy ảm đạm . Nó nhìn trời nhìn đất rồi lại nhìn mây nhìn nó rồi lại nhìn thẳng Linh, rồi nhìn chính nó . Chợt nó nhớ lại những lời mà thẳng Linh nói hôm qua :

- Đúng thế những học sinh ở đây thật tình là lắm lì lạnh lùng còn những học sinh nhờ thi vào thì rụt rè . Hơn thế nữa cái trường này có 1 nhóm 4 người gọi là Tứ trụ thiên vương, họ là những người thừa kế 4 tập đoàn lớn đứng phái sau chống lưng cho ngôi trường này . '

Nó thiết nghĩ ' giờ này thì nó đã hiểu vì sao ông hiệu trưởng lại nói rằng chúc nó sống sót cơ . Sự thật là nó đang sống trong một ngôi trường với sự bảo bọc của 1 bầy sói, 1 thế lực ma quái . Và để sống sót thì nói nhất thiết là phải im lìm sống như không tồn tại . Tháng ngày còn dài hơn nữa còn cái giao ước với dì Tâm không thể lơ là hãy coi chúng nó là rơm rác và phải bước qua chứ nào

Mãi suy nghĩ nó không để ý xem nãy giờ Khánh Linh nói cái gì . Nó cứ đi cứ đi bây giờ đã tới khu A rồi đây . Cái trường thật kỳ lạ khu A thì lộng lẫy nguy nga thế này lại không ở nơi hẻo lánh chẳng ai biết đây là đâu ! Thế mà cái khu A chết tiệt nằm ngay kế bên trường, cái đám học sinh thì xí xom dị hợm, nhìn là muốn ói 1 lũ được rửa mà bày đặt áo chim cò (cái này là do tác giả ghét áo chim cò nên vác ném vào) Trường thì ở ngay kế bên mà bày đặt làm màu làm mè đi xe hơi khoe tiền khoe của . Nó cũng có tiền chứ bộ nó là người thừa kế thừa kế 100% gia tài mà ba má nó để lại . Xí đúng là bọn bánh mì xì nước rán mà làm như mình là bánh mì phết bơ .

Lớp học " khuyết tật "

Nó là thành viên mới mà bước vào lớp thì chỉ ít cũng được giới thiệu xem mình là ai và chỉ tiêu chí hướng thế nào và theo như nó tưởng tượng thì những người bạn mới sẽ hào hứng ra sao chưa . Nhưng đằng này có giới thiệu có chào hỏi nhưng không có phản ứng gì, tất cả đều đang ngồi chờ giờ, chờ cho hết buổi thật nhanh .

Ngồi phịch vào chỗ cạnh Khánh Linh nó không quên buông luôn một câu :

- Lớp học " khuyết tật " này ! Haizzzz - Nó không nhìn mà kéo ghế nói nhanh

Ngay lập tức hàng trăm con mắt đổ nhìn nó hình viên đạn khi nó ngẩng lên thì nhưng ' viên đạn lại cụp nhanh .

Cái giờ học chán chết giảng sư nói học trò ngồi im không thắc mắc không ý kiến, không khí căng thẳng , ngột ngột khôn lường đúng là ' khuyết tật ' mà .

Reeeeeeeeeeeeeeeeeeeeeeng ... reeeeng.... Chuông reo có nghĩa là hết giờ học cái lớp học khuyết tật bỗng lột da thành khác không thể ngờ đổi 360 độ lun . Nhưng chỉ 5s sau chuông nó phát hiện vài cục giấy nhỏ nhỏ xinh xinh tự nhiên bay vào nó , Và ngay sao đó là hàng trăm cục giấy nén vào nó . Có lẽ họ trả thù vụ khuyết tật đúng là cái mồm nó hại cái thân !

Căng tin trường

Chỗ quan trọng nhất ở cái trường này không phải lớp học mà là cái căng tin này đây ! Nơi mà cái nam thanh khỏe sắc độ tài nhưng ngược lại một góc căng tin thì im lìm học sinh ngồi im chỉ biết ăn thôi và ở đó có 1 chỗ dành cho nó !

- Cái trường này thật cổ quái ! - nó rí nhỏ với thẳng Linh !

- Chưa hết đâu mà ! - Ý thẳng Linh đang định nói gì đó khi hai đứa đang chờ cơm .

- Hả >? Có thật không ? - Bụng đĩa cơm trên tay nó không tưởng tượng tuy là cái trường này hơi kỳ quái nhưng đồ ăn thì khỏi chê !

Nó đang đi thì bỗng “râm” nó đâm sầm vào ai đó . rồi ngẩng lên nó chợt nhận ra đó là thằng cha đã đánh nhau với bọn giật đồ bà già bữa trước

Back

- Nó đang tưng tẩy trên đường nó phải ngấm phở ngấm phượng vì ngày mai nó đã là 1 chàng trai không thể và chỗ mà những cô gái vào ! . Nó đi vào công viên nó vui chơi thỏa thích hể hể đang vui bỗng :

- Cướp ... cướp cướp....

Một bà già đang la um sùm đang ngã ngồi trên nền đất ! Nó rượt theo hướng tay bả chỉ . chết tiệt giày cao gót chết tiệt làm tao khó đi lạ . chợt không may nó xo vào một cặp tình nhân họ đang vui vẻ thì biến sắc hình như là sắp tiêu tùng mất ôy . Thấy chừng tên cướp sắp thoát nó hét lớn :

- Bắt cướp ! - Nó hét lớn nhưng không ai chịu ra tay chớ chàng thanh niên tốt bụng vừa bị nó xô vào vùng chạy nhanh lắm vài quyền cửu thỉf đã giúp được .

- Cám ơn anh ! - đừng nghĩ nó có cảm tình gì với tên này không nhá nhá ! chỉ là cảm ơn thôi

Nhớ lại nó chợt mỉm cười cúi đầu in lỗi cho sự bất cẩn của mình . Nhưng trái với suy nghĩ của nó . Ụp ' đó là âm thanh mà nó nghe thấy ngay khi nhận thấy vị nước sốt đang chảy tới má . Hắn đã úp cả đĩa cơm vào đầu nó

9. Chương 9: Cuộc Đụng Độ !

Nó ngẩng lên nhìn thằng đó căm phẫn, nó tức giận. Nó đã nhầm. Có lẽ chỉ là người giống người . ” Quái sao đất Sài Thành này lắm người giống người thế không biết ”

- Nhìn gì ? Ăn không đủ hả ? Chưa no sao ? - thằng đó cầm lon nước ép dội từ trên đỉnh đầu nó xuống - giờ thì ngon rồi - ném cái lon va bỏ đi. Hắn đi qua mặt nó huých vai nó khiến nó ngã ngồi trên sàn .

- hà hà .. Mặt đẹp ngó chi ngó zữ .Ngó cho lòi mắt ra ! - đích thị đây là tiếng thằng dâm tặc hồi hôm - Hôm nay nó lạnh tính đây - gã này ngật nghèo cười khi theo sau thằng kia .

- mày- là- thằng- ngu ! Đi chết đi ! Và bây giờ chính là thằng mắc dịch trên sân bóng ! Hắn dẫm lên bàn tay phải đang chông trên sân của nó !

- Đi - Thái Ngọt đẩy gã đi và nhanh chóng vứt cho nó một túi khăn giấy ý như ” lau đi nhé ”

Ít nhất trong số chúng còn có một người được là người !

Giờ thì nó đã biết thì ra cái thế lực ma quái đang thao túng cái trường này là đây . Thằng phách lối kia không ai khách chính là Vương Gia Long mà Khánh Linh đã kể .

Hừ

” Minh sợ nó chắc . Chị nói cho tụi bây biết nếu không có cái giao kèo với bà dì thì giờ này chỗ của mày không phải ở đó mà là ở góc tường kia kia . Cái thứ nhưng chúng không phải gặp lần đầu , còn rúc nách bà má mà bày đặt phách lối ! ”

Nó nắm chặt nắm đấm . Cơn tức giận đang bùng lên ngùn ngụt ! Nó nhắm mắt trấn an mình ” 3 Tháng chỉ là 3 tháng tới lúc đó tao sẽ ‘hậu tạ’ bằng 10 như thế này ”

Không đứng dậy nó vẫn ngồi trên sàn nhưng lại đồng dặc :

- Xin lỗi tao ! - Cái giọng nặng như đeo chì vang lên gần đồng dặc từng tiếng - Nếu không xin lỗi tao thì ...- chưa kịp nói xong nó đã thấy mình bị đập dúi xuống sàn .

- Mày sẽ làm gì tao ? Đánh tao hả ? - nện giày vào bụng nó thằng kia gần từng từ

- thằng này điên chộc giận Gia Long ! Cá xem nó còn bọn phạm nào lành lặn - Thằng dâm tặc đang mở sòng

- thôi đi - Thái quát khê thằng Minh vì Thái đang quan sát tình hình tự dưng nó thấy cái thằng nhóc kia rất lạ

- Tao không sợ mày đâu mày không xin lỗi tao sẽ nói hiệu trưởng - nó đâu nhưng vẫn cứng giọng ra lệnh kèm theo lời hăm dọa hấn .

Nó đồng dạng nói như xác minh thông tin mình nói ra là chính xác .

- Cái gì ! - Mặt hấn nghệt ra

- hả ? - 3 thằng bạn chí cốt chí thân, chí tình + n người trong cái căng tin này đều há hốc mồm

” Thật không ngờ ở cái trường này ông hiệu trưởng Tom& Jerry lại có uy lực đến thế : Haha cuối cùng ta cũng tìm được chiêu để trị các người ka ka ” Nó cười thầm trong bụng .

- Ha ha ha ha - Tiếng cười từ 1 người rồi 2 rồi ầm ầm vang lên

- Im ! đứa nào cười tao cắt lưỡi ! - Hấn nhìn xung quanh rồi nhìn nó - Ôi tôi sợ hiệu trưởng lắm . Gọi luôn hiệu trưởng xuống đây làm vài kiểu ảnh không phải lên đó chi ệt ! - Hấn khom người nhìn nó đôi mắt khinh khi !

- Thôi - Thái đi tới kệ Long ra - vậy đủ rồi còn cậu ngồi dậy đi ! Đứng lên nào .

Nhân lúc hấn chưa có quay đi nó nhanh như cắt đứng dậy và

“cốp”

tiếng động đó phát ra là sau khi cái đỉnh đầu nó đập mạnh vào cằm của hấn . nó giả bộ như vô tình đứng dậy không để ý mà va vào hấn , người nó lao lao đổ hấn vào hấn vào những thứ mà hấn đổ lên người nó giờ thì yên vị trên người hấn . sau khi đã hoàn thành được mưu kế nó vật ra như thể bất ngờ mà ngã .

Hấn 2s đơ

1s hoàn hồn

Và bây giờ là cực kỳ tức giận .

- Ôi xin lỗi , xin lỗi - Nó cầm cái khăn giấy nó vừa vờ làm rơi dưới đất lên lau . Càng lau thì càng bẩn , cái áo của hấn đã biến màu . Hấn thật sự đang nổi giận .

” Ha ha ha . chết cha mày đi tao cố ý đấy ” - Nó không ý thức được mình đang gặp nguy hiểm !

- Thằng chó ! Mày chơi tao ! - Hấn đã thật sự nổi giận

Nó đấm thẳng mặt Hà Anh nhanh như điện xẹt và con bé không kịp phản kháng .

Và nó lúc này ý chí mù mịt . Cái đầu buốt này đã làm nó không còn nhớ đến giao kèo với dì nó . liếm nhẹ máu bên mép :

- Tao nhện mày lâu rồi đấy ! Nhưng tao nhện không phải là nhục mà tao nhện để sỉ nhục mày thôi thẳng ngu !

Nó chui thẳng mặt hấn !

10. Chương 10: Phá Vỡ Giao Kèo !

Cả cái căng tin im như tờ lúc này thì không còn ai hó hê , không ai dám cử động mạnh . Tất cả đều mở to mắt để thu lại cái cảnh tượng mình đang thấy .. CỐ một học sinh dám đánh nhau với Vương Gia Long ! Cái đai Karate bây giờ thì nó đã đem ra sử dụng được rồi !

Nhưng khôn nạ thay nó vừa bị thương đánh không khác gì một con mèo ốm hen . Lẽo khõe chỉ đủ đỡ đòn . Sau chót nó tát được thẳng kia 2 phát cả cái đám đông : ” ồh ” lên rồi im bật chẳng ai dám mạo hiểm để mua vé ra khỏi trường này .

Nhưng chợt hình ảnh anh trai nó hiện về nó ngưng lại và đứng im để cho nó đánh . Giận dữ đã làm nó mất tỉnh táo nó lúc ấy đã quên mất mục đích mình vào đây để học mà muốn ở đây thì nên tránh xa cái tên kia nhưng nó đã gây chuyện và cầm chắc trong tay cái vé ra khỏi trường phải làm sao ? Lúc này thì sự đau đớn với nó không là gì bây giờ cái mà làm nó đau đở nhất là nó đã làm sai với anh nó . Nó đã tự tay hủy đi tương lai của anh nó .

Bất chợt ...

.... trên khóe mi nó ...

Long lanh ...

Giọt nước mắt !

Đây là giọt nước mắt đầu tiên kể từ ngày tang lễ . Tưởng tưởng nước mắt nó đã cạn kho cái sự việc kinh khủng nhất đối với 1 con người nó cũng đã trải qua còn gì đau đớn hơn thế đâu . Vậy mà hôm nay nước mắt nó lại rơi .

Trong 1/4s hần cũng khựng lại, xưa này kẻ khóc trước mặt hần thì nhiều chứ không hề ít, những thằng bị hần đánh đến nỗi quỳ xuống khóc lóc xin tha cũng không ít. Nhưng khóc vì đau thì không phải là giọt nước mắt thế kia được .

Hần dừng lại, khoát tay :

- Bỏ đi ! Hôm nay tao đang vui không đánh mày nữa ! Cầu xin tao tha thứ có phải không như thế không - vẫn còn cố nói cứng

-Không gì ! Cám ơn ! - Nó phủ lại quần áo . Quay đi thật nhanh dứt khoát .

hần nhìn theo cái dáng khom khom đai nặng nề ra khỏi căng tin tự dưng thấy nhột nhột trong dạ .

Phòng y tế !

- Hải Anh à ình xin lỗi mình không giúp gì được cậu ! - cái tên cùng phòng góc ghếch này cứ rúi ra rúi rít bên tai nó . Nhưng công nhận quen tên này cũng đáng lắm !

Phòng S

- Long sao đang vui mà lại dưng tưởng phải cho thằng đó tan xác luôn ! - Cái thằng Minh không có tài gì ngoài tài bô kích !

- Tao thấy đôi mắt thằng đó quen quen tao đã gặp ở đâu rồi ! - Khánh uy bây giờ thì lại trầm ngâm ngồi im đang cố nhớ xem mình thấy ánh mắt đó ở đâu !

- Hơi quá đấy Long ! Học sinh mới chưa biết mày quá thế ! - Thái trách hần

- Tụi bay im hết không tao ném từng thằng một ra sân hết bây giờ ! - nó còn đang ngẫm nghĩ cái gì và nổi cáu ngay khi hệ thống câu hỏi cứ dồn dập .

- mày ném đi tao xem ! - Cả 3 thằng đồng thanh rồi kéo nhau ra khỏi phòng .

Còn lại một mình trong căn phòng hần đang suy nghĩ đang cố cất nghĩa giọt nước mắt vừa xong ! Haizzz

11. Chương 11: Cú Điện Thoại Đổi Đời

Sau 1 ngày học vất vả nó đã lên kế hoạch sẽ thưởng ình một buổi tới thư giãn . Nó không biết ngày mai điều gì sẽ đến nhưng hôm này phải sống cho xong cái đã . Khánh Linh đang phịa chuyện cho đỡ buồn .

” .. Và anh xin lỗi bao lâu nay anh

Đã không yêu em như hôm nay

Bởi anh yêu nhưng hay ghen nên mới thế.

Và giờ anh muốn ôm em yêu

Trao chiếc hôn như khi xưa kia

Ta đã trao nhau trong đam mê lần đầu tiên.

Dù là ngàn năm hay bao nhiêu năm

Chỉ yêu em... yêu riêng em thôi

Vì anh biết chẳng ai nữa thay thế được em. ...”

- Có điện thoại kìa ! - Khánh Linh nhắc nó

- Ok ! - Nó không mở máy nhưng biết ai rồi ngoài dì Tam nó thì còn ai nữa ...

- Alo, con đây dì ...

.....

.....

....

....

Không hiểu sao nhưng nói chuyện với dì xong nó chạy ngay lên phòng và thu dọn đồ đạc chào Khánh Linh và đi ngay !

Xốc cái ba lô trên vai nó đang nhìn xem dì nó đứng đâu !

Bà dọi đèn làm dấu cho nó .

Xe chạy thẳng về biệt thự Hoa Trắng - Nhà của dì nó đấy !

Tại Biệt Thự Hoa Trắng

- Hà Anh! Hôm này con ở trường đã gây chuyện phải không ? - Bà này thông tin nhanh thấy chúa !

- dạ không ! chỉ là con bị .. - nó ấp úng

- bị sao ? đánh nhau trong căng tin hả ? - Bà đang nắn gân nó chỉ lên mắt về trên trán!

- Không chỉ là con ngã thôi !

- Không phải chối nữa thầy hiệu trưởng đã send cho dì cả hình và bản tường trình đầy đủ .

- hả ? Thầy hiệu trưởng

” ặc ổng biết mình bị đánh mà bỏ mặ lại còn chụp hình và bản tường trình . Thật là cái trưởng bệnh hoạn !

* át xì*

át xì

- Con đã vì phạm giao ước cho nên con- bà Tâm nhìn nó nói giọng đều đều mà nó sợ

- không, con là người bị hại mà dì !

- Nhưng con gây lộn xộn, tiếng tăm xấu

- dì à con không mà !

- Thôi được . Dì sẽ xóa bỏ giao ước

- Thật sao ? Ôi con cảm ơn dì ! Dì tốt quá hi hi !....

- Ầy không có dễ dàng thế đâu ! con phải chấp nhận với dì một điều kiện .

- Có sao ...? -Tò mò

- Chính thế ! Có muốn không ?

- Đồng ý hết!

- Về trường dì ! - Bà nói nhanh !

- No ! never ! Con giữ bản giao kèo ! không bỏ bản giao kèo

- Còn chưa nghe hết cơ mà ! Đến trường dì 1 tháng ta sẽ bãi bỏ hết giao ước cấm đoán cháu ! Cho cháu tự do thoải mái tới khi bị phát hiện !

Nó vẫn chưa tin tưởng lắm nó ngó ngó bà dì vẻ nghi nghi bữa nay sao bả dễ tánh dễ nết thế có khi nào

- Dì hôm này mát tánh quá ha ! Có phải sài chất kích thích không nè ? - làm cái mặt ngộ nó dò hỏi bà dì !

- Kích thích ? Con chán ở trong này muốn về bắc hả ? Dì mua vé cho há ?

Người đàn bà này tuy đã có tuổi nhưng tánh tình lại vui vẻ hoạt bát chứ chưa nói tới trẻ con nhưng hôm nay nó thấy dì nghiêm túc một cách lạ thường, sự nghiêm túc ánh lên trong đôi mắt bà làm cho nó phải im lặng, bởi lẽ lúc này nó biết bà đang nói chuyện nghiêm chỉnh như hôm giao ước trước . Và cũng bởi một lẽ nó không muốn mất đi cái cơ hội trời cho này ! Cơ hội này là của nó ! Ngày trả thù không còn xa .

Nó !

Vâng chính nó !

Nó đã nhận ra 1 chân lý mà trước khi bước vào ngôi trường ấy nó không hề nghĩ đó là !

” Nó không thể sống thu mình như anh nó ! anh nó vì người cha bệnh tật mà phải sống câm lặng cả 1 quãng đời học sinh !

Còn nó !

Nó vướng bận gì?

Không gì ?

Nó phải đòi lại cho anh nó cái quyền mà vô tình đã đánh mất từ lâu !

Tại ngôi trường ấy nó sẽ không là người khuất phục !

Nó đứng mà đi chứ không phải đi bằng hai đầu gối !

Ngày ấy không còn xa !

”

- Con vẫn không hiểu ? Dì muốn con làm gì ? - Lần này thì nó thật sự nghiêm túc ! Nó không thể giỡn với cơ hội có 1 không 2 này được .

-Ồ giờ thế này có tốt hơn không ! - đưa cho nó ly nước - uống đi ! - Bà thông thả bước tới xa lông đối diện nó , chiếc xa lông mà đỏ rực như tôn thêm cho người đàn bà quyền lực kia nét đẹp quyền rũ !

Nó tự nhiên nghĩ ” quái Dì đẹp thế kia mà ế chồng cơ đây ”. Nhưng nhanh chóng cái ý nghĩ ấy bị cắt ngang khi dì lên tiếng :

- Con mới vào nên chắc là chưa biết ở vào tháng sau có một buổi lễ gọi là ” Khiêu vũ sàn ” . Đó không phải là một buổi khiêu vũ tầm thường mà đó là cuộc thi hay cuộc chiến quyết liệt để dành suất học bổng lên tới 1 tỷ USD (cái này chém) bên cạnh đó còn là thể hiện đẳng cấp và trình độ của mỗi trường !

- Rồi sao ạ ! - ngồi nãy giờ nghe mà nó chẳng hiểu bả muốn nó làm gì ?

- ừ thì trường dì tuy nổi tiếng với chất lượng học tập tốt cơ sở vật chất hiện đại thì mặt hoạt động ngoại khóa lại rất kém nên trong lần thi này dì muốn ...- bà chưa kịp nói xong thì nó đã cướp lời để thể hiện cái trí “thông minh” trời phú của nó

- dì muốn con làm huấn luyện viên cho học sinh trường dì tham gia cuộc thi lần này ? - nó toe toét - không thành vấn đề !

- Không phải chỉ là trường dì năm nào thi cũng chỉ ở top 10 không thể lọt tới đích năm nay dì muốn con thi đâu cho trường dì ! - Bà nhìn thẳng mặt nó và nói chắc nịch !

2s

1s

” Phụt”

Nó không cảm được phun thẳng nước về phía bà và ... (ai cũng hiểu vì tác giả cũng hiểu)

- Hà Anh ! - Bà dít qua kẽ răng nhưng vẫn tỏ vẻ điềm tĩnh !

- Dì ... con... không cố ý nhưng ... nhưng ... cái vụ ... vụ .. vụ kia con .. không - nó áp úng như gà mắc tóc không nó thành lời !

- đừng bao giờ nó không được với dì ! Con muốn 3 tháng dòng đã bị đánh tan tác hay muốn 1 tháng đi học nhảy tham gia đoạt giải và tự do ! - Bà thấm nhẹ nước trên mặt mình và chậm rãi nói như đóng đinh !

- Học nhảy ? - Không lẽ 1 tháng đi học nhảy ? - Nó mắt tròn mắt đẹp !

- Chứ con nghĩ 1 tháng đó cho con đi shopping sao? Khùng quá !

- tại sao lại là học nhảy ? Con biết nhảy mà ? - Nó trân trân

- Không lẽ con tính mặc đầm dạ hội nhảy hip hop hả ? Là nhảy khiêu vũ đó ! - bà nhấn mạnh và thay đổi tư thế qua 1 tư thế chủ động . ngôn ngữ cơ thể đã nói rằng bà ấy không hề nói láo ! - con đã vi phạm giao ước nên con sẽ ở nhà chờ chuyển sang trường dì hẳn hoặc nghe lời dì và ở lại nơi con muốn ! - anh mắt người phụ nữ này danh lại vừa đùa đùa vừa dọa thẳng mặt !

- Ok ! Ok ! chấp nhận tất ok ?

- Thế mới là cháu ngoan của dì ! - xoa đầu nó bà khen tí lên - Hôm nay ta đưa cháu đi xa stress . Nào chàng trai thay đồ và tới nơi của tuổi trẻ Sài Thành !

12. Chương 12: Đối Mặt Ở Bar Mirotic

Cái Sài Thành hoa lệ này có dân chơi nào lại không biết đến bar Mirotic - chốn thiên đường trần gian . Hơn nữa nơi đây còn là chốn hội tụ của cả khối các bậc anh tài nổi tiếng từ giàu vừa đến giàu sụ . Các cậu ấm cô chiêu tới đây để đua nhau khoe sắc khoe tiền để mong kiếm ình một cái kết rút tiền mãi không hết !

Một người đàn bà không chồng, không con, nhà cao cửa rộng không tiền làm ra không có chỗ tiêu bỏ kết nó cũng hóa thạch . Bà quyết định đưa cháu mình tới đệ nhất bar ở cái Sài Thành này . Bà biết là con gái mà sống trong môi trường toàn con trai cũng khó khăn lắm . Nhưng nó muốn mà, cũng ủng hộ nó thôi.

BAR MIROTIC

Mấy cái chỗ này thật ra trước nó cũng có tới không phải nó không hiểu cái chốn ô hợp này thế nào hào nhoáng và nhơ nhớt chỉ có cái vỏ .

- dì à ! Hôm nay cho con xả láng nhá ! - Nó chớp chớp, nhìn dì nó hề hề cái mắt mắt tiền dễ sợ !!!

- yeah ! yeah ! Rồi dì đã xin cho con nghỉ ở trường 1 tháng cơ mà ! Mai cháu nghỉ mà cứ chơi đi ! Nhưng nhớ không sìn, không 18+ . - bà dì nó ngồi chỉnh cái máy chuẩn bị hát . Bà không muốn gò bó nó quá nhưng cũng phải dọa nó tỵ có thôi .

- Ok di con biết mà ! Hì hì - Nó gian gian nhìn di nó hôm nay nó phải tranh thủ chứ nó không muốn 2s sau di nó đổi ý ! Lăn nhanh ra của nó té khăn nhanh còn kịp ^^

- cái con bé này ... - bà di lắc đầu cười nhẹ khi đứa cháu đã khuất sau cánh cửa .Thực ra ở đâu thì bà không nói được chứ cái bar này thì

BAR MIROTIC

Sài Gòn hoa lệ như thu nhỏ vào đây nó cổ trông mắt nhìn tất cả những con người ở đây đủ các loại người có già có trẻ có gái có trai có TGT3 nhưng tất cả đều đến đây để phô những cái đáng phô . Những lão già thì đến đây để hóng mắt lên mà ngó những cô nàng vũ nữ sexy đang uốc ** , các cô các cậu tới đây để chìm nhau tình tự dòm ngó và dè bủ . còn có bốn người nữa họ đến đây để ngồi trên kia ngó xuống nhìn xem cái bọn ô hợp đang tự nhón nháo với nhau :

- Gia Long sao hôm nay mày trầm tư lạ thế ? Cô em người mẫu đâu rồi ! - Khánh Duy hỏi Long khi nó đang tần ngần không nói không giảng

- Tình 1 đêm hỏi làm gì ? - Thăng Thái đặt cốc xuống bàn, bây giờ mới chính là nó không còn cặp kính dày cộp, không còn cái dáng điệu học sinh gương mẫu.

- Hôm nay mày đóng vai xuất sắc quá tao nhìn cái thằng học sinh mới ngó mày không chớp như thể mày là cứu tinh cho cuộc đời nó vậy ! - Thăng dân tặc vỗ vỗ đùi nó

- Thằng đó nó là gay ?! - Nãy giờ thằng này không hề nghe bọn kia kia hỏi gì đột nhiên nó thốt lên một câu nhanh như không thể nghe thấy ..

- hai thằng này chúng mày đừng có mà làm như hai thằng xăng pha nhớt muốn tao cho chúng mày xuống dưới chơi không ?

- Hôm nay có gì chơi không ? chán zữ zậy - Thái muốn bỏ ngang cái vấn đề mà long đang nói .

- Hôm nay có thi nhảy 5 triệu nhĩ cậu chủ Long nhĩ ? - Duy ngó thẳng Long mà hỏi như khẳng định .

- thì đó ! - hấn chỉ tay về phái khán đài khi Mc đang lên cất ngang tiếng nhạc .

- 5 triệu ấy có ai ngoài mày lấy được đâu thằng mác zịch , - phủ đầu thằng Duy Long nói như trách móc hay gì đó !

- ai biểu chúng nó ngu @_@ ! - cái mũi nó nở hết cỡ

- Các bạn như thường lệ hôm nay chúng ta sẽ có cuộc thi nhảy : HIPHOP trên nền nhạc DANCE có ai có hứng với giải thưởng 5 triệu không ? - Mc nhìn xuống háo hức để rồi đắp lại là sự im lặng

" 5 triệu ? Nhảy thôi mà 5 triệu không ai dám ? Kem vậy ? M

- tôi 1 - nó nổi bật giữa một cái rừng người ! Không chỉ nổi bật vì sự táo bạo mà còn vì hôm nay nó tự ình cái style thật lạ với 2 màu đen trắng quyến rũ chết người : cái áo cổ cao ôm sát cái thân hình mảnh khảnh , cái áo ghile đen bóng, cái quần tây đen nhưng lại đi với giày thể thao trắng ; lịc lăm và rất bụi !

Ở trên đó

- Kìa nhìn kìa có người dám lên rồi mày nghĩ mày là độc đĩnhà ! rưng rồi cương ! - Thiên Minh gầy gầy chân về phía Khánh Duy

Gã mở to con mắt nhìn xem kẻ nào tài giỏi có dũng khí muốn đối đầu với gã và gã giật mình :

- Nhìn kĩ xem nó là ai ? Nếu không nhầm là thằng học sinh mới ! - Gã nhồm hấn lên để nhìn

Là nó ! chính xác ! - Thiên Minh đang khẳng định rằng điều đó chính xác ! - Cậu nhìn xem hấn nhảy cũng đẹp lắm đó

- Không đời nào ! - Hấn nhìn nó mà tần ngần - Thằng này là gay ! - tự dưng hấn nó một câu chẳng ăn nhập với chủ đề .

Khánh Duy nhìn hấn mặt cũng dần ra , cái câu nói không ăn nhập gì đó tự dưng khiến gã khó chịu .

BACK

- Duy lại đây tôi dạy cậu cai này hay lắm ! - Sếp gã gọi gã khi gã còn đang mải thu xếp vụ bữa bọn mà sếp gã gây ra

Tuy người sếp này của gã hơi khinh nhưng gã không than lấy một lời . Đi theo mọi lúc mọi nơi . Với gã sếp là viên ngọc của gã không ai có quyền làm xước !

Hôm ấy sếp dạy gã một chiêu là chiêu Hiphop trên nền nhạc sàn . công nhận nhảy một nhưng lại rất sốc thú vị .

Hắn cúng sếp đã sáng tác ra 1 cú cho những phát remix gọi là ” có cù quay”

Ngày hấn đi và người ấy đã hứa :

- cái này chỉ 2 tụi mình biết thôi nha không có người thứ 3

- Đi ! - gã buông lại một câu rồi đi xuống chốn ô hợp đang ồn ào .

Dưới đây các nam thanh nữ tú đang hò hét khi chúng nhận ra không chỉ có Hàn Khánh Duy nhảy cái này mà còn một người nữa cũng rất pro .

Cái đám đông tự nhiên rập ra 2 bên để nhường chỗ đứng cho tứ đại thiên vương . Đúng là oan gia thì ngộ hẹp . Nó ngừng nhảy nhạc ngừng luôn . Nó nhìn 4 người đứng đó . Và họ nhìn nó ... * Tóe lửa*

- Ô bạn trai này của chúng ta quả thật tài giỏi có lẽ 5 triệu đêm nay đã thuộc về bạn ...- Mc còn đang nói thì Khánh Duy cướp mic

- Thằng oắt dám nhảy với tao không ? - Gã đã nóng tính

- Tao sợ àh ? - Nó nghiêm mặt tỏ vẻ thách thức .

Gã nhếch mép cười đều . Gã ra nói với DJ cho bài nhiều re và gã chắc rằng thằng oắt này không làm được .

Gã đã nhầm ,

Không những làm được mà nó còn làm chính xác động tác ‘ cò con quay ’ .

Bây giờ thì không hiểu sao gã dừng lại không nói không rằng tiến tới túm cổ áo nó gã ắc lắc hỏi nó đôi tay như gọng kìm đôi mắt không đọc được tên :

- Ai dạy mày ? - gã cục xúc

- Không ai ! Buông tao ra !

- Tao hỏi lại ai đã dạy mày ?

- Tao trả lời lại không ai ? buông tao ra ***** để ?

Nhanh như cắt gã nén nó xuống sàn và xông tới đánh nó 2 đấm vật lộn nhau trên sàn. Bên dưới bọn chúng không biết chuyện j nhưng không đứa nào dám hó hé .

Nó thề thằng này đúng là con trai khỏe như ma !

Có lẽ hai đứa chúng nó cũng không ngừng nếu như không có câu hăng giọng của Gia Long :

- Đêm nay không có giả thưởng !

- Hả ? - Tất cả đều tắt thở ngạc nhiên ...

- Là sao ? - Khánh Duy buông nó ra ngóc đầu hỏi

- Phần thưởng không trao cho gay ! - Hắn nói nhưng mắt cứ nhìn thẳng vào nó

- Gay ?

Giờ thì đã hiểu cái câu nói tự nhiên xuất hiện lộn chủ đề rồi .

Tự dưng gã thấy gã thật lố bịch đánh nhau với 1 thằng oắt chẳng ra thể thống gì . Gã xuống sàn và đi thẳng ra cửa .

Có lẽ hắn sẽ phải làm 1 số việc !

Nếu không thì hắn sẽ không yên đâu !

Trong bóng đêm chiếc mũi trần lao nhanh nhưng không có chủ hướng như tam hồn người ấy vậy . không có chủ hướng !

Bar Mirotic

- gay ?

- Vâng không trao cho gay ! - Hắn khẳng định chắc nịch

- Tôi không phải gay ? Phần thưởng phải là của tôi ! - Nó cố phản bác . Thực sự trong thâm tâm nó nó cũng không biết nó thuộc loại nào . Nhưng hề nghe thấy cái thằng kia gán cái gì cho nó là nó phải bác bỏ ngay ,

- Mày cần 5 triệu ? - hắn nhìn thẳng vào nó

- Ủ ! rồi sao ! Tao không phải gay !

- Mày có lấy không ? - Nó lơ đãng (có 5 triệu thì cũng hơi ít để gi séc nhưng không sao séc choa nó oai)

- Nó phải sạch bụi bẩn trên người mình , lè lưỡi liến nhanh về máu trên khoe miệng , thổi trở lại mấy lọn tóc mái . Nó không hề biết rằng hắn đã thu tất cả từng ấy vào tầm mắt .

Nó bước đến đón lấy tấm séc và bất ngờ hắn buông rơi tấm séc và

kéo ...

Nó ập vào theo đà kéo của hắn ! Đặt lên một nó một nụ hôn !

Không phải một mình nó ngạc nhiên mà cả ngần ấy con người dưới kia đều ngạc nhiên !

Ai nấy đều biết Vương Gia Long trên đời ghét nhất là gay ! Nhưng bây giờ hắn đang hun một thằng con trai .

__ Hãy cặp với tao mà sẽ không chỉ có 5 triệu ! Mày hãy là thằng gay của tao ! - Hắt giữ chặt nó và nó đông đặc không sai 1 từ

Rất rất xin lỗi mọi người vì một số vấn đề nên chap mới ra chậm nhưng rất mong các bạn bè gần xa thân bằng cố hữu xá lị bỏ qua lấy tinh thần đọc phần cuối của Đối mặt ở Bar MIROTIC ! Để coi như là quà xin lỗi au đã tính thêm cho bà con một hcap phụ đặt tên là sự cố bất ngờ post trước phần Hà Anh ở trường Tam Thanh . Mong rằng mọi người vẫn tiếp tục ủng hộ !

__ Hãy cặp với tao mà sẽ không chỉ có 5 triệu ! Mày hãy là thằng gay của tao ! - Hắt giữ chặt nó và nó đông đặc không sai 1 từ

Sau 3s chân động nó tự nhiên trở lại trạng thái bình thường và việc đầu tiên nó làm đó là cho thằng cha này một bạt tai và kèm theo một cái hìnhkick . Với một tuyển thủ karate thượng đẳng có trong mình kinh nghiệm một thời cầm đầu hội . Cú đá của nó cũng được xếp vào hàng có giá đấy ại . Chả thế mà cái ngài đại gia gốc mít của chúng ta đã ngon lành nằm dưới Sàn dưới :

- Tao đá ày tỉnh nhá thằng biến thái ! Mày nghĩ mày là ai mà dám Hun bản thiếu gia ! Mày có bán cả gia sản nhà họ nội họ ngoại mày đi dâng cho bản thiếu gia chưa chắc được theo chân tao ! Đừng mơ !

Cái phản ứng này cũng là đương nhiên thôi sau bao nhiêu năm gìn giữ cái first kis đa bị mất trong tay một thằng chẳng ra gì . Nó như thế cũng dễ hiểu thôi .

Cả một đồng người không dám nhúc nhích . 2 thằng bạn thân chí cốt chí tình chí lý của hắn đã kịch lao nhanh ra đỡ bạn mình nhưng đúng là rước họa vào thân :

- Kya aaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaa! Tiếng thét vang cùng với cú jump hoành tráng hai tên bạn chí thân chí cốt chí tình chí lý của hần đã được nằm cùng hần

- tao nói chó mày biết 1 mày đừng có ở đó mà mơ mộng hão . Tao không có biến thái như mày nghe rõ chưa ! - Nó đứng nhìn hần và lũ bạn của hần . Nói rồi nó nhớ ra giờ này thì phải về .

Nó dã bước đi nhưng tình hình nó bị ngáng chân ngã ngay tức thì . Thì ra là hần :

- Đồng ý chưa ? - sặc

- Shirt ! - Nó lồm cồm bò dậy định quay đầu lại cho hần một trận thì vừa quay lại nó đã bị cái vật cứng như gọng kìm giữ chặt môi nó đang bị cưỡng đoạt :

- Mày ngu lắm ! làm bò tao mày lợi lắm ! - Hần cố buông một câu để rồi sau đó hần quay chân đá nó ngã ngửa trên sàn . Hần đứng dậy chân dặt thẳng lên ngực nó thui :

- Mày không đồng ý thì ngày mai mày sẽ không sống nổi với cái trường này đâu ! - Hần hăm he dọa nạt .

Nó còn chưa định hình được thì ngay lập tức bị thui . Nó chỉ biết rằng nó đang vô cùng căm tức :

- thằng động vật kia ! mày - nó rít lên khi hần ném cái đầu thuốc lá xuống người nó !

- Thằng gay kia ! mày muốn làm điểm chứ không muốn làm bò tao hả ? - hần vênh vênh cái mặt

Dù đau đớn nhưng nó cố gào lên :

- shirt ! Tao không phải gay ! (dù trong thâm tâm nó cũng chẳng biết nó là dạng nào nhưng chỉ biết là những gì thằng này nói ra nó phải phản kháng tới cùng)

Đúng lúc ấy dì tâm đột ngột xuất hiện cùng với người đàn ông đi bên !

- Có chuyện gì ! - Người đàn ông quát lớn !

Đám đông dạt ra chỉ còn lại 2 người 1 nằm một đứng đang hăm hè nhìn nhau !

- Hà... Hải Anh ! Con lại gây gỗ à ? - Dì Tâm vờ quát lớn dù là thương chau mặt mũi xướt xát !

- Gia Long ! Cháu thôi ngay ! Chú không đồng ý việc cháu hết gây rối ở trường rồi lại tới phá bar chùa chú .

Hình như người đàn ông này rất có uy quyền . Hần nhấc chân và toan bỏ đi thì nghe phía sau tiếng gọi :

- Long à

Là nó gọi hần . Hần quay ra với vẻ mặt có gì phờm lắm ...

Nhưng

Ngay khi hần quay ra là

Mặt hần

Ăn ngay một cú trời giáng .

Tiếp đó là tới bụng nó thui vào bụng hần cú đâm ngàn cân .

Hần gục nhanh nhưng không lăn ra đất .

- Hải Anh ! Về ! - Dì tâm quát lớn . Chợt nó tỉnh . rồi bước gấp theo đa tay dì kéo!

Thế là nó thoát thân ngon lành !

Bãi đậu xe ...

- Dì ơi ! không phải tại con ! ... - nó nắm áo bà vùi vĩnh ...

-.....

Bà vẫn im lặng !

Đoán chắc bà giận rồi . quả này thì chết .

Nó nghĩ không khéo bà sẽ đổi lại bản giao kèo ! Chết cha .

Sau một hồi năn nỉ gây đũa gây bát bà cũng đã quay ra và

- làm tốt lắm ! Lần sau cứ tích cực đánh cái thằng đó càng mạnh càng tốt !

- hả ??????????????????????????

- Ta ghét nói !

Hình như nó không nghe thấy câu này của bà dì vì nó còn đang mãi thở phào nhẹ nhõm ! Cứ tưởng :

- Ấy chờ con với !

-NO1 Dì

Sự cố bất ngờ !

Sáng hôm sau khi nó vuuwad mới thức dậy dì nó đã :

- Hôm nay con được một ngày nghỉ . Hãy đi tới tiệm làm tóc và nối dài ra ! Sắm vài bộ quần áo cho ra dáng vì trường dì không có đồng phục ! - Bà chỉnh lại bộ đồ công sở rồi bảo nó thật nhanh !

- Vâng ! Vâng! - Âm ừ cho qua chuyện thôi !

- Mà hôm nay là con tới trường dì, rồi cùng đi viếng mộ ông . - Bà nói xong đi thẳng không quay lại .

Nó quay nhanh vào ! Nhìn sắp tiền trên bàn ! Khẩy rồi đi vào phòng . Đóng cửa ! Hết hàng !

" dậy ngay trễ giờ rồi " " dậy ngay trễ giờ rồi "

Cái báo thức réo inh ỏi lên khi mà nó đang say giấc nồng !

LỒm còm !

- AAAAAAAAAAAAAAAAAAAAA ! 10h 30

Tieu tùng ! 11h trường dì tan ! Nhanh nhanh .

Nó vù xuống giường lấy đồ thay nhanh phong vút ra gọi taxi tới trường dì và nó quên rằng : Nó chưa có làm gì !

Trường Tư thực Tam Thanh

- Ngoài cổng có anh đẹp zai kìa ! - đám nữ sinh nhón nhác hò rú ầm ỹ .

Nó thì đang như ngồi trên đồng lửa ! Dì nó mà biết nó không thay đồ nối tóc thì Nhưng nó nghĩ nó sẽ nói rằng ở đó Mất Điện !

Cộng thêm vào đó này giờ nó thấy có mấy nhóm nữ sinh cứ nhìn nó chỉ trỏ . Thầm nghĩ " mặt mình có nhọ à " .

Lại có cả nữ sinh ra xin số cả chụp hình !

Chuông reo !

Tự dưng nó thấy sợ trong mình !

Đúng thế thật !

xa xa 1 đám nữ sinh lao tới vây lấy nó !

Xong đời !

Không biết tính sao ?

Đột nhiên !

Đám đông tách ra ! Một cô gái xộc vào vẻ mặt thiếu bình tĩnh . Nó nhìn cô ta và ...

” Chát ”

5 ngón tay in trên mặt nó !

Nó mở to mắt nó không hiểu vì sao ? Ngay lập tức cô gái đó lại tiếp tục !

- Anh tới đây làm gì ? Tôi với anh không còn gì nữa rồi ! - cô ta xối xả

Trong lúc đó

trên một chiếc mui trần Zonda R đời mới nhất có một người đang trầm tư ! hắn từ sáng tới giờ không có nhìn thấy một kẻ đang ghét đám chông đối lại hắn . Hắn không tìm thấy đâu chợt hắn cứ nghĩ vẫn vợ như : nó ôm à ? Hay nó bị tai nạn Những thứ khủng khiếp nhất thứ gì hắn cũng nghĩ !

Hắn đi ngang trường Tam Thanh hắn muốn hỏi bồ cũ của chú hắn xem thằng cháu trai của bà ta đã chết đâu rồi . Hắn nhìn 1 đám con gái đang bu quanh cái gì đó hay ai đó , ngay sau đó hắn thấy một cô gái phi vào làm ầm mĩ lên và hắn nghe thấy tiếng của nó :

- O cái cô này ! Tôi không quen cô ! - Nó ngạc nhiên xen chút giận dữ . Tự dưng có người ra đánh ra mắng mình !

- Àh giỏi dám cãi lại tôi à ! - Cô ta giơ tay định tát thêm phát nữa nó đang toan bẻ tay cô ta sang thì 1 bàn tay lớn đã bẻ nhanh hơn . và cái giọng lạnh lùng vang lên :

- Muốn chết à ? Đồ đã có chủ cấm làm suốt sát .

Hắn nhìn nó ý ngầm ” Bỏ học đi của gái , giỏi!”

Nó cũng không kém ” Thần trời đánh thật là *** tài ”

Hai đứa cứ nhìn nhau âu yếm để 1 đám con gái xung quanh ngất vì xổ máu cam : 2 anh đẹp zai nhìn nhau say đắm ., Ôi tình yêu .

Hắn ngừng với nó rồi tạt cho đứa con gái tạt tai cảnh cáo :

- Cô lớn gan quá đấy ! muốn chết sao ?

- Tao cần gì mày giúp ! Thằng trời đánh ! Tao với các em xinh tươi nói chuyện thì thằng kì đà như mày nhúng mũi vào ! - Nó xưng xĩa dù vừa được giúp

Tất thấy nhìn nó bằng ánh mắt ngạc nhiên . Nó công khai ***** Vương Gia Long giữa ban ngày ban mặt .

Nhưng trái với điều mọi người suy đoán hắn không đánh không mắng mà chỉ chỉ kéo nó ra khỏi đám đông rồi tổng nó vào xe .chốt cửa bấm nắp đậy kín xe lại . và lao đi .

Trên xe hắn không nói gì còn nó luôn mồm chữ thề, đòi xuống . Hắn lái đi một mạch . Lâu sau mới có mấy lời :

- Không đi học đi của gái ?

- rồi sao ?

- Gái tát cho còn cười ! Nhục như

- Như gì như gì mặc tao . 1 làm sao tao phải đi với mày - Không hiểu sao nó cứ thấy mặt thằng này là nó muốn *****.

- Gay mà của gai ! Hại đời con nhà người ta à ?

- Tao nói tao không phải gay ! - Nó quát ! - Để tao xuống 1

Hắn không nói vẫn lái đi .

Đánh liều thôi nó còn phải đi mộ với dì Tâm . Nó đánh liều bấm loạn xa các nút trước mắt . Ngay lập tức hắn quát âm lên :

- Hey , em làm gì thế ! - hắn xưng hô như thế này từ lúc nào !

- - tao muốn xuống !

Vừa lái xe vừa gần nó , con xe lão đảo theo đồ thị hình sin . rồi ...

” Rầm ”

Xong hăng . Đâm vào cọc mốc !Đầu xe bẹp dí ! may là nó không sao . Còn hắn thì có sao mảnh kính nhỏ găm vào tay khi hắn choàng sang ôm lấy đầu nó . Nhưng nó vẫn thản nhiên :

- tao bảo mày rồi cho tao xuống thì không hổng xe chảy máu . - Đẩy hắn ra nó bình thản chuẩn bị mở cửa xe tức thì hắn ghì lấy nó đôi mắt long lên sòng sọc ý muốn nhắc nhở nó hắn đang tức giận . Hắn ép sát nó ghì chặt môi hắn vào môi nó ! hắn ngầu ngẩn như muốn nói ” tôi đag tức giận đây ” .

Hắn nhìn sâu vào đôi mắt nó hắn nói:

- đường thấy tôi yêu quý mà làm phách ! Dù cậu là con trai tôi cũng đã nói rồi tại sao cậu không theo tôi ! Làm người tình củ tôi mất mặt hơn làm người tình của những gã khác à ?

Nó cảm thấy mình bị xúc phạm .

Thụi vào bụng hắn một cái thật mạnh .

Vùng dậy !

Ra ngoài !

- Đừng để tao đánh mày hôm nay ! - Nó nhìn hắn nó gấn một câu rồi bỏ đi .

Nó đi nhanh vì có gì Tâm đang tức giận kia kìa !

Bỏ lại đằng sau 1 kẻ đang bật cười khan !

—————Ten Tén Ten

- Nó hăm hực đi tới tiệm tóc Sam DP - hiệu tóc mà Dì Tâm nó nhất quyết nó phải tới để tân trang lại cái “bao bì” nó còn nhớ chiều qua

- Trịnh Vũ Hà Anh ! Tôi nói cháu phải thế nào ? - Dì Tâm nó đứng chống nạnh trong nhà tự lúc nào khi nó đang cố tình đón đến bước vô ! Cái mặt bà hằn nguyên một vẻ không hài lòng cô cháu gái khi không nghe lời cùng đi viếng mộ ông.

- dạ ! - nó nửa cụp nửa xòe dương đôi mắt thơ ngộ mà nhìn dì nó chân chân ! - Dạ ... Tại ...tại.... à ... tại ở đó MẤT ĐIỆN ạ ! - Nó sáng làng thông minh nhưng tự nhiên vô tình quên mất cái lý do đã đặt ra từ đầu tất cả cũng chỉ tại cái thằng ôn vật kia . Làm lỡ hết đại sự quốc gia . Nhưng không sao sau 1 tháng học cái trò khiêu vũ 2 chân này xong nó sẽ tính sổ với hắn cả vốn lẫn lời không thiếu 1 cắc nó thề đây !

- MẤT ĐIỆN ? - Bà ngạc nhiên . Nhưng người đàn bà này đâu phải là đứa trẻ lên ba dễ lừa phỉnh . cái ánh mắt bà đánh lại đôi chân mày cau khế tạo nếp nhăn khuôn mặt hắn tỏ vẻ không hài lòng khi đứa cháu gái vừa mới nói dối mình ! - Cháu đã định đi rồi nhưng mất điện hả ? - Bà từ từ giãn khuôn mặt nhếch hời dò đứa cháu

- dạ! Cháu có chứ . Dì đi thì cháu cũng chuẩn bị đi nhưng mà ở đó đột nhiên mất điện người ta nhắc cháu mai hãy để làm ! - Nó thở đánh phào khi nghĩ rằng lời nói dối của mình đã lừa phỉnh được bà cô

- Cháu làm tóc ở trên giường phải không ? - Bà tiên dần tới chỗ nó

- vâng !

1s

- à không - đang trong cơn phớn phở nó trả lời ngon lành và chợt nhận ra mình đã bị đưa vào cái bẫy của bà dì đã gần qua nửa đời người kia .

- cái con bé này ! Dì bảo con đi làm tóc rồi mới tới trường mà không nghe lại còn gây lộn xộn còn kéo cả cái thằng trời đánh kia nữa . Hai đứa là thế nào ? Được bao lâu rồi ? - Béo má nó một cách thô bạo bà dì không thương tiếc đứa cháu xinh đẹp

- oa oa .. oan thị mầu .. à nhầm thị kính ... di ơi con có gì đâu Nhỏ đó đánh con ý hấn dọa con ý ... hu hu ... con hiền lành người ta bắt nạt hoài hà ... hu hu ... Dì tha cho con- Nó đế lên mình oan cho cái oan thị mầu do tật ngủ nướng gây ra

- Lại con chối ! Con với thằng đó đi đâu ? Nói ! - Bà nghiêm nghị mà không buông hai má bầu bĩnh của nó

- ông ó à... (không có mà) ... on.. ới ... ó ... ó .. i .. âu ... âu (con với nó có đi đâu đâu) - đau quá nói không nên lời

- Còn chối ! Tụi bay đi đâu ? Làm gì ? Khai nhanh ! - - buông má nó ra bà dì lại vỗ vỗ vào chỗ sưng đỏ đau muốn chết

- Không có đi đâu mà ? À mà đi đâu cũng không biết !... ừm .. con chỉ biết là khi con đi con trông thấy cái xe Zonda R của hấn nát tanh bành cái đầu với lị - nó lững lự không biết nói cái này ra dì có mắng không ?

- sao ? - Bà có vẻ hứng thú và thúc nó

- Với lị cho hấn mất vài lít máu (đúng là không dòm được hấn thương tích thế nào nên nó chém cho bà dì sưng tai)

- oh yeah ! tốt lắm cháu yêu ! thế ta tạm tha cho người biết đường lấy công chuộc tội ! - bà dì bây giờ quay ngoắt 180 độ phớn phở lạ thường ! Nó sợ muốn rụng cả tim chỉ sợ bà nói nó động đến thứ dữ không ngờ đã thế này từ nay ó dì hậu thuẫn sợ gì không có trường nào nhận lờ.....

Nó chưa kịp nghĩ xong thì :

- cầm lấy ! Đây là tiệm quen của dì ! Con ra đó làm tóc và cầm thẻ đi mua quần áo ! Cầm chậm trễ ! - 360 độ bà dì lại đổi thái độ !

- A con nhớ rồi còn 1 lý do nữa ! - Nó reo lên như thể vừa tìm ra 1 chân lý mới

- Sao ? Con còn nhớ ra gì sao ?

- Dạ ! Hồi sáng dì không có cho con ... TIỀN... đó mà ! Nó xong nó chạy vắt giò lên cổ

Vừa Nhìn thấy nó thôi người chủ hàng không cần phải hỏi han nhiều đưa vào và “xử” luôn .

Haizzzzzz

Nó không muốn nghĩ xem nó mới thôi làm con gái được mấy ngày nhưng bây giờ trở lại bộ dạng này nó không mấy quen vì dụ như : Mái tóc này này nâu nâu nhưng không đẹp bằng mái tóc hung đỏ của nó lại không mượt như của nó , lại còn cai bộ đầm này nữa mấy mùa còn mặc đầm này xí thấy mờ . Nó muốn 1 bộ đồ hiphop cho thật man mặc vô mới thoải mái chứ . Nhưng biết sao được dì Tâm không cho đâu không khéo dì mà nhìn thấy mặc đồ đó thì dì lại đổi giao kèo chết liền hà .

Thôi thì mắc công làm con gái rồi nó cũng tự thưởng mình một ngày xả phanh vậy !

Nó thong dong thả bước trên phố ngắm nhìn mọi thứ chỉ nhìn thôi ! Qua những tấm kính của các cửa hiệu nó phát hiện có những tên con trai nhìn nó rất lạ 1 Điều này không làm nó để tâm . Cho tới khi :

- Cô em xinh tươi đi một mình sao ? - Thằng đầu chọc buông lời ve vãn nó !

-.... - ” đừng để bà đây nóng máu ghen ”

- Này có phải ba má em là đầu bếp không sao nặn ra em ngon thế ! - Thằng khác đang buông lời ghẹo nó tay chân thì bắt đầu vớ vẩn

- bỏ tay ra - nó bắt đầu không nhịn được rồi đây !

- Ôi xem kìa hoa hồng có gai mới là hoa hồng đẹp ! Để anh xem anh làm gì anh nào ? Hun anh hả ? - hấn nhanh nhử chìa cái mặt chỉ chút các lỗ ra trước mặt nó nhìn là muốn ới !

- Hôn này ! - Nắm đầm trời giáng đã tặng ngay cho nó đẹp không còn bút nào vẽ nổi ! Máu mồm thằng bé trào ra .Ngay lập tức 1 phút cũng không để lọt nó đá hấn văng ra xa .

Hình như biết nó là thành phần không dễ xơi bộn chúng lùi ra vài bước cùng lúc đó nó xé ta váy để thắt buộc cho khỏi lòa xòa vướng víu .

Hình như nó vẫn còn nghĩ đang là con trai . Nó nhổ bãi nước miếng thử thể chiến đấu !

thằng vừa ăn đòn dù không đứng dậy được nhưng lại già mồm .

- Đứa nào thắng tao cho hưởng nó trước !

Cơ mà chẳng có thằng nào dám thử lửa . Nó đi tới chỗ thằng đang nằm bẹp trước con mắt nhìn thao láo của bọn đồng bọn , nhìn thôi chứ có thằng nào dám làm ăn gì đâu chúng còn muốn giữ cái mặt đi của gái . chứ sừng vác như thằng kia làm ăn gì !

Thụi cho vài cái gộc vào ngực thằng kia nó lên tiếng !

- Tụi bay đáng thắng này thì tao tha không thì tao đáng cả lũ chúng bay !

Ngay lập tức cái gì đến thì ai mà chẳng biết cả cái đám du côn lao vào thịt ... thằng kia ...

Nó đứng khoanh tay cười cái điệu cười đều mà đã rất lâu nó không cười .

Nhưng không ngờ khi nó ngẩng nhìn đối diện thì một cặp tình nhân đang dòm nó nhất là thằng con trai nó nhận ra cái ban mặt thằng đó nó chính là cái thằng DÂM TẶC .

Lại thay bồ . Nhếch mép nó cười rồi đưa hai ngón tay tao chữ về đâm thẳng mắt mình rồi hướng về mắt hấn ý như

” Nhìn gì ? Tao móc mắt mày đó , Thằng ngu !”

Nó bỏ đi ! bực tức vì cái váy đã trở nên ” tân thời” quá !

.....

Tối hôm đó

- Sao thế Thiên Minh ? - Thái đặt vào tay gã một lon bia nhưn gã thì không để ý

- Tao yêu rồi !

Trường mới tất cả tuốt luốt cái gì cũng mới trừ có bà dì là không mới .

Dì nó dắt nó vào lớp .Thân là một hiệu trưởng mà dắt hấn vào lớp cơ đấy nghe đâu dì nó bảo cái lớp này tuy là hạt giống văn thể mỹ nhưng cũng nổi tiếng ” ngoan ngoãn ” .

Nó sợ gì ! ngoan thế chứ ngoan nữa nó san bằng tuốt luốt !

Sau cái màn giới thiệu tể nhạt nó tự tìm inh một chỗ ngồi thuận phong thủy nhưng trong lúc đả mắt xuống đám nhí nhỏ kia nó chợt phát hiện một phân tử : Con nhỏ hôm qua !

Săm săm tiên viê phái con nhỏ đang phân sơn á nhâm sơn phân :

- Tôi ngồi đây nhé!

-Ồh ! Cái đám lâu nhâu bậu sậu rú ầm lên !

Cái gì thế !

Nhỏ ngẩng lên nhìn nó 11s rồi cụp mắt nhanh . Gật đầu cái rụp .

Dễ dàng vậy sao ? Điều này làm nó chẳng mấy thích thú ! Nó tưởng tượng con nhỏ đó sẽ nhảy dựng lên cơ sẽ thế này thế nọj cuối cùng thì

Khi nó vừa đặt bàn toạ xuống thì ngay tức khắc cái con nhỏ chết bần chẳng biết vô tình hay cố ý xô mạnh làm nó ngồi oạch xuống sàn .

- Há ha ha ha ha - cái lũ bậu sậu ấy cười ầm lên

” Mk - Nó không đánh con gai ! và bây giờ cũng thế ” Tức muốn nổ con người ”

Nó đứng dậy phũ quần và gõ gõ kéo con nhỏ đó quay lại và!

- Ôi bạn xinh quá ! Má bạn đẹp ghê ! - Hai tay nó ” vuốt mà ” con nhỏ kia nghe đến chát . Tất cả nín lặng ! (Cái này gọi là vỗ tay có nhân nhá chứ không được hình dung là tat nha . chỉ là vỗ tay trên mà con nhỏ đó thôi !

‘- Ôi bạn xinh quá ! Má bạn đẹp ghê ! - Hai tay nó ” vuốt mà ” con nhỏ kia nghe đến chát . Tất cả nín lặng ! (Cái này gọi là vỗ tay có nhân nhá chứ không được hình dung là tat nha . chỉ là vỗ tay trên mà con nhỏ đó thôi ! ’

13. Chương 13: Hà Anh Ở Trường Tam Thanh

Cả cái lớp hỗn loạn nay càng trở nên hỗn loạn khi con nhỏ đó vung cái tay ‘xinh đẹp’ lên định cho kẻ lão xược không biết tôn ty kia biết rằng nó đã động đến ai !

Nhưng nó thì có gì mà kém cạnh nhanh như cắt nó đã tóm gọn bàn tay ả mà bóp mạnh . ả đau không tả xiết lần đầu tiên nếm mùi cái bóp tay đau đến thế, ả chu chéo :

- Tụi bay còn chờ gì nữa cho nó một trận còn đứng mà nhìn tao à ? - Mắt ả long lên lẫn những gân máu phần vì đau phần nào vì tức giận .

Không chờ thêm s nào bọn học sinh son phấn kia bỗng như lột xác cái bản mặt non choẹt chảnh chọe nhanh chóng thay vào là cái mặt hùng hổ như muốn ăn tươi nuốt sống cô bạn mới vào của chúng ta.

Tình hình đang thực sự gay cấn khi nó vung tay tát con nhỏ một cái lão đảo và thêm vài cái thụi vào bụng, nó còn đang cay cú cái vụ hôm qua lắm . Nhưng chộp nó nhận ra cái việc nó đang làm đã vi phạm nguyên tắc của chính nó , Nếu như trong các trường học thường có những vụ như đánh bạn xé áo lột quần mà toàn là nữ đánh nữ thì riêng bản thân nó không bao giờ đánh bạn bè cùng giới nó nghĩ : Là thân con gái không biết bảo vệ tương trợ nhau mà còn quay ra đánh đấm nhau . hùng hổ với ai khi thiên hạ nó cười mỉa mai mình là đứa con gái ngu . Đánh nó khác nào tự đánh mình . Nó chỉ đánh con trai !

Nhưng giờ đây chỉ vì 1 chút chuyện nhỏ nó đã vi phạm nguyên tắc của mình . nó đã đánh một đứa con gái những cú đánh như một đứa con trai đánh con gái có khác nào nó hèn hạ ỷ mạnh hiếp đáp kẻ yếu !

Nó đứng sững nhì con nhỏ lăn đùng dưới đất !

Bọn kia cũng không dám xấn tới vì có đứa nào đủ can đảm để mình là kẻ thứ hai ‘ được hân hạnh ’ nằm quần quai thế kia .

Không khí đang hết sức căng thẳng , ngọt ngào ,tưởng chừng không ai dám nhúc nhích .

Bỗng

- Có chuyện gì xảy ra ! - Sao dì Tâm nó lại xuất hiện đúng lúc thế . Bà bước vào lớp ánh mắt nhìn xăm xoi đương nhiên thì ai ở đâu đã về đó chỉ duy còn hai kẻ một đứng một nằm . - em! Chuyện gì đã xảy ra ! - Chỉ vào người ngồi ngay sau nhỏ bà hỏi !

- dạ thưa cô bạn Mỹ Anh ngay khi cô vừa mới đi thì tới chỗ bạn Quỳnh My hỏi xin ngồi rồi đột nhiên đánh bạn My nằm oằn oại dưới sàn ạ ! - Ôi trời ơi ngó xuống mà coi

Mỹ Anh - vâng chính là Hà Anh nhà mình đây ạ vì cháu nó đã làm giấy chứng tử từ hôm đám tang của gia đình . Để được làm một thằng con trai nó đã phải chôn và vái chính cái tên của mình . Nó vào đây học với một hồ sơ mới toe do bà dì hiệu trưởng chủ mưu chuẩn bị sẵn thì phải .

” Ôi trời ơi ngó xuống mà xem cái con nhỏ kia ... Ông móc hai con ngươi mày ra bây giờ chứ để đó làm cảnh chi ệt . Ăn không nói có, bịa đặt dựng chuyện . ”

Nó nhìn bà dì hiệu trưởng rồi nhìn con nhỏ kia . Con nhỏ tỏ ra sợ sệt cúi đầu .

- Hai em đi theo tôi ! - bà dì ngoắc tay .

Nó đi theo bà dì hiệu trưởng ..

Bỗng ...

- Thưa cô bạn My không đi được ạ ! - tiếng the thé vang lên khi nó đã đi tới cửa

- Mỹ Anh ! Em không đỡ bạn theo sao ? - Bà nghiêm mặt nhìn nó

- Em ? - chỉ tay vào mình nó thắc mắc

-đúng ! Không lẽ là tôi ? - Phẩy tay ra hiệu nó hãy quay vào và đỡ con nhỏ đó theo .

Nó ngao ngán ! .

Trên đường tới phòng hiệu trưởng ...

- Mày chết rồi ! - Cái con nhỏ mắc zịch không bị gì mà còn đủ hơi rả vào tai nó những câu hằn học rửa xả

- mày ...mày ... muốn tao ày một trận không ? - Thật không may nó lớn tiếng để :

- Mỹ Anh em đang dọa bạn đó hả ?

Oh no ! Sao mà đen đủi thế trời ! Biết thế này thì

Phòng hiệu trưởng ...

- hai em giải thích tôi xem chuyện gì đã xảy ra ? - Nhìn hai đứa bà dò xét .

- em không có ...

nó chưa kịp giải thích xong thì bà lại :

- Thôi hai em không phải giải thích tôi hiểu rồi !

- hả ? - nó há mồm muốn rơi quay hàm > ‘ Bà dì này biết gì mà hiểu ?’

- hai em có xích mích ?

- không, có ! - nhỏ đó lên tiếng, nó lên tiếng.

’ cái con kia tội tình gì mày phải nói dối ”

- Tôi biết em Quỳnh My là hạt giống số 1 của trường ta trong kỳ thi khiêu vũ lần này nhưng em My ạ trường chúng ta năm nay còn được đó một hạt giống đặc biệt đã từng đoạt 3 giai khiêu vũ nghệ thuật và khiêu vũ thể thao . Nên cá khi em bớt chút tự cao đi nào ! - Bà nó ý như bà đã phải chịu đựng con nhỏ này lâu rồi

- là ai thừa cô ? - cái con nhỏ này ngoan thế sao ?

” ủa bà dì có hàng mà im đi lại còn kêu mình về đây học bộ tính giở trò gì đây ?” Nó nhìn ả dì đầy thách thức .

- Là em Mỹ Anh đây ! Không những đoạt giải trong nước em Mỹ Ah còn đoạt giải khiêu vũ của hội khiêu vũ Hoàng gia Anh (Lại chém) - Đôi mắt sáng ngời bà già ra sức chém

- Nó ? Em ? - Đồng thanh không hện như hai quả bom không hện giờ mà nổ cùng lúc !

- Chính thế để cống hiến cho trường thì hai em nên bắt tay nhau cùng sát cánh giúp nhau !

- No ! Đồng thanh như một

-Ồ vậy ra thực sự hai em có chuyện ! Vậy không làm bạn thì đành làm thù vậy ! Hai em Nghe tôi nói đây !

- bà chống hai tay lên bàn thái độ nghiêm nghị hẳn

- Kẻ thù ? - hai đứa quay ra nhìn nhau ánh mắt toe lửa hình như không cần bà hiệu trưởng nói câu này thì hai đứa chúng cũng đã là kẻ thù không đội trời chung rồi

- Hai em Nghe tôi nói ! Tôi sẽ làm trọng tài cho hai em ! Trong đêm lễ hội lần này nếu ai được cậu chủ Vương Gia Long nhận làm bạn nhảy thì người đó coi như thắng còn người kia thì về sau cứ im ỉm mà sống ! - Công nhận bà già này không thật

Trong cái đêm lễ hội ấy người nào được cái thằng trời đánh đó chọn thì đương nhiên là ẵm chọn cái giải vàng về rồi còn đâu . Công nhận bà này già rồi mà khôn ghê cơ .

” Dì chơi con à ! ”

Nó nhìn bà - bà nhìn nó - nhỏ nhìn nó - nhỏ nhìn bà !

- Không , có - Nó gà lên còn con nhỏ thì nhanh chóng đồng ý !

Thú thật đây là một cơ hộ ngu gì ả không nắm lấy ! Nếu được cậu chủ Vương Gia Long Chọn khác gì nó đã với được cái mỏ vàng rút mãi không hết . Mặc dù cậu ta lại đi thích cái thằng Hải Anh - Người yêu gần đây nhất đã không liên lạc mấy lâu rồi hồi hôm lại xuất hiện làm ả tức muốn lộn tiết . ả không tin với cái nhan sắc và tài hoa như ả mà lại thu một thằng con trai . Còn cái con nhỏ mới đến kia ả không thèm để mắt tới thua là cái chắc !

- Quỳnh My em về lớp đi ! - bà lên tiếng đuổi ả về

- vâng ! Nhếch mép ả cười khinh khỉnh nhìn nó

-... - Nó dương đôi mắt nhìn ả ngay khi bắt gặp ánh mắt bất hảo .

Quỳnh My đã đi khuất bà mới thả lỏng nó:

- con giỏi nhỉ gây chuyện ngay ngày đầu tiên tới trường à !

- không phải tại con !

- Con có biết nếu anh con còn sống thì nhỏ đó sẽ là chị dâu con cũng không biết tròng !

- Chị dâu ? - Nó nhồm hằn lên khi đang toan gác chân trên bàn

- Phải ! - Nhưng như dì biết anh con đã không hề yêu nó

- là sao ?

Là sao ?????????????????????????????????

Là sao ? dì chưa kịp hỏi thì nó không còn giờ dì hỏi ai !

- à ! con hiểu rồi ! - nó vỗ trán à lên một tiếng

’ giờ thì nó hiểu rồi làm sao mà tự dưng nó ăn một cái bạt tai oan uổng rồi !

Một con người như con nhỏ đó chắc chắn có tới mirotic và chắc chắn đã thấy và thế là có cái tát oan uổng .
' Tất cả là thằng trờ đánh kia gây ra !

Ra về !

Cả cái ngày đi học chán ngắt đã hết . Thay vì ngồi trong cái lớp học khuyết tật với giảng viên nhiệt tình quá mức và học sinh thì rụt rè hết xảy thì cái lớp này thì ngược lại với giảng viên thì rụt rè đi đứng như sợ quân áo giày dép nó đau hay sao ể đón da đón dến học sinh thì hết son phấn rồi quần áo, túi xách giày dép . Một lũ ô hợp .

Thả bước trên cầu thang xuống nó thấy phía xa xa , bọn con gái đang bu vào cái gì đông lắm còn hò reo ầm ỹ nữa cơ.

' Lại cái gì nữa . Chắc lại thiếu gia nhà nào bê cây si đến cổng trường này đặt rồi ! haizzzz học hành không lo mãi chơi thôi ! ”

Thong dong nó bước xuống sân trường đi về phía cổng nó không quan tâm đến vấn đề chuyện vớ vẩn gì đang xảy ra nhưng điều nó quan tâm là phải đái qua cổng thì mới về được nhà !

” Bộp”

Ai đó va phải nó nhưng không quay lại xin lỗi mà vẫn mãi chạy .

Nó loáng thoáng nghe :

- My à ! Là tìm cậu đấy !

- Thật à? ai đấy ?

- Cậu chủ Vương Gia Long

14. Chương 14: Sự Cố Không Ai Ngờ !

- My à ! Là tìm cậu đấy !

- Thật à? ai đấy ?

- Cậu chủ Vương Gia Long !

” Vương Gia Long ? Chẳng phải thằng trờ đánh thánh vật đó sao ? ”

Thắc mắc thế thôi chứ hần đến đây làm gì nó cũng chẳng quan tâm ! nói thế chứ chả quan tâm mà chân đi nhanh hần !

Đi nhanh ra xem xem cái gì mà bọn chúng nó bu đông quá vậy trời !

Cổng trường

Cái mà nó thấy là 3 con mui trần đậu chênh ềnh không phép tắc . 2 thằng kia thì ngồi chênh ềnh trong xe ! Còn cái thằng trờ đánh thì đa ôm bó bông ra bộ si tình lắm!

Khẽ bĩu một nó nghĩ ” Hôm qua còn dọa đánh nhỏ đó hôm nay cầm bó bông giả bộ si tình lắm . chắc hôm qua thấy người ta xinh quá nên hôm nay tới chơi tình 1 đêm chứ gì ! ”

Làm lơ nó bước nhanh cho khuất cái bản mặt thằng trờ đánh . nhìn cái mặt thằng này là nó chỉ muốn cho vài cước vào mặt .

' Nhìn hấn kia ! Đẹp trai lắm à ! Mặt thì trắng bủng trắng beo ! Một mắt chả có chỗ nào hợp nhãn đúng là bọn bây giờ mắt chúng nó có đờm hết cả rồi ! " (đúng là ghét người nhìn gì cũng thấy xấu)

Nó đi nhanh nhưng không thoát khỏi tầm mắt một người . hấn rõ ràng thấy quen lắm nhưng cũng lạ lắm nhưng bây giờ hấn còn đang bận việc lắm đây . việc gì ? Việc của bạn gái của người hấn yêu!

- Dạ, thưa cậu chủ chúng em đã điều cha xong về Trịnh Vũ Hải Anh !

Tên cận vệ trong bộ vest đen kính cận đưa đến hấn một tập hồ sơ . hấn lướt qua và khẽ nhún mày ! Thì ra hôm nay không phải tên đó tới để của gái mà là để xin lỗi bạn gái !

Hấn nhìn chăm chăm :

" Người yêu : Dương Quỳnh Mỹ ! Hiện học tại trường tư thục Tam Thanh !

Nhưng trong cái hồ sơ ấy ! không có nhắc tới cái vấn đề quan trọng rằng Trịnh Vũ Hải Anh có 1 cô em gái song sinh Trịnh Vũ Hà Anh .

Hấn cười nửa miệng :

- Tình cũ không rủ cũng tới ! Không đến với ta ! Không phải gay thì cũng phải đến với ta ! - hấn lầm bầm nhưng tên cận vệ thính tai hình như đã nghe thấy . gã tùm tùm cười nhưng cũng thắc mắc từ khi cậu 2 mắt cậu chủ rất ghét Gya . Nay tại sao ?.....

- này cô bạn ơi ! tiếng ai đó quen quá quen đang gọi với theo nó ! Khi nó quay ra thì người đó đã ở đó diên . Chẳng ai khác chính là gã DÂM TẶC .

Nó quay đầu đi luôn ! Nó chợt nhớ ra cái vụ chiều qua . thiệt Tình ! Quỷ tha ma bắt ..

- Bạn ơi ! Chúng ta gặp nhau rồi mà ? - Thiên Minh cô bám theo .

- xin lỗi chắc cậu nhầm người rồi ! - Nó giả giọng thờ ơ nó nghe cũng muốn nổi da gà .

- cậu dễ thương mà giọng nói cậu cũng hay nữa

Ôi bó tay giọng nói hay ... ôi lạ chúa ...

- chắc cậu nhầm người rồi ! - Làm giọng nghiêm nghị ..

- Ồ cậu biết đổi giọng hả hay quá tôi cũng biết vậy ! - nói rồi làm luôn ! Cậu ơ cho tôi số phone nhé !- làm cái giọng nhí nhảnh nghe muốn ới !

Trời giờ thì nó mới biết cái thằng này nó có vấn đề về não . Chắc ngày bé một ngày nó té giếng đến năm ba bận quá .

- Tôi nói không quen buồn cười nhở ! - Nó nổi sung lên !

- Không sao không sao ! Bây giờ mình làm quen ! tớ thì chắc cậu cũng biết là ai ! nhưng cứ giới thiệu tớ là cậu chủ Thiên Minh củ Trường Waffer , là 1 trong tứ trụ của trường ! - gã thao thao bất tuyệt giới thiệu về bản thân ...

- Im ! Không quan tâm ! Tránh đừng cho bỗn...- đang định nói là bỗn thiếu gia đây - .. còn nường về ! - Nó gạt thằng bé sang bên . Từ bé từ cha sinh mẹ đẻ tới giờ chưa có người con gái nào từ chối thằng bé .

đột nhiên gã cười ngô nghê !

" thằng này nó diên "

- Đi khu giải trí nhá ! - Gã nói nhanh không cần nghe ý kiến nó ! - gã kéo nó vù một cái lên xe vào theo hiệu lệnh của Gia Long ! 3 chiếc mũ trần dời bánh . Duy chỉ có một người không lên tiếng đó là Thái . Im lặng suy tư không ai biết Thái nghĩ gì !

- Thả t... - lại tý thì ..- tui .. thả tui xuống ...!

- Thôi mà đi chơi mà ! - Gã làm bộ giả lả .

Chợt nó nghĩ ra điều gì ! Rồi nó im bặt . Vô thức xoa tay vào ba lô nó cười bí hiểm

Khu giải trí ...

Thật đúng là tρέo ngéo nó đang cùng với một bầy ‘ lang sói ’ . văng ở đây tất thấy đều là những kẻ nó ghét thể mà chỉ vì cái thằng chết dẫm kia lòi một phát là nó pahir đi ‘chơi’ với bọn này .

-Anh à em mệt quá ! - Cái con nhỏ kia bày đặt cho ngã ngổn lả vào người hấn .

Cái mặt hấn nhăn lại tỏ vẻ không hài lòng nhưng vẫn nhẹ nhàng phát ‘king’(trong đầu nó thôi)

- Chúng mình nghỉ ngơi nha ! - hấn đặt vấn đề

- nghỉ nha bạn ! - Thiên Minh từ đầu cứ xoắn xít lấy nó làm nó phát bực .

- Tôi muốn đi toilet ! - nó đã tìm thấy cơ hội để thoát thân

- để tớ ...

- nè đừng nói cậu đi vào toilet nữ với tôi nhá ! - Nó ranh mãnh bắt bẻ gã

- Không không . ! Ý tôi muốn hỏi bạn có muốn ăn lem không ? - gã chữa cháy kịp thời

- Ôi cậu đáng yêu quá 1 đi mua kem đi ! - cái con nhỏ không phép không tắc kia lại lên tiếng và lúc này không ai muốn nghe nó nói nhất là Thiên Minh gã cứ chỉ chờ nó nói như vậy cơ mà còn lâu nhá .

- Tùy cậu ! tôi muốn đi toilet ! - Nói rồi nó chạy như bay về phía toilet

Toilet khu giải trí !

Đứng trước hai cái toilet nam và nữ nó đang khá lững lự không biết vào bên nào : Vào bên toilet nữ để bước ra với bộ dạng một thằng con trai hay bước vào toilet nữ dưới bộ dạng con gái để bước ra với bộ dạng 1 thằng con trai .

ngó

ngó

Không có ai .

Nó quyết định phi vào toilet nam .

Nhanh nhanh chong chóng gỡ đám tóc nối nó thay bộ đồ đã để sẵn .

Và bây giờ nó đã hoàn toàn khác . Nó giờ là Trịnh Vũ Hải Anh ! ha ha ai mà nghĩ nó thông minh thể cơ chứ 1 ^^

- Cậu ấy chưa về à ? - Thiên Minh ôm một đồng kem vì hồi nãy quên không hỏi người đẹp của gã thích ăn vị gì .

- Chắc là chuẩn rồi ! - Suốt cả buổi trời giờ Thái mới nói 1 câu .

- Hả ? - há mồm chặn đường ruồi bay gã buông rơi đồng kem ! - Honey !!!!

- honey j nữa ! - Thái vỗ vỗ lưng gã an ủi

- đúng là đen đũi ! Lại gặp nó !.... - gã lăm bằm

- gặp ai ? - Thái thắc mắc

- Nước sốt cơm chiên - nếu ai không biết sẽ nói gã khùng nhưng riêng những kẻ ở đây trừ kẻ không biết thì kẻ nào chẳng biết

- Thật không ? - Long bật lên như lò xo , cũng tai vì cả ngày nay hấn chưa có gặp nó ! - ở đâu ?

- Tiệm kem ! Mua tận 2 chiếc lận chắc là mua cho người yêu ! - Gã hậm hực đá mấy hộp kem trước con mắt ngơ ngác không hiểu gì của 1 kẻ thừa .

Long lao đi thật nhanh như thể hấn sắp bỏ lỡ 1 dịp quay lô tô cả tỷ đồng .

- này bé cho em Đừng lượm dưới đấy đồ đó dơ rồi ! - nó đưa cho đứa trẻ mặt mũi đang tèm lem khóc vì rơi mất chiếc kem - má em đâu ?

- má đi mua kem ! - Nó meo máo

- hả ? - hớ rồi

- Kem đây con ! không được ăn kem của người lạ ! - bà mẹ phẩy tay và chiếc kem ụp xuống đất bà kéo tay đứa trẻ đi ngay tức thì

Nó đứng đơ 5s cái gì thế ? bà mẹ ấy ! quá đáng quá mà . hậm hực đứng dậy nó lần tới hồ nước nguyệt : Làm dầm cầu nguyệt điều gì !

Bỗng

nó cảm nhận ai đó đã ôm nó chặt như gọng kìm :

- Đã tìm được em !

15. Chương 15: Mất Điện Tụ Post Bài Sơ Dy

- Đã tìm được em ! - vòng tay ôm nó càng siết chặt vòng tay ! Khi một lần nữa nhắc lại

Nó giật nảy mình khi đột ngột phát hiện kẻ nào đó đang ôm nó từ phía sau !

” Giữa Sài Thành này, giữa thanh thiên bạch nhật thế này mà lại có biến thái . Hừm chắc thằng này chán sống ’

Nó toan cho thằng kia một trận nhưng làm cách nào đây khi nó đang bị ôm chặt thế này .

- Anh nhớ em ! - nó cảm nhận sức nặng đang đè lên vai mình và hơi nóng phả vào sau ót ! Kẻ đó hấn đang tì cằm lên vai nó . Hơi nóng dồn dập, tiến gần, nó rùng mình , tất cả các tế bào trong người như muốn nổ tung không phải vì ngưỡng mà vì nóng !

- Ya ! - sức chịu đựng có hạn thôi chứ ! Nó co chân dẫm thẳng vào chân hấn và lựa đúng thời cơ nó quay lại sút thẳng cho hấn ngã ngồi trên sân rồi nó nhắm mắt vào mà phang tới tấp cái balô vào người hấn . Nó còn đang bị ám ảnh bởi cái ý nghĩ một thằng biến thái trên người không mảnh vải che thân . Tay phang chân đạp nó không cần biết đạp trúng chỗ nào trên người hấn .

- là Long ! Là Long ! - hấn kêu ré lên như muỗi nó không tiếp tục hành động “ác bá” này nữa . Chẳng qua thấy nó đứng trước đài nước , hấn thấy động lực gì đó đang kéo hấn về phía nó . Hấn đi tìm thằng “nước sốt cơm chiên” không chỉ vì hấn nhớ mà còn vì hấn muốn kéo ngay thằng đó tới chỗ hấn và người yêu của thằng đó đang ở cùng nhau như thế nào . Hấn muốn cho nó biết hấn quyền rũ hơn nó rất nhiều và hấn đã chiếu cố đến nó thì đừng có làm cao và hơn thế nữa nó muốn cho nó biết khi nào nó không đồng ý với hấn thì hấn sẽ cô lập nó . Hấn sẽ cho nó thấy hấn tình cảm như thế nào với người mà nó yêu .

- Là Long à ? Long à ? - nó giương đôi mắt ngơ ngác và làm vẻ mặt như thể ” ôi tôi có lỗi quá ”

Nhìn cái mặt nó hấn tự nhiên thấy phờn phớn . Hấn quan trọng quá mà .

- là tôi chứ em nghĩ ai ? - hấn lồm cồm bò dậy - ngốc không phải tôi không lẽ em muốn tên biến thái nào sẽ ôm em hả ? - hấn trách nó nhưng khi hấn vừa nó xong thì

- ối Long ơi là Long , Long này , này thì Long này - mỗi ! ” Long này ” là nó phũ phàng sút vào người hấn - mày nghĩ mày là ai và tao là ai . Mày dám ôm tao à ? Mày muốn chết à ? Tao toại nguyệt mày đây .

- á ! - hấn không kém phần long trọng không hổ là kẻ tạo mưa làm gió đâu có dễ dàng để nó đánh phủ phàng đến thế ! Một cái nhích người gạt chân hấn đã làm nó ngã ngay lập tức và giờ đây nó đang nằm trên người hấn .

Ngon lành hấn vòng tay ôm nó ngay tức thì :

- là em ngã vào tôi đó !

- mày . . . Buông tao ra thằng biến thái - nó rít lên khi thấy mình đang bị hấn chơi tiểu xảo

Ôm chặt lấy nó gã đứng dậy , tiến về phía hồ ước nguyện ,

Tùm . .

Hấn ném nó xuống hồ

- tỉnh lại chưa ? Là cậu khiến tôi biến thái hãy để nước làm cậu tỉnh lại . Một là cậu đồng ý với tôi , hai là hãy chuẩn bị tinh thần để trở thành kẻ cô độc . Và chuẩn bị thủ tục tuyển trường đi - hấn nhìn nó dưới dòng nước lạnh hấn muốn phi tới ôm nó nhưng hấn cần phải cho nó biết nó không nên làm hấn bực đấy !

Hấn quay đi khi nói thêm :

- Ngày mai ! Ở trường ! Hãy trả lời , nếu không tới thì cậu đã tuyên chiến với tôi đấy !

Hấn bỏ đi !

- Thằng điên ! Mai tao còn lâu mới đến trường ! Tao nghỉ một tháng đó mày ! .

Nó lằm bằm khi bước ra khỏi bể nước .

16. Chương 16: Cảm Xúc

Sau khi dời chỗ nó hấn không ra chỗ tụi đó mà đi thẳng về bãi xe nhanh chóng phóng đi mất . Hấn cần yên tĩnh . Nhưng yên tĩnh để làm gì chính bản thân hấn cũng không biết nữa, hấn bây giờ đã quá khác hấn lúc xưa rồi ! Hấn nhớ trong tiềm thức hấn là kẻ rất ghét bọn gay nhưng nay hấn làm thế này có khác gì gay hơn nữa hấn còn đang đi cầu xin tình yêu của một thằng gay . Đập tay vào vô lăng hấn lắc đầu chua chát :

- Mày điên rồi ! - Hấn tự rửa cái bản thân hấn .

Back

- anh hai ! - hấn ôm cái xác lạnh ngắt nằm trên sàn, cái xác này chính là anh trai hấn . cái xác đã lạnh từ lâu , anh trai hấn đã chết từ ngày hôm trước . Chết vì uống thuốc tự tử !

Một cái chết mà bây giờ hấn cho là lãng xẹt . Anh trai hấn là gay . và hấn biết điều này . Anh trai hấn yêu một gã đồng tính , gã nhìn cũng bình thường thôi, nếu so với hấn bây giờ thì gã chỉ là một con tép , hấn biết anh mình đang qua lại với tên này nên hấn bí mật cho người điều cha và phát hiện gã này chỉ đang lợi dụng trên thân xác và tiền bạc của anh hấn thôi . Hấn đã nhiều lần khuyên can anh trai mình nhưng :

- Không có đâu có lẽ người giống người thôi ! - anh trai hấn mù quáng đến thế đấy !

Khuyên răn không còn là giải pháp hữu hiệu hấn trở qua biện pháp mạnh hơn ! Hấn cho người đi theo dõi bắt quả tang chụp hình và đen về cho anh trai hấn nhưng hấn không phải kẻ dễ dàng chỉ có thế. hấn đã giương súng bắn chết tên bạc tình cùng gã tình nhân ngay trên giường khách sạn : một chiếc súng giảm thanh - người bạn tốt của hấn . Hấn - một đứa trẻ 17 tuổi bắn chết tận 2 mạng người một lúc nhưng khuôn mặt lại không chút đổi sắc thậm chí khi gã đồng tính kia đã không còn hơi thở hấn còn kẻ súng tặng thêm cho gã vài ba nhát .

- Hãy nhìn đi ! Là tình yêu chung thủy của anh đó ! Em đã nói anh đừng tin hạng người này ! - nén sắp hình lên trên bàn phía trước mặt anh hấn. giọng hấn sắc cạnh lạnh lùng đến ghê rợn.

Nhưng trái với tưởng tượng của hấn anh hấn vẫn cầm sắp hình xem và thái độ mặt không hề biến sắc . Hình như con cái nhà này đã được tôi luyện cho cảm xúc không lộ ra bên ngoài !

- Anh biết ! - vẫn đang nhâm nhi tách cafe
- Biết ? - hần nhồm hẩn lên khi đang đu đưa trên chiếc ghế quay .- Tại sao còn qua lại với hẩn .
- Yêu ! - Một từ nhưng là một cái lý giải mà muôn đời không hết
- Diên đồ ! Nhưng đừng lo từ nay không ai dám đối xử với anh thế đâu ? - Hẩn cười đắc thắng
- sao ? - Giờ thì cảm xúc của anh tải hẩn thật sự đã được bộc lộ ra - Em đã làm gì ?- Tách cà phê nóng sóng sánh
- bấn ! bấn cả 2 đứa ! Bùm ! Chết rồi ! - Hẩn nói như không, nói như thể hẩn đang nói về cái chết của một con động vật nào đó !

‘Choang’

Tách cafe rơi xuống vỡ choang trên nền gỗ láng bóng . Sập ảnh trên tay rơi xuống . Anh hẩn như kẻ điên lao ra khỏi phòng trong vô thức . hẩn nhồm hẩn dậy không chạy theo hẩn nghĩ anh hẩn chỉ đang bị sốc chút thôi !

....

Từ hôm qua tới giờ anh hẩn chưa có về . hẩn lo lắng điều chẳng lành , đã hỏi nhiều nơi nhưng anh hẩn đã bật tắt . Và hẩn nhớ ra mình đã quên một chỗ : Nhà của gã phụ tình !

Đạp cửa vì đã bị khóa trong hẩn phát hiện trên sàn phòng khách một xác người đã lạnh chính là anh hẩn ! Đã chết từ lâu, trên tay vẫn ôm bức ảnh của gã tình nhân bội bạc

Từ đó hẩn với những kẻ đồng tính không thể hít cùng một bầu không khí . Hẩn ở đây thì chúng phải biến mất .

Phì một làm khói hẩn để cho khói theo gió tấp vào mặt, mùi thuốc hắc khiến hẩn tỉnh lại . Gió man man là là vờn trên khuôn mặt điểm trai . Nhếch mép tạo một nụ cười hẩn nhìn xa xa :

- thế ra mình là gay sao ? - Một câu hỏi vu vơ trong tâm trạng thần thờ hẩn đang nghĩ hẩn là thứ gì ????????????

Cho xe chờ tới bar Sunny ...

Nói thật đây chẳng khác nhà gái cao cấp . Trong này toàn là các cậu ấm cô chiêu đến đây vì mục đích tình dục hơn là tình yêu và giải trí . mà theo như định nghĩa của chúng : giải trí là thỏa mãn tất cả các bộ phận . * ấu trĩ*

Hẩn vừa tạt trên quầy thì y như rằng đã có ‘tới hỏi thăm’ . chỉ với dăm ba câu với vắn, hẩn đã gọi hàng lên phòng vip.

Hẩn ôm vòng eo ả nhưng hẩn lại chột như đến khi đang ôm cái thần đó (nó đấy ạ). Ghì môi mình lên một ả, thằng đó (là nó đấy) lại hiện lên với cảm giác ngọt ngào mà hẩn lần đầu tiên cảm nhận đượcLần lược hình ảnh thằng đó cứ quẩn quanh trong đầu hẩn khiến hẩn phát điên . Đuối con ả ra và ngồi uống rượu một mình !

Hẩn bước ra khỏi phòng Vip trong trạng thái ngà ngà say, hẩn đã uống khá nhiều Amarone một loại rượu tương đối mạnh . Hẩn cười khẩy khi đưa mắt nhìn xuống bầy kiến, châu chấu đang uốn ** dưới kia . hẩn chẳng hiểu sao hẩn thấy lạ lắm . Hẩn làm sao thế nhỉ ? (ngu zữ)

Vô tình ánh mắt hẩn chạm phải 1 thằng áo xanh da trời mái tóc tém cái mặt nhẵn ra đang đứng ở cửa ra vào rồi từ trong sàn 1 thằng nữa tiến ra khoác tay và chuẩn bị đi ra , Đôi chân hẩn chạy nhanh hơn như bay trên những bậc thang, hẩn đang cố chạy theo khi nhận ra cái thằng áo xanh ấy là thằng đó (au mà nì . au hành cho chết luôn)

Không kịp nữa rồi thằng đó và cái thằng mà hẩn không rõ mặt đã lên taxi và biến mất khi hẩn vừa tới cửa . Hẩn .. hẩn bây giờ thấy trong người nóng như lửa đốt .. hẩn đang tức giận với hàng trăm câu hỏi thi nhau

xuất hiện : có phải thằng đó không ? Nó tới đây làm gì ? Không lẽ tới kiếm người qua đêm ? Không thể nào ! Nó tới đây làm gì ?.. Hắn thật sự muốn nổ tung đầu .

‘ Choang ’

Ném chai rượt xuống đất để khẳng định sự bất đắc chí lúc này .

- Ngày mai, mày sẽ chết với tao ! - Cầm mảnh thủy tinh vỡ lên hắn gần từng tiếng một !

Cùng lúc đó ...

- Dững ! Sao tới những chỗ thế này ! Em còn là học sinh trung học mà dám thế hả ? - Nó cốc đầu thằng em đau điếng

-Anh à ! sao anh đánh em ! Chẳng qua em tính lây le với tụi bạn là có ông anh pro dành được giải Dance của bar MIROTIC thế mà anh lại kêu em về mất mặt chết đi được ! Mất mặt ! - Thằng Dững là hàng xóm kế bên nhà đi . Thằng bé rất nhiệt tình với nó. Bỗng dưng hôm nay nó gọi điện nhờ HA tới Sunny Bar . Nó mới vừa thay được bộ đồ . Nó cứ thế mà đi thôi.

- Mất mặt hả ? Có tin anh kêu ba ***** cấm túc mày không ? - chỉ giỏi dọa trẻ con....

- No no.....

Trên đường phố Sài Gòn , một con mui trần lướt gió như điên . hắn đang cố suy nghĩ hắn có chỗ nào khiếm khuyết không đủ tài để thu hút được ánh nhìn của thằng đó

Hắn ngồi trong lớp chỉ trực nhìn cái đồng hồ ” Quái sao mãi mà vẫn chưa chuông vào lớp nhỉ ?” Có ai biết vì sao hắn muốn chuông vào lớp không ?

Để au nói cho nghe nè !

Hắn chỉ chờ có tiếng chuông vào lớp là hắn sẽ phi một mạch xuống lớp của nó . Hắn đã thám rồi hôm trước xuống nó không có trong lớp hắn đoán là nó trốn hắn . Lần này hắn rút kinh nghiệm chỉ cần chuông reo thì nó có chốn đằng trời .

- Này tao hỏi thật mày có vấn đề với cái thằng nước sốt đấy thật đấy à ? - Thái ngồi trầm ngâm nhìn ra cửa buồng lời hỏi vọng vào cái bàn hắn và Minh đang ngồi

- Ờ há nó hỏi hôm không có đến . Coi như chính thức tuyên chiến với mình rồi . Sao mày còn đợi chờ làm gì cứ xuống tay đi ! - Thiên Minh cũng đang bức dọc lắm vì độ này bé của gã toàn biến đầu mất khiến hắn lần nào đến cũng tay trắng về không .

Sự thật thì

Back

Nó trở về sau khi tống thằng Dững về nhà không quên giải thích với bố mẹ thằng bé rằng do nó rủ thằng bé đi hóng mát nếu không ông bà ấy lo con mình thế nọ thế kia .

Về nhà nó ngồi trước mặt dì nó mà rằng :

- Dì ! Dì chơi con ! Sao không đừng nói con thi đấu với con nhỏ kia ? Con không có thích dây với thằng trở chứng đó ! - Nó gào lên với bà dì đang ngồi vắt chân trên chiếc ghế sofa màu chàm khá nhã màu , bà đang coi ti vi bỗng bị nó ngồi chắn ngang :

- Tránh ra nào ngồi che hết rồi ! - đánh trống lảng đầy, người già mà cũng mưu lắm cơ .

- Con không có đùa nha ! Nói xong chuyện này rồi xem , con sẽ thu xếp chương trình lại .- Nó ra tắt đèn phụ cái ti vi rồi trở lại vị trí

Người đàn bà uy quyền trở lại khuôn mặt nghiêm nghị nhìn đứa cháu :

- ta cho con hay : trong cuộc thi khiêu vũ lần này ta cần con thắng , trường ta phải là giải quán quân . Và một phần con cũng có tiếp xúc với cái thằng đó nên có lẽ con sẽ hạ được nó thôi. Nếu như trong đêm khiêu

vũ đó con có thể mời được hần khiêu vũ thì con sẽ có quyền làm bất cứ điều gì con muốn - Nhìn thẳng và đôi mắt bà dì lớn tuổi nó không hề thấy 1 gợn đùa cợt . Vậy là bà dì đang nói thật .

-dì trêu con à . Thằng đó con... con.....thằng đó ... - Nó lấp bắp .

- không nhưng nhị gì hết ! Hãy làm theo lời ta con sẽ có lợi đấy !

- Dì chơi con thật rồi - nó vò đầu bứt tai - chả nhẽ cứ phải dành giải nhất sao ? Con không muốn làm tiếp ! Con thà là âm thầm chịu đựng cái cuộc chiến với thằng đó còn hơn - nó đưa cổ ra phía trước gần dì nó mà than vãn

- không phải là giải nhất mà là quán quân là người về chót hiểu chưa ? - bà dì xỉ tay đẩy nó chơi với - cháu đừng có tính đường lùi cháu hết đường chạy rồi rõ chưa ?

- ài ! Nhất hay quán quân mà chẳng được !

- mỗi năm có 3 giải nhất và một giải quán quân : 3 giải nhất là 3 người được 3 thiếu gia Thiên Minh , Khánh Duy , Quang Thái lựa chọn , còn lại là giải quán quân do cái thằng trời đánh đó lựa chọn và cháu phải là người hần chọn . - một lần nữa bà dì cương nghị khẳng định

- ok ! - nó lắc đầu ngao ngán vì nó biết nếu nói nữa chắc là dì nó lại ca bài ca không bao giờ quên . Vậy đấy vì đâu nó bị nhỏ kia đánh rồi vì đâu mà nó phải thi đấu gì gì ! Thà làm con trai sướng hơn thì gì . Vì cái giải quán quân mớ xỉ đó mà phải dây dưa với cái ngữ ấy , mà làm sao được cái giải quán quân khi thằng đó và con nhỏ kia đang cặp bồ không lẽ mình quỵ rũ thằng đó . Nghĩ tới nó quỵ rũ hần là nó mắc ói .

- chắc, kệ . Haizz . Đi ngủ ! - nó chui tọt vào chăn

.....

CĂNG TIN TRƯỜNG WAFFER

Không khí giờ ăn trưa căng thẳng, mọi người không ai dám hó hé, chính vì ngọn lửa chỉ trực chờ bùng cháy, bên cạnh hồ nước - nơi tam đại thiên vương đang ngồi :

- hôm nay thằng đó có đến lớp không ? - Long cầm cốc nước sánh trên tay

- không ! Theo bọn đàn em thì cả 5 tiết thằng đó không có tới lớp - Thái xoay người đổi tư thế quay lại bàn nước ngả người ra sau dựa hần vào đệm dựa phía sau , đưa mắt nhìn nhanh Thiên Minh rồi cũng lẳng nhanh đi . Hồi sáng tới giờ gã cứ tùm tùm mặt ngu đến là ngu .

- trốn à ? - gã nắm chặt cốc nước mắt hần lên từng đường gân máu ” trốn hay hôm qua ” tâm sự ” suốt đêm với thằng đó nên không còn sức đến đây nữa ” cái đầu gã muốn điên lên khi nghĩ tới cảnh thằng đó nằm trong vòng tay kẻ khác không phải hần.

- Rồi gì ! Trốn được sao nó không đến tức là tuyên chiến với chúng ta rồi còn chờ đợi gì nữa . Bồng dưng chúng ta phải chờ đợi một thằng không đầu . Tao quyết định chấm dứt cái trò lố bịch này ngay . - Thiên Minh bồng dưng nổi sung có lẽ gã nhớ đã tới giờ đi đón bé yêu

Gã đứng lên quay đi ra cửa , Thái cũng đứng lên chuẩn bị theo gã :

- Long chúng ta đi thôi !

- cứ đi đi ! - hần không ngẩng lên đôi mắt vẫn nhìn vô thức, cái đầu thì đang cố nghĩ ra hàng trăm lý do vì sao nó không đi học nhưng tất cả cách nghĩ đều đưa hần tới hình ảnh thằng đó đang ngả ngón trong vòng tay thằng trai hôm trước (thằng này tự tưởng tượng hay ghê cơ) Hần đang ghen cơn ghen làm thành hai cục lửa lớn trên hai con mắt hần .

” Choang ”

Hần ném cái cốc về phía bước đi của hai thằng bạn đã biến mất sau cánh cửa bởi hần nghĩ ’ Nó rồi cũng sẽ biến mất ” cái suy nghĩ điên .

Cả cái căng tin im như thóc . Mắt đứa nào đứa ấy trợn lớn rồi cụp nhanh vì chẳng đứa nào dám 4 mắt đối lại với hần ...

Trong khi đó

- Bạn Mỹ Anh à , Hôm nay tui mình đi đâu chơi nha ! - Gã soắn xít lấy HA dù là con bé không mấy thích thú .
 - Không có hứng . Tranh ra tui phải về .
 - Một chút thôi mà !
 - Ông có tin tui đánh ông không ! - nó giơ nắm đấm trước mặt gã .
 - Thôi mà một lần này thôi đi nhá ! Đi đến nơi này chút thôi ! Đi nhá
- Sau tiếng đi nhá thì hắn kéo nó đi như bay vào xe mặc cho nó lớn tiếng phản đối .

Trung Tâm giải trí

Nó bị gã lôi đi xềnh xệch rồi bất ngờ dừng lại ở đài phun cầu nguyện, mắt nó như hoa lên, nó không nhìn nhầm chứ khắp nơi đều là bóng trái tim hồng rực ”: trên cây, trên mặt nước, trên mặt đất , bóng lơ lửng từng trùn, bóng lững lờ từng cụm, bóng lẩn lẩn từng quả ..

- Bạn Mỹ Anh mình rất thích bạn ! Xin hãy trở thành bà xã mình !
- Hắn im lặng chờ đợi câu trả lời . Nhưng theo như đầu óc khoa học của hắn thì không có cô gái nào trong trường hợp này mà lại trả lời không với cái khung cảnh tỏ tình lãng mạn chết đi được này !
- TÔI ____ KHÔNG ____ KHÔNGKHÔNGKHÔNG..... KHÔNG ... KHÔNG THÍCH CẬU - chứ còn gì nó vốn dĩ chẳng ưa cái thằng này làm sao mà thích
- Gã không có biểu hiện gì thay đổi trên mặt ngược lại còn nhếch mép cười rồi quay sang tên cận vệ
- Mấy ? - Gã hỏi một câu mà có lẽ người có đầu óc thông minh nhất ở đây chắc tới mai mới hiểu được (trừ au)
 - Dạ thưa cậu chủ, 5 từ ” không ” 1 cụm từ “không thích cậu ” tất cả là 6 từ không và 1 cụm từ ” thích cậu” . Vậy nghĩa là lẽ + lẽ = chắn , không + không = có . Tức là có thích cậu - Gã cận vệ đứng nói đồng tắc làm gã cười toét miệng rồi lại nhìn nó âu yếm .

Ôi trời ơi đời có thành phần như thế sao ?

- TÔI KHÔNG THÍCH CẬU ! - Nó thét vào mặt gã, nó quay bỏ đi luôn
- Con gái nói không là có thưa cậu . - Tên cận vệ lại tiếp tục

Ngay lập tức nó quay người làm một đường hìngkick cho thằng cha cận vệ hốt đất ngay trước bao con mắt trằm trồ thán phục :

- Cầm đi theo - chỉ tay vào mặt gã nó đồng dạc

Nó bỏ đi ...

Nó phóng thật nhanh về phía cứu tinh : nhà vệ sinh . Giờ là lúc Hải Anh phải xuất hiện, nó cần phải thoát thân không thể để cái thứ óc tiêu kia chặn lại mà nói lằng nhằng hơn nữa hôm nay nó đã hứa với dì về sớm. Thôi thôi phải nhanh thôi .

Nó đi một nhanh .

Thiên Minh sau cái giây phút tối sầm vì cái đẹp ánh lên từ đôi mắt kiêu hãnh, hắn bỏ mặc câu đe dọa đáng yêu chân gã phi theo như bay nhưng phải dừng ở ngoài vì nàng đã vào phòng vệ sinh nữ rồi ai mà dám vào không lẽ cậu chủ Thiên Minh phóng vào phòng vệ sinh nữ của công viên . Gã đứng ngoài chờ nàng, xoay xoay mũi chân dưới đất miệng cười ngu ngu làm mấy bà đi vệ sinh chỉ chỉ chỗ chỗ, lại được mấy con nhỏ đi qua lại còn đá lông nheo nữa kia.

Mà nàng làm gì lâu thế nhỉ ? Gã thắc mắc không biết mãi sao thấy ra .

Trong Wc. .

- cái thằng ốc tiêu không đi làm sao ra được - nó leo nhòem qua cửa sổ .

.

- Honey à ! Giúp mình bị vướng nè ! - nó the thé cất tiếng gọi gã. Gã hớn hở quay liền khi nghe cái giọng dễ thương vừa cất tiếng ” honey” nhưng 2s sau á khẩu khi thấy cái mặt honey của gã đang kẹt trên cái cửa nhỏ xíu . Không suy nghĩ thêm gì gã phi ngay vào nhưng vừa bước vào thì . . .

- á á á . . . - cái đám phụ nữ mấy bà rú ầm ĩ nhưng - anh chàng điếm trai . . . - ngay tức thì mấy bà lôi gã vào sờ chân nắn tay

- honey ! Đi nhá ! - nó vẩy gã trông cái mặt nó chim dễ sợ ngược lại cái mặt gã méo xệch chỉ chỉ mấy bả . Nó xoè tay nắm ngón vẩy vẩy . Gã phát hiện mình đã bị lừa .

Nó rút êm nhanh chuồn ngay sang nhà vệ sinh nam, cũng may không có hồn nào trong này .

Phù

Gã thở phào đã thoát được mấy bà thím, gã phóng ra mướt mát nhưng bất ngờ đâm sầm vào ai đó khi gã đang mải nhòem mấy bà thím có đuổi theo không ?

- Aiss - gã gất gỏng

- chui vào nhà vệ sinh nữ đúng là Dâm Tặc - rồi nó kịp đổi giọng mỉa gã một câu rồi đi thẳng nhanh khăn trương không gã phát hiện nó và MA cùng chung 1 cái balo .

- Mk thẳng gay kia . . Gã nhăn mặt khi đang ngả ngời trên nền đất gã đã đang bực bội giờ thêm phần bực . Nhưng thoát cái gã không thấy nó đâu - không lẽ ma ! - gã tần ngần

“bộp”

- là ma nè ! - nó từ phía sau đập thẳng đầu gã .

Nó bỏ đi khi gã đang dòm theo lưng nó .

- giờ này nó còn ở đây ? Tức là không tới trường mà bỏ đi đứ đởn . Còn thằng Long ? - gã neho mắt nhìn theo rồi đập mạnh như vừa khám phá ra chân lý . Gã nghĩ ra rồi không thể để thằng Long trần trụi mà nó phải trở lại trường cho thằng hâm đó biết thằng nước sốt là cố tình không tới . Và đồng nghĩa với việc trận chiến đã bắt đầu .

- thằng đó không thể nào dám đối đầu với ta . - Thằng Long đập bàn tới rầm khi nghe tiếng chuông vừa reo , hắn biết rằng đã đến lúc phải đi tới cái khu hạ cấp để tìm nó .

.

- Trịnh Đình Hải Anh có đây không ? - tên theo đuôi hắn hống hách đập cái bàn ngay cửa gã vênh cái mặt lên

- - cái lớp học đã im nay không đứa nào dám thở mạnh .

Hắn mắt kiên nhẫn gạt thằng đệ qua bên đập cái bàn bay một đoạn dài rồi quát lớn :

- thằng đó ngồi đâu ? Nó có đi không ? Nói không tao đánh chết tụi bay - lúc này có lẽ hắn đang tăng xông cao độ rồi .

Không khí lạnh tờ tất cả cùng chung một tâm trạng Lo Sợ . Thật may có người dám giơ tay :

- Hải Anh đã đi đâu không về kí túc và tới trường từ hơn tuần nay (không thắc vì thời gian của au “tốc độ”). - là khánh linh . Cậu là người duy nhất dám hó hé .

Hắn như chạm đúng mạch quát lớn luôn .

Trông cái đầu xinh đẹp của hắn lại hiện ra cái cảnh tên nước sốt của hắn đang tay trong tay môi kề môi làm hắn muốn điên hết cả người m ” Bên nhau cả ngày lẫn đêm à ” Không về ký túc, không đi tới trường, ở với người tình . Hắn quay đi đập cửa đánh rầm .

- Giở cậu là kẻ thù của tôi bé yêu ạ . - Đôi mắt hắn nhìn lên tia căm giận hắn không chấp nhận cái hắn muốn lại trở thành của người khác ngay trước mũi hắn .

17. Chương 17: Ôn Chúa ! Em Đã Về !

Đá mấy hòn sỏi trên đường nó đang ngơ ngơ không biết mình đang làm gì . Đã 2 tuần từ buổi tập huấn chán muốn chết. Lần nào 3 thằng đỡ hơi đó cũng tới khiến nó phải kiểm cách “tê” khẩn : hôm thì thay đồ nam đội mũ đeo kính lên cửa sau, hôm thì mặc đồ nữ tháo tóc nối đeo khẩu trang, nghĩ lại nó muốn xù đầu lên. Đúng là gặp hạn .

” bốp ”

Cái vật thể lạ vừa bay đập vào vai nó .

Quả bóng rổ !

- á ! Em xin lỗi chị ! - một thằng bé chạy tới xu xoe . Nó đoán thằng bé này chừng 15, 16 gì đó nhưng nó cũng hơn HA vài phân là ít .

Thấy quả bóng nó nhớ lại lần cuối chơi bóng rổ là khi Khánh Duy dời đi . Tự dưng nó muốn nhìn thấy cái thằng phó tướng ngốc nghếch lúc nào cũng lật đặt bế nó lên bám vào cái vành rổ cao tít .

- không sao ! Chị chơi với nhé ! - nó muốn chơi chút từ hồi vào đây đã có bữa nào trừ cái hôm nhập học không mấy vui về đó . Nhặt trái banh nó nhìn thằng bé ý dò xem ý kiến thế nào .

- ok thôi ! Nhưng . . . - thằng nhóc nhìn bộ dạng nó lúc này .

Cũng phải thôi nhìn nó đi mặc váy ngắn mà đòi chơi bóng rổ ngẫu quá thôi . Nó cúi nhìn mình rồi xuê xoa :

- không sao ! Đi thôi - ôm quả bóng nó đi thẳng vào sân .

Nó chơi vui lắm nhưng nó thấy thiếu thiếu lắm đó . Dù đám con nít này cứ xu xoe tung hô kỹ thuật của nó .

Nó đã thoả mãn hơn chút khoan khoái, hôm nay nó không tới lớp tập huấn, nó cúp đó mà rồi lát về bà dì cũng lại hát cho nghe một bài . Thế thôi cứ chơi thoả mái đi .

Nó tính liều định thử quả bóng rổ thêm lần nữa . Rê trái banh tới vùng nó bật lên bám rổ banh lọt rổ lữ trẻ ồ lên thán phục nhưng lúc này thì nó không xuống được nhưng không dám nó mấy thằng bé đưa xuống . Đang là thần tượng không lẽ . . .

Trong lúc tất cả mọi người đang chú ý về phía rổ lưới thì kẻ lơ là nhất lại là trái banh , đã lăn ra ngoài tự lúc nào .(sân ngoài trời - không chắc chắn)

“kịch”

Quả bóng lăn tới chân ai đó !

Người thanh niên khựng lại nhìn quả bóng, nửa muốn đá đi nửa muốn nhặt lên . Trái bóng này giờ với gã không còn chút ý nghĩa thậm chí bịch khi không còn chút gì khi mục đích chơi bóng đã không còn . Bóng còn nhưng người ấy đã mất rồi . Gã bỗng dưng thấy môi mình mằn mặn là máu gã thấy vị tanh đang sục lên, nước mắt của gã đã cạn hết trong chiều hôm ấy : Ngày ta biết tin em đi .

Back

Gã trở ra Bắc gã phải đi tìm tới người đó gã không thể chịu đựng nổi cảnh này nữa đáng ra gã định 3 tháng sau mới trở ra . gã định là tới sinh nhật ủa bé gã sẽ trở về gã sẽ là món quà sinh nhật đầy ý nghĩa cơ đấy . Đã bà năm rồi gã nhớ xem mình đã bao ngày cần môi chỉ nhìn tấm hình mà lấy động lực phấn đấu . Đừng hỏi gã tại sao đang đứng đang lạnh lại bỏ đi sau lần ấy . Chuyện gì cũng có lý do của nó nhưng hôm nay chưa phải lúc nói ra điều gì .

Gã đứng trước sân bóng ngày xưa dù bây giờ đã là 2h sáng nhưng gã lại cứ ngốc nghếch suy nghĩ rằng đến đây chắc chắn sẽ tìm thấy bóng hình quen thuộc ngày nào .

Gã đi vào sân bóng dùng vài thủ thuật xưa là đã vào được rồi:

- Vẫn còn như xưa ..

Gã thật sự ngạc nhiên hết mức khi trông thấy trước mắt mình là hình ảnh ngày nào . Người ấy gã như lính quỳnh chân tay lao thật nhanh về phía ấy chợt để thấy

Chẳng có gì !

Tất cả chỉ là ảo ảnh !

Vòng tay hằn đang ôm chỉ là vô thức . Người ấy không ở đây . Chẳng có gì .

Cũng đúng đã 2 giờ sáng thì sao có thể . Hắn cười mình ngốc nghếch ghê chắc có lẽ cảm xúc lâu ngày dồn nén tự dừng thấy cảnh cũ thì như thấy người xưa . Gã ngồi xuống cái ghế hay nói cách khác là một cái phiến ngang để nhìn thật lâu . Hắn lại thấy :

- Duy à ! bên này ! qua bên này - Khuôn mặt ấy lại hiện ra với nụ cười rạng rỡ không ít lần làm tim gã rung rinh.

Gã mỉm cười đưa tay vẫy nhưng nụ cười như nắng mới ấy tắt ngấm và biến mất .

.....

Trời sáng rõ mặt, hắn lên xe đi một mạch tới đó -nơi mà một nửa cuộc đời hắn sống vì- người ấy ở đó đang chờ gã . Gã muốn thật nha . Ắ không [hải là nhanh nhất tới đó và ôm thật chặt, không thể đánh mất vì gã biết lòng gã sẽ không yên nếu cứ tiếp tục thế .

=====

Cánh cổng đứng im lìm. Cây cối đứng im lìm . Ngôi nhà đứng im lìm. Tất cả đều im lìm duy chỉ có con tim gã là không im lìm . Gã đứng đó tay nháy liên tục vào ổ chuông . Chuông cứ đổ dài từng tiếng nào nùng . Người hàng xóm thấy lạ sáng sớm nhà bên ấy ai đang làm ồn .

- Con chào bác! bác cho con hỏi nhà bên đi đâu rồi ạ ! - Gã lễ phép ngay khi nhìn thấy người hàng xóm ngó ra .

-.....

Người hàng xóm không trả lời ngay đôi mắt bà mừng lung nhìn cậu trai trẻ, rồi nhìn ra phía xa . Thật sự bà không muốn đập lên niềm hi vọng đang ngồi lên trong mắt cậu ta , Nhưng sự thật vẫn là sự thật .

Bà nhìn thẳng mặt cậu thanh niên và bà đã hiểu, với cái tuổi hơn nửa đời người này đủ cho bà hiểu mọi thứ. Tình yêu đang cháy lên trong ánh mắt cậu bé . bà vẫn chu suy tư khiến hắn phải hỏi lại :

- Thưa bác họ đã đi đâu ?

- Họ ... họ đã chết cả rồi . - bà đã nói nhưng không nói nhiều chỉ một chút thông tin đầy đủ cho câu hỏi thế là đủ . Người hàng xóm trở vào nhà giờ chỉ còn gã .

Tại gã như ừ đi . Gió bên tai vi vút nhưng lòng gã đang nổi nổi sóng . gã vừa nghe thấy gì ? ” Chết ” Có lẽ nhầm .

Gã ấn chuông ینگ ỏi nhưng không ai trả lời . Nhưng người hàng xóm nhìn hắn rõ vẻ thương cảm . Họ biết cái tin khó chấp nhận ấy ai mà không sock .

Gã ngồi vô hồn trên ghế đá . Ngày hôm nay gã đã nghe được tin động trời ấy . Gã đã đến được rất gần người ấy nhưng lại rất xa người ấy . Một âm . Một dương .

Gã nhắm mắt . Nhưng gã lại thấy cảm giác quen thuộc nhưng đang bên gã .

Mở mắt !

Kìa gã thấy người ấy đang ở đây ngồi ngay bên cạnh đôi mắt hướng ra xa , miệng đang cười thật tươi :

- Ngốc quá ! thế mà cũng đòi ! - Tai gã vẫn còn nghe được người ấy của gã đang nói ai đó kì

Hướng mắt ra xa và hần trông thấy mình đang ở đó . Gã muốn lắm . Gã dang tay ôm chọn con người ấy và bên cạnh Nhưng ...

Tan biến .

Không còn lại gì . Đó chỉ là ảo ảnh .

Rồi biết bao hình ảnh ủa về . gã lao ra vô thức ôm lấy tất cả ảo ảnh để rồi nhận ra tất cả chỉ là ảo ảnh . Ngã lặn ra sân bong nước mắt gã rơi như mưa. Gã đưa tay vờ lấy ảo ảnh nhưng tan biến

Ngày nào cũng thế gã tới để rồi khóc trong đêm . Càng khóc càng nhớ .

Có lần gã đã đánh nhau với đám nhóc dám vào sân mà cà khịa đòi sân.gã muốn ở đây . Kỷ niệm của gã, người ấy của gã tất cả đều ở đây .

Một ngày gã chợt nhận ra . : Em đã đi rồi .

END BACK

Động lực vô hình thôi thúc gã ” hãy cầm bóng lên”

Cầm trái bóng ...

Gã đi vào sân bóng

Mắt gã như mờ đi một dòng nước lấp lánh rớt lệ trên gò má . Gã ngạc nhiên : gã còn nước mắt để khóc sao ? . Hình ảnh trước mắt gã không phải ảo ảnh . Hình ảnh ngày xưa hay hình ảnh bây giờ . Gã trông thấy 1 cô gái đang đu mình trên vành rổ, lí lắc như người ấy hôm nào .

Gã lại vô thức mà lao tới .

Đưa tay ...

lần này là thật .

gã ôm lấy cái dáng hình nhỏ bé cư như thể hôm xưa .

Nó giật mình khi cảm thấy đôi bàn tay chắc như hôm nào đang nắm hai bên eo . Nó nhớ cảm giác này . Cảm giác làm nó thích thú .

Nhanh như cắt nó đã được tiếp đất .

Quay ra !

5s

Chỉ 5s đủ để nụ cười tắt ngấm . Trước mặt nó là thằng mắc dịch Hàn Khánh Duy và nó ghét thằng này .

Cũng chỉ 5s để gã mở tròng trưng đôi mắt . Con tim như muốn nhảy ra khỏi lồng ngực .

Hần thấy rồi . Là thật sự . Một khuôn mặt giống y trang . Một đôi mắt y chang . Bờ môi giống y chang . Vô thức Gã đưa tay sờ lên mặt cô gái . Gã thổn thức .

Gã hôn lên môi lên mặt . Gã đang vui sướng đến tột độ . Gã cảm ơn trái bóng .

Nó như chết chân . ” Cái quái gì thế này ?” ” Thằng này đang làm gì thế này ”

Xung quang gã chẳng còn gì nữa, chỉ còn đây người con gái này , với gã thế là đủ . Gã ôm thật chặt lấy nàng mà thổn thức :

- Ôn chúa ! Em đã về !

18. Chương 18: Bại Lộ Rồi Bé Yêu ...

Nó ngliệt mặt ra khi gã nhìn sâu vào đôi mắt nó, đôi mắt gã hun hút sâu thẳm từ đó nhìn thấy 1 nỗi niềm gì day dứt lắm, rồi một giọt nước mắt lấp lánh bò trên mí dài trên má . Nó nom cái mặt gã đáng thương vô cùng, lúc này đây hình như nó không còn ghét gã như trước mà thay vào đó là một sự cảm thương . Nó cũng không biết gã bị gì nhưng theo bản năng con người nó ôm nhẹ lấy gã vào lòng với tay xoa coa đầu gã :

- Khánh Duy ngoan ! Sao lại khóc ! - vừa xinh tên này cũng tên là Khánh Duy Nó cứ thử dỗ như dỗ Khánh Duy ngày trước vậy, Nhưng nó hớ một cái là bây giờ nó đang trong bộ dạng là Mỹ Anh chứ không phải Hải Anh thì sao có thể biết được tên gã .

Gã chết trân tại chỗ . Gã không thể ngờ người con gái này không chỉ có bề ngoài giống người ấy mà còn cái cử chỉ vỗ về này sao mà giông quá . Lẽ nào... chúa đã trả em về ! Siết vòng tay gã muốn giây phút này dừng trôi quá nhanh, gã muốn thiên thân của gã hãy bên gã thêm lâu nữa, dù có sao, dù thiên thân ấy sẽ tan biến như ảo ảnh xưa cũ nhưng gã vẫn muốn ôm mãi . Hơi ấm này quen lắm . Vòng tay này quen lắm . Quen lắm ... Phải chăng đây là thiên thân của gã .

- Phải chăng chúa đã giữ em về ? - Gã gì chặt nó vào mình thổn thức . Giây phút này gã như tai sinh tâm hồn như nở rộ . Gã quyết tâm rồi lần này không thể đánh mất . Gã đã nhận ra rằng thiếu đi người ấy cuộc sống này của gã là vô nghĩa .

- Là em trốn về đây chứ !

Gã nắm 2 vai nó giữ chặt nhìn sâu vào đôi mắt long lanh, gã tỏ đầy ngạc nhiên khi nghe câu nói đùa của nó . thực ra thì nó chỉ muốn nói đùa với gã để bớt cái không khí căng thẳng ở đây thôi . Gã nhì nó thật lâu rồi lại ôm chặt lấy nó .

- Vậy thì em dừng đi ! - Gã đã cố tình tin vào lời nói đùa của nó .

Nước mắt gã bắt đầu thi nhau lăn dài . Gã đang mơ . Gã đang mơ về những ngày xưa cũ . Gã đang mơ về hiện tại và cả tương lai nữa . Sẽ là 1 tương lai vô nghĩa nếu như chúa lại bắt thiên thân của hắn trở về nơi đó .

- Em dừng đi . - Gã siết chặt hơn nữa và chẳng hề nhìn thấy cái nhản mặt tỏ vẻ khó chịu của nó . Ừ thì cũng khó chịu thật . Nhưng nó cũng không nỡ khi hắn đang như con mèo con mắt mưa thế kia, sẽ là quá tàn nhẫn nếu như nó có hành động gì bây giờ .

- Anh chị đóng kịch hết chưa tụi em còn chơi ! - Mấy thằng nhóc này giờ được xem phim miễn phí cũng cảm động lắm nhưng không thể xem thêm chúng còn phải chơi sắp tới giờ về rồi . Chúng lên tiếng cắt đứt giây phút lãng mạn ấy .

Nó bừng trở lại . gã thoát khỏi cơn mộng mị . Gã buông nó ra nhưng ngay lập tức lại nắm chặt tay :

- Dừng rời xa anh . !

Gã như đứa trẻ sợ mất đồ chơi . Gã giữ khư khư như thể nó sẽ biến mất ngay nếu như hắn buông tay . hắn sợ rằng nó là ảo ảnh .

Qua ngần ấy hành động cử chỉ thì cái đầu thông minh của nó đã nghiệm ra một điều rằng gã đang thất tình và gã đã nhầm nó với người tình của gã . Chợt nó thấy như mở cờ trong bụng nó muốn cười quá . Cười vào mặt gã , cười cho gã quê chết đi được luôn đó . Nhưng nhìn cái bộ dạng tiều tụy của gã bây giờ thì nó không nỡ dù gì nó cũng là người Việt Nam giàu lòng tương thân tương ái, giàu lòng vị tha cao cả .

- Ok ok ! Chúng ta chơi tiếp ! - Nó quay sang tụi tre xuề xòa . Ngay khi ấy thì bàn tay nó đã vô tình rút khỏi tay gã . Thì cũng chỉ là nó quay qua chơi bóng thì sao có thể vừa nắm tay vừa chơi bóng được . Nó chạy đi theo vòng di chuyển bóng mà không để ý thấy biểu hiện trên khuôn mặt gã đang xấu đi .

Thực sự lúc này cảm xúc trong gã đang vô cùng tồi tệ, hơi ấm ấy, bàn tay ấy đã lại ra đi . Vuột mất ngay trước mắt, cánh bước nhỏ đã dời xa gã . gã chợt nhận ra người giống như đức kia không phải Hà anh của gã, gã đã vô tình say mê như hôm nào . phải chăng gã vừa phản bội tình yêu của chính mình . Đặt bàn tay lên ngực tãi hắn nghe tim gã . Dộn ràng . Dộn Ràng cơ đấy . Phải chăng ? Không thể nào .!

cả giác như kẻ phản bội đang xâm chiếm tâm hồn gã . Cứ thế gã dờn sân bóng . gã không khác cũng biết mình phải làm gì bây giờ . Gã đi thật lâu . Thật lâu . Đã đi bao xa gã cũng không biết nhưng đoạn đường đủ để gã nghĩ ngợi và pahst hiện ra một suy nghĩ rất sáng suốt : ” Phải chăng là em đã trốn về gặp ta thật . 1 Cô gái lạ không thể biết tên ta từ lần gặp đầu như thế ?” Gã quay đầu ...

Chạy ...

Nhanh nhất có thể ...

Trong khi đó ...

- Ôi bà dì của con ... Thế là chết toi. . - Nó đang không ngừng suýt xoa khi đang phải trượt patin mà về nhà vì cách đây ít phút nó đã nhận được cú điện thoại giận dữ đầy mình của dì nó

....

Sân bóng ...

Gã quay lại đây nhưng sân bóng ngoài lũy tre ra thì không còn em nữa ...

Gã gục xuống ...

đôi mắt gã lại tiếp tục nhỏ lệ ...

Gã khóc vì gã nghĩ rằng :” em đã đi rồi. Lại đi thật rồi . ! Với gã thế là hết .!

Hề chó au nói tý nhá ... Nhảy có vài ngày sau lun đi ha s!

Hôm nay cũng như bao ngày tập huấn chỉ có cái khác là hôm nay phải làm bài tổng kết nó không thể chuẩn về sớm được phải kiểm tra xong mới được ra . Thế là hôm nay nó không thoát được cái thằng đâm tặc đó rồi . Khoác cái ba lô ngao ngán trở ra cổng dù biết là ôn thần đang chờ nó . Biết slamf sao được cửa sau người ta đng cai chết độ báo đông khuyến cáo không thể qua thì chỉ còn mỗi cửa chính thui .

Vừa mới ló cổ ra khỏi cổng thì ý như rằng :

- Bà xã, anh ở đây ! - Thiên Minh mừng quýnh lên sau bao nhiêu ngày rình ... ý mà quên ... đợi em hôm nay mới bắt được ... nhằm ... gặp được . Gã ôm bó hoa hồng lon ton về phái cổng . Nói thật cái tên này cũng si tình ghê cơ . Ngày nào cũng chờ ngày nào cũng mua hoa để rồi cuối cùng chỉ để lại ở cổng trung tâm tập huấn vì không gặp được nàng.

Đúng là ôn thần mắc ma mà . nó muốn độn thổ luôn . Cáithawngf này . Nó thật không thể tưởng tượng được trong đầu thằng đó chứa cái gì . Chắc thằng này trai diên bỏ xốt .

- Cút ... Ngay . - Nó hét to .Mong là đuổi được gã . Nhưng quái thay tên đó vẫn cứ phăng phăng tiến thẳng về phái ne .

- Tặng vợ iu nè ! - Gã mặt dày chìa bó hoa về phía nó .

- Diên ! Nàdduwfwng giở mấy trò diên này nữa . Dẹp đi ! Tôi phải về nhà đây ! - Gạt gã qua một bên nhưng cái tên này lại ngang ngược không kìm gì nó . Hôm nay chúng mình đi ăn kem há . !

Gã lòi xềnh xệch nó đi :

- Nay cái thả... tên này .. buông ta... tôi ra ..! - Nó âm ỉ lên .

Trông lúc đó tại một chiếc xe cách đó không xa Khánh Duy đã nhìn thấy hết . gã không thể tưởng tượng có thể gặp e . Nhưng lại càng không thể tưởng tượng “em ” với tên Thiên Minh.. Gã nỗ lực nhưng không phải là để phóng theo chiếc LZS mà là đi theo hướng ngược lại , ra bờ sông . Gã muốn yên tĩnh . Tĩnh tâm . Để làm gì ? Gã không biết snhuwng chỉ biết là gã muốn một mình ngay lúc này .

=====

Cũng trong lúc đó Tại Biệt thự nhà cậu chủ Long :

- Thư cậu chủ đây là thông tin theo dõi của Trịnh Vũ Hải Anh !

-Tên cận vệ kính cẩn giữ cho cụ chủ một phong bao lớn dày cộm các giấy tờ .

Hắn cầm tập tài liệu chọt cơ mặt giãn ra và buông một câu :

- Bại lộ rồi bé yêu

- khốn nạn thật - gương mặt hắn vừa giãn ra chưa được năm giây thì nhanh chóng nhăn tít ngay lại . Hắn nhếch mép cười nhưng không ra hình thù không ai đọc được nghĩa điệu cười của hắn - không lẽ yêu nhiều đến thế ? Tình yêu đó lớn đến thế sao ? Đáng để làm vậy sao ? Khốn nạn ! - lần này thì hiện rõ trên khuôn mặt hắn là điệu cười chua chát , hắn thấy trong lồng ngực mình đau dữ lắm không hiểu có phải biết được cái mà trong hồ sơ nói tới khiến hắn đau ghê thế này không ! - tại sao ? Tại sao chứ ? Lẽ nào ? Lẽ nào lại thế ! - hắn thật sự nổi giận hắn đập cái bàn phía trước đổ lăn , rồi tức giận đứng lên đi mất để gã cận vệ ngăn tò te !

.....

- khi thật lại phải dùng cái chiêu này ! Aiss đen thật ! Lần nào cũng phải chui vào nhà vệ sinh nam hôi muốn chết ! Cái thằng trời đánh thánh vật chắc mảy là ôn thần đầu thai ám tào hoai ! - nó phải phải mấy cái lá bám trên áo lằm bằm đây khó chịu, chẳng khó chịu à , đang đứng bị lôi đến rạp chiếu phim mà lại đi với cái thằng không bình thường kia nữa chứ . Nó thú thật là chưa thấy thằng nào như thằng này , thằng bệnh này khôn lắm lần này gã không để cho nó trốn được nữa , gã đi theo nó đến tận nhà vệ sinh khi nó nói muốn đi vệ sinh . Gã đứng ngoài chờ nó và gã yên tâm rằng nó chạy đằng trời .

Còn cái thân nó thì khổ sở biết mấy khi không biết trốn thế nào . Nhưng các cụ bảo rồi trong cái khó nó lộ cái khôn , khi nó phát hiện ra cái nhà vệ sinh nam và vệ sinh nữ được xây thông trần với nhau chỉ cần vọt qua cái tường cao cao này là okê . Nó cười gian vì ai không biết chứ bản thân nó thì biết rõ khả năng bật tường leo cây của nó chỉ kémkhí (há há) . Nó bám thành tường dòm qua thật may không có ai , hí hửng nó ném ngay cái balô sang rồi tự đứng phát hiện ra mình ngu có chu kì : đáng nhẽ ra nó thay đồ nam xong rồi mới trèo sang thế có phải ngon lành không ? Đúng là không cái ngu nào như cái ngu nào ! Thở dài ngao ngán nó gồng tay hấp bật lên thành tường ngó ngó tìm điểm đáp . . .2s nhanh như chớp nó đã ngon lành ổn thoả !

Phù !

Nó hài lòng khi phát hiện ra những mảnh khoé xưa giờ lại hiệu quả phết . Những năm tháng đứng trên đôi chân của mình hồi nào khiến nó bỗng rùng mình , nó đã sống để chiến đấu với những kẻ luôn giấu nó ” mà lại là loại chết cha không ma nào dạy ” thế đấy nó có cha nhưng cũng như đã chết rồi là vì thế .

Ngẩng mặt lên trời hít một hơi dài nó đang muốn hỏi thăm xem trên ấy gia đình nó có vui không để nó còn đi với . Nước mắt là kẻ vô duyên luôn tới mà

không báo trước , nó đang tự công nhận với mình : nước mắt mặn thật .

.....

Nó đang vút trên cái ván trượt mà thằng Tuấn mới lén đưa cho tối hôm qua - đôi pa tin hôm qua đã bị tịch thu đi nó lấy lý do là nó dám trốn nên phong toả đồ đạc cho tới khi kết thúc ‘trận đấu’ Nó thích patin hơn trượt ván nhưng đành thế . Nó đang mải suy nghĩ nên không để ý một chiếc ô tô đang cố tình lao vào nó khi nó ngẩng lên thì nó và chiếc ô tô chỉ cách nhau chưa đầy một cánh tay .

Hú hồn !

Nhưng . . .

Nó phát hiện điều rất lạ rằng kẻ trong xe . . .

Kể đang lái xe chính là hấn . Khuôn mặt đẹp như tượng tạc của hấn đang hầm hầm sát khí , đôi mắt hấn rõ cơn tức giận cao độ. Hấn đang hướng tia nhìn đầy tức giận về phía nó , tay hấn nhấn còi đin ga như thể trực chờ đâm nó ngay .

Nó mà chịu để yên à nhưng hiện tại chưa phải là lúc nó trả thù: quân tử trả thù tuần sau chưa muộn . Ngày thi khiêu vũ không còn xa đồng nghĩa với việc 1 tháng khổ sai sắp kết thúc và nó sắp được đi đòi nợ .

Nghĩ thế thì cơn giận của nó nguôi rồi . Bỏ ngoài tai, ngoài mắt những hành động mà hấn đang làm . Nó chuyển hướng cái ván trượt tiếp tục về nhà .

Nhưng mọi việc đâu đơn giản chỉ dừng ở đây , hấn không phải là thằng điên khi chờ cả buổi trời nháp nhồm để rồi bị phốt lờ như không tồn tại, bẻ bánh lái hấn tấp xe lấn đường nó trượt nhấn phanh đột ngột và hậu quả là nó đang sống soài dưới đất còn hấn thì nhếch mép cười đều giả chỉ nhìn mà không nói gì .

- mày điên hả thằng kia ? - nó sôi máu máu như muốn tứa ra từ khoe mắt thê nhưng ..

- Trở về đi ! KHÔNG được gì đâu ! Đừng khiến tao hủy hoại thứ đó yêu quý của mày ! Ngày mai toa muốn mày có mặt ở trường nghe rõ chưa ? - Hấn - Mặt lạnh như tảng băng - ra lệnh cho nó dứt khoát nhưng đầy vẻ kiên quyết có lẽ hấn sẽ làm thật . Chiếc xe nổ máy tiếp tục lao biến mất mà chẳng thêm lời nào .

- MK .. Thằng điên ...- Nó muốn **** xối xả vào mặt hấn nhưng hấn đi mất tiêu lấy gì mà **** đây . Nó lồm cồm bò dậy , lật đật chạy tới chỗ cái ván nhưng không trượt về nhà mà chỉ ôm ván tập tễnh trở về .

- tao sẽ trả thù ! -những lời hấn nói với nó như “”chó sủa“” bên tai nó mặc kệ. Nó đang chờ ngày giải phóng ngày ấy không còn xa !!!

Cái cô allan tui nhớ là cô theo dõi đã lâu mờ cô nại hỏi tui zậy nàm tui hơi pùn à nha ! Thôi tui giải thix nốt phát này yêu cầu cô làm bản kiểm điểm ngay nhá !

Nó : tên Hà Anh !

Anh trai song sinh của nó chết trong một vụ tai nạn giao thông : tên Hải Anh

Hấn : Là Vương Gia Long , người thừa kế độc đỉnh của cả 2 tập đoàn dầu khí họ Vương và tập đoàn đá quý họ ngoại nhà hấn .

Thằng mắc zích : Hàn Khánh Duy là kẻ đầu tiên nó gặp trong trường và đã gây 1 trận trên sân bóng của trường . Gã không piết nó chính là Hà Anh còn Hà Anh thì không hề biết gã là tên phó tường đã bỏ đi 3 năm trước . (gã đã thix nó từ trước - ngày nó vẫn còn là nữ)

Thằng dâm tặc - Thiên Minh- sở dĩ có cái tên này vì gã là kẻ thứ hai nó gặp khi đang làm trò 18 + với một giáo viên !

Cô hiểu rồi chứ ! Tôi yêu cầu cô tự kiểm điểm ngay nhá

Khánh Duy không nhằm nhưng để lấy thân phận là anh nó đi nó đã giúp nó làm một cái giấy báo tử giả ngay khi nó trở thành H Anh và nó phải lấy thân phận mới để tham gia buổi thi khiêu vũ đó là Mỹ Anh ! Khánh Duy trở ra bắc và hay tin nó đã chết nên đau khổ .

Ngày trở lại gã lại gặp nó đang trong bộ dạng con gái đương nhiên là sừng rớt rồi !

19. Chương 19: Phát Hiện Thì Sao ?

Chỉ còn ngày nay, ngày mai, ngày kia : Thế là hết ! Sao mờ soắn ! Nu pa ka chi chờ đó .

Nắng chiều làm nó khoan khoái hơn . Hương cỏ làm nó tỉnh hẳn cơ đấy. Giữa cái chốn phồn hoa sa sỉ này lại có một nơi tuyệt mỹ thế này đây . Thiệt Là hồng hưởng nó phí của giờ .

- AAA - Nó hét lớn như đang thử sức với gió nhưng người thua đương nhiên là nó . cánh đồng yên ắng không một tiếng vọng .

Nó cứ tung tăng thả dáng trên đồng cỏ lau trắng muốt . Nó thả hồn mình theo gió . Nó đang có một ngày thư giãn thực sự . Nó năn nỉ gây lười thậm chí là cả đe dọa để có được ngày giải lao này đây .

- Em có biết là em đẹp lắm không ? - Một lùm lau lù lù tiến về phía nó . Giọng nói phát ra sau lùm lau làm nó giật mình .

- Ai ? - Nó hỏi giật khi lùm lau đang tiến gần đến nó .

- Người yêu em ? - Lùm lau lừ lừ tiến lại nó nghe giọng nói quen lắm

...

- À ... - nó như vừa nhận ra thì cái lùm lau đã đến bên chỉ ra trước mặt nó ba cái kẹp cola -mùi vị mà nó thích nhất . Hề . - Khánh Duy hả ? - Nó lại vô thức hỏi

- Tèn ten ! Sao mà nhanh dzậy ! Vẫn như hồi đó hà ! - Gã bỏ đám lau xuống vì bị nó phát hiện rồi còn gì . Khuôn mặt gã rạn rở gã thêm phần chần về người con gái đang đứng đây . Người mà gã đã phải đi theo từ trong thành phố ra tới ngoại ô này đây .Gã đã phải thuê một chiếc xe đạp nhỏ để theo chân cái ván trượt xinh xắn ấy . (đã giữ oto không thắc mắc ghen) . Thật sự gã đang chính thức tin vào luân hồi và thế giới âm , gã đang chính thức công nhận sự sống lại của hôn người đã chết .

- Ô ... không ... - nó phát hiện mình hớ ... Nhưng nó thắc mắc tại sao lại là kẹp cola ... lẽ nàoNó phân vân mở to mắt nhìn gã

- bao giờ em đi ! (Thề cha này bị mát thật ơy - mát vì yêu cũng được)

- hả ? - há hốc nó không hiểu hẳn nói gì . Không hiểu thì chỉ có há hốc chứ còn gì ?

Gã không nó mà vòng ra phía sau ôn nhẹ lấy nó :

- Chẳng phải em trốn chúa để về với anh sao ? (é é) - Tựa cầm lên vai nó gã nhìn thẳng phía xa

-à .. - Nó lằm thằm thẳng té giềng lại trở cơn- Không nhanh cũng không lâu! Thích đi lúc nào thì đi ! - Nó đang trả thù cho sự chào đón nồng nhiệt của gã vào ngày đầu tiên đi học của nó cơ đấy ! Vờn một chút cũng có hại gì !

- Vậy thì đừng đi ! - Gã xiết chặt vòng tay - Anh xin em hãy ở lại ! - ã ghì lấy thân hình bé nhỏ như sợ nó sẽ biến mất ngay vậy đấy !

- Đi chứ ! Sao lại không đi ? Trần gian còn gì để lưu luyến sao ? Đi thôi chứ ! - Nó muốn trêu gã cho bõ tức cho chết ! Gã đau khổ chắc nó sẽ vui lắm há há

- không ư ? Đi sao ? Không đừng đi ! Em là của anh cơ mà ! Em đừng đi ! - Gã xoay hẳn người lại ! Ghì lên môi nó một nụ hôn . Gã đang bấn loạn gã muốn thiên thần hãy nghĩ lại vì trần gian này còn có thứ đang để em lưu luyến đó là gã . - Còn anh ! Em đừng đi !

- Anh ? Anh chẳng là gì ?

.....

Trong lúc đó, tại phòng vip của bar MIROTIC ...

- Chú ! Uống với con đi ! - hẳn lẽ nhè chắc hẳn đã uống từ trước . hẳn cầm ly rượu cười hăng hắc chẳng hiểu cười gì .

- Sao thế Long ? Bữa nay chú thấy con hơi quái lại đấy ! (không lại vì quá lại) - Ông chú ngồi đối diện nhìn thẳng cháu bộ dạng bết nhè, xộc xệch .

- Chú yêu ai chưa ? À hình như rồi ! À hình như cháu phá chú ! Ừ hình như chú không lấy vợ vì ... ức ..ức - Hẳn nắc liên hồi .

- Vì mày phá chú ! - Ông chú lắc đầu nhìn thẳng cháu không biết nên mắng nó hay thôi chuyện qua rồi .

- À mà quên ! Chú yêu cái bà Thanh Tâm ! Đúng rồi . Cháu đã méc bà không cho chú quan hệ với bà đó vì bà đó là giáo viên, lại còn nghèo nữa chứ . Hề hề . giờ cháu lại yêu cháu bà ấy ! Hờ hờ . ,,

Trong cơn say hấn đã vô tình gọt lại vết thương lòng của người đàn ông đã quá tứ tuần còn chưa gia đình con cái . Một quá khứ buồn . Một chuyện tình đẹp đã gián đoạn... nhưng chưa hề chấm dứt ...

- Chú f ! Cái thằng đó nó .. nó ... yêu con đó , nó giả gái đấy ... giả giả để vào học cùng người yêu ... cái bà đó lại giúp cái thằng đó ... vào đó ... giúp nó đấy . Cháu ghét người chú yêu . - Hấn nốc thêm cốc rượu nữa sau một tràng giang nó lơ ngơ chẳng giúp chú nó hiểu - yêu cái con đó thế sao ? Làm cái trò không thể chấp nhận , một thằng con trai mà giả gái để xin lỗi, để được ở gần người yêu . Nực cười . Ngu ngốc . Thằng ngu ngốc . - Hấn gà lên , ném thẳng cái chai rượu trên tay vào tường vỡ tan nát .. Vỡ như trái tim hấn đang xẻ mảnh đau điếng .

Hấn đang khóc Khóc đưng dứt hấn thờ ngả ra phía sau khóc . Hấn không thể tưởng tượng cái thằng nước sốt ngốc nghếch ấy chỉ vì một con bé vợ vắn mà giả gái để trà trộn vào trường nữ sinh , Và không biết lí do là gì nhưng hấn đoán là vào để mà xin lỗi cái con người yêu đó . Hấn không cam lòng . Hấn không thể nào chịu đựng được cảm giác này .

Đau !

Vụt đứng dậy Hấn không thể im lặng nhìn thứ hấn muốn có đang quay hấn vòng vòng được .Phải chấm dứt để trở lại nguyên dạng như hấn muốn .

Chỉ còn ông chú ngồi gẩn tò te .

.....

- Anh ? Anh chẳng là gì ! ... - Nó nói và cố đẩy gã ra ! Nó muốn hành hạ gã . Nó tự cho phép mình là kẻ độc ác ngay giây phút này đây !

- Phải anh chẳng là gì ! - Gã khẳng định thêm lần nữa . Nó nghĩ rằng gã sẽ buông nó và bỏ đi . Nhưng nó đã nhầm . Gã không buông mà còn bế hấn nó lên (Con trai đương nhiên là cao hơn con gái hơn nữa thằng này chơi bóng rổ nhá !) . nhìn thẳng vào đôi mắt nó - Nhưng em là tất cả của anh . Và anh không muốn em đi ! Ở lại với anh nhé ! - Gã ghé môi nó lại gần mô gã lại một nụ hôn kéo dài .

- Á ! Gã dậy nãy khi cảm thays môi mình đau nhói .

Gã bị cắn !

Ai cắn ?

Còn ai !

Nó cắn !

Nhưng gã không hề nổi giận chỉ đặt nó xuống rồi ngắt mũi :

- Cún con ! Cắn anh hả ?

- Cún ? Tui là chó hả ? Ông hư đó nha ! - Nó nghĩ thấy cũng tội gã với lại nó đang ngờ ngợ không biết có phải tên này là thằng phó tướng ngày nào ? Có quá nhiều điều nghi vấn . Nhưng nó đã chấp nhận đánh cược vấn này !

- Không mà ! Nhớ không ngày trước anh hay gọi em là bé Cún mà ! Em cũng hỏi đúng như hôm nay ! Còn nhớ câu trả lời không ?

Ký ức nó đang được tua lại vòng vòng !

- Bé Cún ! chờ anh với !

- Gì cún ? Tui là chó hả ?

- Không có không có mà ! Em là báu vật của anh !

- anh, em dữ ha !Tính vượt quyền tui hả ?

-Không có ! Phó tướng hiểu mà

- Em là báu vật của anh ! - Nó rơi nước mắt đấy ! Đây đúng là người ấy ! Không biết nên cười hay nên khóc . Trở trêu thay nó đã “chết”

- Đúng rồi 1 ngày ấy và bây giờ em vẫn là báu vật của anh !? - Gã ôm chặt lấy nó

Không gian lắng lại . Thời gian không thể ngưng cũng đã phải dừng bước nó đang khó xử vô cùng . Phải làm sao ? 1 người 3 vai ư ?

Nó đã tốn mất buổi chiều để ôn lại lý ức đó . nó đã đành phải chấp nhận cái điều mà gã công nhận đó là nó đã chết đi sống lại . nếu không sẽ rắc rối to . Gã đeo nó về trên chiếc xe đạp. Nó biết gã vui lắm vì gã cứ cười suốt .

Gã đưa nó về tới đầu đường nó không cho gã đưa về tận nhà vì nếu về tận nhà thì bại lộ mất !

- Em đã về với Duy? - Trong bóng tối trạng vạng cũng không khó để nhận ra chủ nhân của tiếng nó ấy là hấn . Nó ngạc nhiên và nhìn lại mình . Rõ ràng là nó đang trong bộ dạng con gái mà làm sao mà có thể . Có lẽ lại là người giống người thôi . Nó tiếp tục lướt nhưng :

- tôi đã phát hiện bí mật của em rồi !

-

Đứng khựng lại nó chết chân tại chỗ . Bí mật . Hai từ này làm nó đứng hình . Thôi rồi.

Nó nghĩ với thể lực nhà hấn thì không khó để điều cha về một người !!

- Không nó gì sao ? Giả gái có vui không ? Lại còn đi của cả trai nữa .

- Giả gái ? - Trợn tròn mắt nó nhìn hấn - Là sao ?

- Em tưởng tôi không biết ư ? Em biến mất là vì em giả gái để trở thành Mỹ Anh này đây . Để em tới trường tam Thanh theo sát gót con nhỏ đó đúng chưa ? Tôi không ngu đúng không. Năm hai vai nó hấn gào ầm lên như đang xả nỗi dooinf nén ăm ức .

- tôi - Ôi trời nó muốn vỡ tim ... giờ thì ổn .- rồi thì sao ... anh biết rồi thì sao ?

- Đã thế còn đi của trai? Muốn thành gì đây ? - hấn hét lớn hơn

- đó là việc của tôi ! - Nó vẫn thản nhiên như không

- Việc của tôi . Thế tại sao em không của tôi đi . Tôi sẵn sàng là thẳng ngốc trước em ! - hấn ghì chặt nó áp một mình lên một nó xiết mạnh vòng tay ép nó phải đi vào nụ hôn thô bạo này .

- ...

Nó cắn bật máu môi mình chứ không cắn hấn .

Vị mặn mặn, tanh tanh làm hấn sững sốt .

- tại sao ? tại sao không cắn anh ? lại tự cắn chính mình . ! Ngốc quá ! - hấn ôm chặt lấy nó vào lòng

- Phát hiện rồi thì sao ?

20. Chương 20: Tôi Và Em . . .chúng Ta Yêu Nhau Nhé

- phát hiện rồi thì sao ? - nó nhắc lại thêm lần nữa nhất quyết đẩy hấn ra

Hấn trợn mắt mở to hết cỡ hấn muốn nói nhưng không biết nó gì bây giờ . Phát hiện thì sao nữa nhỉ ? Tự dưng hấn thấy mình ngu ngu ngẩn ngẩn, đúng là từ lúc mới biết ‘sự thật’ này đã lúc nào hấn nghĩ hấn phải làm thế nào ? Làm gì tiếp ? Chẳng nhẽ tới nói rằng hấn đã biết ‘sự thật’ rồi thôi ? Hấn nhìn nó thắc mắc chẳng nhẽ lại thôi .

Trong khi hắn đang mung lung nghĩ thì nó đã quyết định xong . Không phải là lời van xin hay kì kèo dưng nói mà nó dứt khoát như một chàng trai nó nắm mạnh vào tay hắn như hai người bạn :

- im lạnh nhé ! - đương nhiên nói xong là nó rút nhanh chứ không thì nguy mất . Nó xoay người bước nhanh nhưng đơn giản thế thì không phải là hắn . Hắn nhanh như cắt không để nó kịp bước đi xa hơn , hắn chụp lấy tay nó giật mạnh nó nhào thẳng vào lòng hắn mà không kịp kêu một tiếng .

- không thể im lặng ! - hắn ôm trọn thân hình nhỏ bé vào mình siết chặt . Hắn thấy tim mình đập mạnh hắn nhớ lại hình như từ ngày hắn với nó gặp nhau hình như câu nói vừa rồi là tử tế nhất rồi .

Ngược lại với hắn thì nó lại chẳng lấy gì làm xúc động mà ngược lại nó thấy nóng cơ đấy !

- buông ra được không ? - trong giây phút đầy lãng mạn này chẳng ai lại nói cái câu lãng xẹt này nhưng nó khác người mà

- có lẽ là đúng rồi ? - hình như không ai hiểu hắn muốn nói gì thì đương nhiên nó cũng chẳng hiểu hắn nó gì . Chỉ biết rằng hắn càng lúc siết chặt vòng tay ôm ghì lấy - có nhớ chúng ta đã từng gặp trước đó !

Ồ yeah giờ thì nó đã hiểu . Không thể ngờ nó đã không nhìn lầm và không có cái suy nghĩ ngờ ngẩn rằng Sài Gòn này lắm người giống người . (ai không hiểu mời coi lại trang 2-3)

- là anh đã gặp em trước ngày gặp ở trường . Anh đã rất sợ khi nhìn thấy người giống người đến thế . Anh đã đi tìm nhưng không thể tìm thấy cô gái ấy . Anh chỉ thấy em một thằng gay . - hắn thổn thức hắn nhẹ nhàng buông lỏng để hôn lên mắt lên môi nó .

Nó vừa mới vui được xíu thì hắn phang đến choang một phát ‘ thằng gay ’ . Muốn giết hắn quá .

- thế Mỹ Anh không khiến mà. . .anh có ấn tượng sao ?

- chưa nhìn tới vì anh chỉ nhìn mỗi Hải Anh thôi . - một nụ hôn dài đã giúp hắn nó nhiều hơn những gì hắn muốn nói . Nhưng hắn vui nhất khi vòng tay ấy đang xiết chặt hắn và hôn đáp lại bờ môi dày quyến rũ của hắn . Nó đã hôn hắn . Hạnh phúc ! Hắn đang hạnh phúc !

- tôi và em . . .chúng ta yêu nhau nhé ! - hắn thấy tim mình đập mạnh hơn bao giờ hết . Đây thật sự là lần đầu tiên hắn thấy mình đuổi đến thế . Từ trước tới giờ đã bao giờ hắn tỏ tình tới ai đâu . Hắn đang run . . .

(hơi ngắn vì post bằng điện thoại)

- Tôi và em chúng ta yêu nhau nhé !

5s à không làm sao mà được năm giây nhỉ . Hứn nói lỏng vòng tay nhìn sâu vào mắt nó . Hắn đang thật lòng lắm đấy . Hắn đang chờ đợi một lời đồng ý . Đúng ! Chính là một cái gật đầu , nhưng vẫn là chưa có . Nó thấy tai lùng bùng sao đó . Nó không nghe thấy gì đâu nhỉ .

Lùi ra xa .

Đưa tay .

- Không sốt ! - Đặt tay lên trán hắn nó làm mặt ngơ ngơ .

- Sốt ?? - Mặt hắn thộn ra ngu dễ sợ

- Thôi đừng nói diên nữa . Về nhé ! - Nó đâm lên ngực trái như kiếu chào hỏi bằng hữu rồi chạy biến . Cũng đúng thôi hế hế .

Còn lại hắn . Ngẩn ngơ . Hắn đặt tay lên ngực trái da thịt hắn không đau bõ bèn gì mà đau chỉ một cú đâm không mang sức nhưng có cái gì đó nhói nhói khó chịu vô cùng , cái gì đó vỡ òa nhưng không thành hình thành khối . Nói diên . . . hắn đứng một mình . Gió cũng một mình . Hắn đứng cô đơn nhưng gió thì lại cười nhạo hắn bằng cách chốc chốc lại lướt qua như diều như cợt .

Không phải là đuổi theo .

Không phải là níu kéo .

Cũng không hẳn là từ bỏ.

Chỉ đơn giản là buồn .

Trên khuôn mặt hẳn không có một nét cảm xúc đặc.

21. Chương 21: Sự Lựa Chọn !

- Tôi và em chúng ta yêu nhau nhé !

5s à không làm sao mà được năm giây nhỉ . Hứn nói lỏng vòng tay nhìn sâu vào mắt nó . Hắn đang thật lòng lắm đấy . Hắn đang chờ đợi một lời đồng ý . Đúng ! Chính là một cái gật đầu , nhưng vẫn là chưa có . Nó thấy tai lùng bùng sao đó . Nó không nghe thấy gì đâu nhỉ .

Lùi ra xa .

Đưa tay .

- Không sốt ! - Đặt tay lên trán hẳn nó làm mặt ngơ ngơ .

- Sốt ?? - Mặt hẳn thộn ra ngu dễ sợ

- Thôi đừng nói điên nữa . Về nhé ! - Nó đâm lên ngực trái như kiểu chào hỏi bằng hữu rồi chạy biến . Cũng đúng thôi hể hể .

Còn lại hẳn . Ngẩn ngơ . Hắn đặt tay lên ngực trái da thịt hẳn không đau bõ bèn gì mà đau chỉ một cú đâm không mang sức nhưng có cái gì đó nhói nhói khó chịu vô cùng , cái gì đó vỡ òa nhưng không thành hình thành khối . Nói điên . . . hẳn đứng một mình . Gió cũng một mình . Hắn đứng cô đơn nhưng gió thì lại cười nhạo hẳn bằng cách chốc chốc lại lướt qua như điệu như cợt .

Không phải là đuổi theo .

Không phải là níu kéo .

Cũng không hẳn là từ bỏ.

Chỉ đơn giản là buồn .

Trên khuôn mặt hẳn không có một nét cảm xúc đặc biệt chỉ là cười nhạt . Hắn không hiểu bản thân hẳn , hẳn yêu nam ? Hay yêu nữ ? Hay đơn giản chỉ là yêu nó ? .

Im lặng căn cho hẳn ngay bây giờ .

- Nè mới sáng sớm xuất hiện ơr đó kì cục quá đi . - Nó lăm bằm trách móc Khánh Duy chẵn là thể này sáng sớm hôm nay nó tung tăng trên ván trượt tới trường thể mà cái xe của tên này cứ tò tò theo bên bấm còi inh ỏi

Cuối cùng là lên xe .

- Anh sợ em đi mất em biết không ngốc ! - Ký trán nó gã cười mẫn nguyện

- Nè còn chẳng biết ai ngốc nữa đấy - Nó chồm qua ngắt mũi gã - Anh cứ như anh trai em đó . - Nó cười ròn không để ý đến cái mặt gã đang biến sắc .

- Anh không phải anh trai em .

- Ừ không phải mà !

Gã không nói, nó không nói . Không ai nói chiếc xe cứ xuôi bánh tới trường huấn tập . Đàng xa có người đang nhìn .

- Để em xuống đây thôi, kéo qua đó người ta nhìn thấy lại lắm chuyện - Nó lay gã dừng xe đàng xa - đây thôi , đây thôi .

- Ngồi im ! Hôm nay anh sẽ giới thiệu em đó .

- Giới thiệu ? Thôi cho em xin . Khỏi giới thiệu em quen quá rồi !

- Quen ?

- ừ . Em là người trong mộng của Thiên Minh của các anh đó . - Nó hề hề - Nè em không phải không ai yêu đâu nhè hì hì . - lắc lắc cái đầu nó cười khúc khích

Kết .

- Anh không nói em không ai yêu mà là anh cấm ai yêu em, ngốc ạ ! - Ghé lên đôi môi hồng gĩa nồng nàn - em đừng ngốc mà trêu anh đó .

- đừng tùy tiện như thế ! Nể tình xưa nghĩa cũ không đánh anh, nên nhớ anh chỉ là phó tướng thôi rõ chưa . - nó xỉ tay vào trán gĩa nó nói đều đều

- bấu vật của anh ! Đừng làm anh buồn .

- Sến quá . Đi nhá . - đẩy gĩa ra nó nhảy phóc xuống xe

-

- Bé yêu ! - Nó vừa xuống xe đi chưa có nổi trăm bước thì ôn thần đã đến . Không cần nhìn mặt thì nó cũng biết rồi .

- Đây . Tôi cất lười ông đem chần muối tiêu đó .! - nó trộn mắt

- á ! đừng thế mà xã yêu , Anh đến chở em đi chọn đầm mà ! Ngày mai chúng mình là cặp đẹp đôi nhất thôi . - tên này dương dương cái mặt , tay thì lôi xềnh xệch nó đi

- Buông ra thôi Minh ! - ồ cứu tinh đã tới , Khánh Duy xuất hiện đúng lúc thật . - Nói cho ông biết Mỹ Anh là vợ chưa cưới của tôi ai cho ông quyền táy máy . Phấn đi !

- Vợ chưa cưới ? - Không phải một cái mồm mà là 2 cái mồm

- Nè cậu không thấy Mỹ Anh cũng đang ngạc nhiên à ! cậu nói dối .- Thiên Minh cũng tỉnh đòn khiến Khánh Duy què một mẻ

- Chúng tớ sắp...

- Sắp cái con khỉ ! Muốn em giết anh hả ? - HA nhảy lên đập thẳng đầu gĩa

- O ... - không phải một cái mồm mà là 2 cái mồm

Thả ván xuống nó lướt thật nhanh bỏ lại phía sau 2 tên đang dòm nhau hùn hùn .

- Hai tên này ... Loạn hết cả rồi .

Rầm !

Lại nữa buổi sáng hôm nay không yên bình chút nào !

- Buổi sáng, có vui không ? - Hấn gầy gầy mũi giầy vào người nó đang ngả ngời dưới đất . Nó nhìn hấn cay cú đây đây đây ạ.

- Vui ! Gặp tới 2 người yêu mình cơ mà ! Có nhìn thấy không !Tôi quá vui luôn thế cũng phải hỏi sao ? - nó gờm gờm nó xóc hấn - Tôi cũng có người yêu cơ mà !

- phải ! Thấy hết rồi hạnh phúc thế cơ mà , nồng nàn thế cơ mà ! - Hấn ngời kéo nó áp sát mặt mình phả hơi nồng nặc mùi rượu - nhưng mà tôi không thích ! - hấn cắn vào môi nó rõ đau đến bật máu

- MK ! Mày... - Máu nóng nó dồn lên đầu rồi - khốn kiếp - nó kéo cổ áo hấn gõ đầu hấn đánh “độp” - điên ! - liếm máu dính trên môi mình nó cay cú , nó nhìn hấn máu mắt muốn túa ra - cút ! Đừng để tao nhìn thấy ! - Nó tức giận nó muốn giết thẳng này ngay nhưng hấn đang say không chấp

- Đi ? Đi sao ? - hấn kéo nó cưỡng lấy nụ hôn bất ngờ chà mạnh lên vết cắn càn tứa máu . - Không vui chút nào ! - Hấn bỏ về xe

- mày ...

Không có tiếng trả lời chỉ là bóng chiếc xe đang lùi xa . muốn ói máu .

7h tối

Kính Koong

- ai đấy ? - nó lằm bằm từ tối tới giờ đây là lần thứ 3 rồi - Lại một cái hộp !

- Ai đó - dì nó đã hỏi câu này lần thứ 3 và câu trả lại là

- một cái hộp ! Dì đoán là màu gì ?

- Xanh dương đi !

- Con đoán màu hồng !

- thử đi biết liền

- Ok !

Hý hoái 1 lúc...

- Màu Hồng nè .

- Trời cái thứ nhất màu trắng , cái thứ hai màu xanh dương , cái thứ ba màu hồng .Con mặc cái nào .

- Cái màu lam !

- Là cái nào

- Là cái con tự mua ! Mặc gì phải mặc đồ không rõ lai lịch .

- Cũng đúng dễ mắc bệnh ngoài da .- bà dì nó cười rất ý

-Con muốn ngày mai qua cho nhanh ...

Ngày hội khiêu vũ ...

(Đoạn này chỉ miêu tả sơ sơ vì không cần khung cảnh lắm lắm)

Hội khiêu vũ nhộn nhịp ai ai cũng xiêm y cũng lộng lẫy mỗi người mỗi vẻ xinh đẹp , các cậu ấm nhân cơ hội tới tuyển người yêu , các cô chiêu nhân cơ hội tới kiếm mỏ vàng .

Nó lộng lẫy trong một bộ cánh màu lam cho nó nổi bật giữa một rừng màu sắc , tiết mục hấp dẫn nhất mà ai cũng mong đợi đó là khâu lựa chọn . từng cô gái đi tới để các bạn nhảy nam chọn lựa và cô gái nào cũng mong lọt vào mắt xanh của tứ đại thiên trụ nhưng mãi mà chưa thấy cô nào được chọn .

Nó bước ra . Không nghi ngờ gì . Nó không hề hoang mang . Không hề lo sợ . Nó cũng cần giải quán quân . Mặc kệ dì nó muốn nhưng nó tự tin vì lần này về nó sẽ hết nợ với bà dì . Nó đứng đây trở thành nhân vật trung tâm không khí rộn rã lên khi :

- Cô có thể nhảy với tôi chứ ?- Không phải là 1 bàn tay mà là 3 bàn tay -. Trước mắt toàn thể hội khiêu vũ là cảnh tượng xưa nay chưa từng có : tam đại thiên vương đang rạp người mời 1 cô gái nhảy cùng ..

Mọi người ai nấy im lặng nín thở để chờ sự lựa chọn của người đẹp , không ai dám thở mạnh . Người thì không dám động đậy . Một tiếng động nhỏ cũng không có . Không gian im lìm

Hú Hồn gì thế này ? Đó là câu hỏi xuất hiện nhanh nhất có thể trong đầu nó . Nó chố mắt nhìn hết nhìn ba cái bàn tay, rồi nhìn 3 cái bản mặt , rồi lại nhìn hàng trăm người xung quanh nhìn đi nhìn lại Thật

lâu rồi nó lại nghĩ : ” Rồi thăm luôn ” . Nhưng ai cũng biết cái mục đích hôm nay nó có mặt ở đây mà . phải rồi hôm nay có mặt ở đây mục đích chính của nó là ngồi vị quán quân chứ không phải là tìm người yêu hay bất cứ gì .

Nó phải chọn thôi !

Nó lùi lại một bước .

Đứng thẳng lên ,

Hơi nắm vạt chiếc đầm,

Nó nhẹ nhàng từng chút uyển chuyển tiến về phía một trong ba người ở đó . Có ai biết nó chọn ai không . Có chứ ! Có tới hàng trăm người đang đứng đó cơ mà . Nó đang bước . Nó đang tiến về phía hấn . Mục đích chính của nó hôm nay là hấn mà . Phải vì chức quán quân chứ đâu phải thường , tương lai là đó mà .

Nó đang đứng trước mặt hấn , giờ thì tất cả ai cũng đã rõ người đẹp với câu trả lời hoàn hảo , không ít người dương đôi mắt ngưỡng mộ , không ít người dương đôi mắt ganh tị , có đến hai kẻ thì khuôn mặt không thể cất nghĩa tâm trang : một ngạc nhiên quá độ , một phần nộ không thành lời . Ai ngạc nhiên ? Ai phần nộ ? Gã nhìn nó bước gã không thể thốt thành tiếng , Gã nhìn thiên thần với lựa chọn kỳ quái thực sự gã nghĩ gã sẽ là người được chọn cơ đấy . Còn kẻ này thì phần nộ quá độ , muốn chạy tới lôi nàng lại, là Thiên Minh , Minh nghĩ mình không có nhiều cơ hội nhưng Y không hề nghĩ cái trường hợp như thế có thể xảy ra .

(Thôi cho au nói một câu : Để tránh các bạn không hình dung được các nhân vật au xin phân vai thế này : Hấn - Gia Long , Nó-H.Anh, Gã-Khánh Duy, Y-Thiên Minh)

Hấn nâng tay như thể sắp nắm lấy tay nó thật vậy . Ai cũng chờ đợi cái việc mà theo họ là chắc chắn sẽ phải đến như một dấu hiệu cho người chiến thắng .

Hấn ngẩng lên nhìn nó , một nụ cười , nhưng nụ cười này lại được nó đặt tên : Khó hiểu . Đúng như nó nghĩ hấn đang mưu tính điều gì đó :

- Chúng ta nhảy chứ ? - Hấn đang nắm tay ... nhưng không phải nắm tay nó , Nó đang nắm tay Quỳnh My (Ai không nhớ xem lại trang 14 nhá) - Người mà ai cũng cho rằng là người yêu của nó .

Thế đấy mọi người được một phen Chỗ mất :” Thế này là thế nào?” Đây là câu hỏi xuất hiện nhanh nhất có thể trong đầu của tất cả mọi người mà nhanh nhất là nó . Nó chống mắt nhìn hấn còn hấn khi vào tư thế thì không quên quay lại trao nó một cái nhìn đầy ý nghĩa như thể hấn đang hành động cái mà hấn muốn nó thấy hấn sẽ hủy cái mà nó muốn . Mà hủy gì nhỉ ? Giải thưởng hay người con gái kia ? Nó chau mày mà không phải vì cái nhìn không cất nghĩa đó mà chỉ đơn giản nó chau mày vì nó thấy mình bị xúc phạm .

Nó bước theo ,

Nhưng không phải muốn níu kéo hay cầu xin mà là cho hấn một cái bạt tai . Nhanh như không có . Không tưởng được ,.

Cả cái hội trường 1s âm ă .

Để rồi tiếp đó là 1 khoảng lặng triền miên . 1 cô gái dám công khai làm chuyện động trời đến thế , Tát con rồng Gia Long , ai cũng nghĩ chán sống rồi . Đúng là chán sống rồi ! Nó không chỉ muốn tát hấn một bạt tai này đâu , nó muốn cho hấn một trận nữa cơ . Vì hấn dám đem nó làm trò đùa , đùa à , không thể đùa với nó được đâu . Hấn không phản ứng ngay mà chỉ nhìn nó rồi đột nhiên hấn đưa tay ... vuốt má nó , hấn không vội , nhẹ nhàng từ từ , từng chút hấn ve vuốt như muốn giữ từng chút, từng nét nhỏ nhất từ nó . Nó nhiên quá độ , cái thái độ gì đây ? . Bàn tay hấn rơi xuống . Nó lùi lại, thủ thế thật sự nó muốn cho thẳng này một trận . Thế nhưng :

- Em không định nhảy với anh sao ? - Gã đang ôm từ phía sau . Gã nhìn thôi cũng đủ biết nó sắp làm gì - Bạn anh hay đùa thế đấy , baby đừng giận hà . Bi giờ chúng ta qua bên kia , anh thay mặt nó xin lỗi em nhé . - Gã âu yếm kê lên vai nó tình tứ hết biết .

- Anh định gì đây ? - Nó rít qua kẽ răng . Nó không muốn cứ trong tình trạng thế này , ở đây có hàng trăm con người thế này . Chốt lại là nó không muốn như thế này . - Ra nào .

Cả cái hội trường một phen nữa lại một phen chỗ mắt . Một cô gái gây hết ngạc nhiên này đến ngạc nhiên khác . Rốt cục chuyện gì đang xảy ra ?

- Đừng giận nữa nha . Chúng mình làm lành nha . - Gã mượn chơn vành tai tinh khôi , gã không hề biết gã đang làm hành động vô cùng ngu ngốc khác nào khiêu chiến với hắn .

- Anh ... buông em ra ... - Nó tức giận rồi đấy , quay lại nhưng lập tức nó bị gã xiết chặt vòng tay , cái đang đến là một nụ hôn . - um....

Đấy ! Thế đấy ! Ai có thấy gì thì cứ thấy đi ! Thiên Minh là người từ đó tới giờ chưa lên tiếng , Y chỉ biết im lặng . Y chỉ nhìn . " Thế này ? Thế nào ? Cái gì thế này ? " Đôi mắt y mở to hết cỡ . Lùi lại sau đám đông ý muốn đi . Nhưng chân không bước . Không thể đi . Là sao ? Sao không thể đi ? Chỉ biết đứng im đau nhói . Nước mắt ý đang lăn .

Một bàn tay ...

Y không thấy gì phía trước ..

Ai?

Là ai ?

- Đừng nhìn không được sao? - một vòng tay kéo y lại từ phía sau , một vòng tay ấm áp lạ .

Y không còn thắc mắc . Y đã biết ai rồi . Y không thể không nhận ra , Giọng nói và vòng tay này

- Đau lòng lắm ! - Y nhẹ nhàng đặt bàn tay lên tay người ấy .

- Anh cũng đau lòng lắm ! Em không phải không biết tìm anh hướng về em từ lâu ! Nhưng em lại gạt qua . Anh không phải bạn thân !

- đồ ngốc . không nó thì ai biết .

- Ai ngốc ! Anh đánh em đó . Chúng tay đi !

Cả đám đông vẫn đang chú ý . Không ai để ý đến có hai người đang rời qua cánh cửa kia chẳng ai để ý .

- Chúng ta nhảy nhé ! - Nó đẩy gã ra ngại hết cả mặt nữa muốn hắn một trận nữa muốn cho gã một trận nữa lại thấy lòng hơi hối hận vì mình gạt hắn như một kẻ ngốc .

- Hì , được mà . chúng mình đi . - Âm nhạc nổi lên đơn giản không khí loăng ra tất cả không ai dám đứng nhìn nữa .gã cùng nó sẽ nhảy một bản thật say mê - đấy là do gã nghĩ thế .

- Hả Anh !

22. Chương 22: Làm Ưm Thành Người Của Ta

-Hải Anh !!!!! - Trong cái đám ồn ã ấy vang lên một thanh âm làm nó giật nảy mình . Nó dừng lại . Quay lại . " Không phải hắn mà . Hắn đang âu yếm em yêu của hắn . Hắn không hề gọi nó . Ai nhỉ ?

- Mình nhảy đi em ! - Gã như nhắc nhở nó quay lại công việc chính .

- Cái gì ? Lại em ? Ông muốn chết sao ? Tui hơi bị nhân nhượng ông rồi đấy . - Nó rít qua kẽ răng dọa thẳng phó tướng ngốc nghếch .

- Không mà . Anh nói thiệt . Không phải em không biết anh lớn hơn em mà . làm em cũng có sao đâu nào ! - Gã đá lông nheo cười tình (nhìn cái mẹt mún óánh gúm hể hể)

- Anh hả ? Đây thì anh ! - Nó co giò dít gót chơi thẳng chân gã

- Ui ui anh ... anh ... thui thui anh xin ! ừ thì không .. Chỉ cần em ở đây ! - Gã nhăn mặt rồi xui xui cho nó , tiếng nhạc vẫn vang lên êm ru đều đều nhưng cặp đôi của nó đứng lại . Đứng im ru . Gã đang siết chặt vòng tay . Với gã không gì hạnh phúc bằng.

- Thôi nào . Gã khùng này . Hôm nay tạm tha anh nhá . - Nó xỉ trán gã cười điệu . Nó lâu lắm mới lại được làm nũng với gã thế này .

2s

Chỉ 2s nó chợt phát hiện lạnh rùng sống lưng . Quay qua nó giật nảy khi cặp đôi hần đang kề ngay bên cạnh . Không biết hần vô tình hay cố ý đang thâm mật mơn chớn người con gái đang mơ màng mê mê như người trúng thuốc phiện mê mẩn đang lim dim đôi mắt kề má trên vai hần . Hần .. đôi mắt lạnh lùng nhìn nó . Như thách thức .

Không ra thế thống gì . Nó cố tình phớt lờ hần , ngã đầu vào vai gã nó cũng nhìn hần vẻ khiêu khích . Nó đã biết rồi . Hần thích nó đấy nhưng mà với nó cái thù với hần còn chưa tính xong nó có cách rồi đấy . Ha ha . Nó sẽ cho hần biết Hần sẽ ối máu tức mà chết thôi . Nó kiễng chân hôn trọn gã khiến gã trợn tròn đôi mắt ngạc nhiên quá độ .

Không chỉ có gã đâu còn có

- Chúng ta đi về há . - nó kề tai gã nói thì thầm âu yếm . Nói thế chs amwts nó liếc qua xem cái cảm xúc trên khuôn mặt hần thay đổi nhưng...chẳng có gì , Tất cả không gì . Trên khuôn mặt đẹp như tượng kia chỉ có một sắc lạnh khó đọc tên . Không như những bộ phim tình cảm mà nó đã xem đáng nhẽ ra lúc này thì hần kia kìa phải tức giận lên phải tới dành nó khỏi gã chứ . Ai đời đứng đó mặt lạnh như tiền . Haizzzz Nản quá rồi .

Tức khí nói thật nó cũng không muốn ở đây nữa chỗ này nóng nực nhưng bức bối đầy mình . Bây giờ thì rõ rồi tất cả chẳng còn vấn đề gì ở đây nữa rồi . Giải quán quân không thuộc về nó nhưng giải quán quân ấy cũng không thể chạy khỏi cái trường của dì nó thế là đủ . Thế cũng là ok . Không cần nó phải đóng vai này nữa . Chỉ ngày mai là kết thúc hết những vai diễn thừa không nằm trong kế hoạch của nó .

Nó khoác tay gã cùng đi theo gã ra cửa .Thôi nhanh chóng kết thúc thôi .

- Em đừng đi . - đột nhiên nó bị lôi giật lại .

Ngạc nhiên ! .

Mắt thẳng bằng nó lao theo hướng lực kéo .

Khựng lại

- Làm gì đây ? - Nó không nghĩ tới cái cảnh này đâu : Người nó sắp chia làm 2 rồi, một tay gã nắm , một tay hần kéo .

Cả cái hội trường nín thình cảnh tượng chỉ thấy trên phim hôm nay được thấy trực tiếp nhưng không ai trong cái hội trường này có thể giải thích được người con gái đứng đó thực sự là ai ? có ma lực gì mà đường như đang làm đảo lộn hết tất cả mọi thứ ở đây .

- 2 tên này buông tay ... - nó dít lên khi cảnh giác được mình đang bị kéo căng gần như đứt là 2 .

- Buông cô ấy ra ! - gã nỗ mắt tức giận không phải gã muốn chống lại người anh em này của mình nhưng ... gã chỉ có nó ... không thể , không thể cho người anh em kia được .

- Khánh Duy buông ra ! - Anh buông em ra coi nào ! - Nó nhăn mặt , đau mà

- Cậu chủ Long buông tôi ra ! - nó nhăn mặt

- Cậu chủ Long ? - Hần nhíu mày , thái độ khó chịu ra mặt

xì xầm xì xầm ...

Im bắt !

- Nè nói thật 2 người lại đây chút - Nó nhăn mặt rít lên

Cả đám đông được một phen chó mắt khi người thiếu nữ kia đã sai khiến được 2 đại thiên vương . 2 anh chàng nhìn mặt nó nhả vào không nở .

- Nói nghe nè ! -

ngoắc *ngoắc*

ngoắc *ngoắc*

- HAI THẮNG KHÙNG !!!! - Nó thét lớn, nện cái gót nhọn vào thăn chân hai gã ngốc .

2 tên này còn đang xuýt xoa , thì nó té khấn trương . Nhanh nhất bây giờ với nó là biến !

Tolet

- Thế nào rồi ! thấy có thích không ? - Hấn đã ở đây ngay khi nó bước trở ra !

- Cũng vui ! Cũng thích ! ít ra Duy còn đáng yêu hơn một số người . Trên hành lang người ta chỉ nhìn thấy có hai chàng trai đẹp như mộng .

- cũng được lắm ! Hay cứ làm con gái đi . Đi câu trai cũng được lắm đấy . - nựng cầm nó hấn nhìn đến mê muội . Hai tay hấn giữ chặt hai tay nó đè dính vào tường - Nhưng không kịp rồi , tao không thích mày làm con gái đâu .

- Là gì thì gì Làm sao tao không cần biết ? Để tao đi . ! - con mắt cầm phần của nó đang chiếu thẳng vào hấn .

- Không được đâu ngốc . Phải dạy ày một bài học ! - Hấn không nói không rằng thêm lời nào lời xềnh xệch nó đi ...

.....

“ Rằm ”

Nó nằm xõng xoài trên cái giường king size.

Bàng hoàng !

- mày định làm gì ? - nó quát dữ ánh nhìn hấn hấn được ‘tặng’ tới hấn đầy “triu mến”

- Làm em thành người của ta !

23. Chương 23: Gay Cấn !

- Cái gì ? Mày định làm gì đây ? - Nó trợn tròn mắt khi nom thấy hấn đang lăm lăm tiến lại khuôn mặt đỏ au như người vừa phải rượu . co lẽ cơn ức chết lúc này phải lên tới vài nghìn độ C hoặc hơn thế nữa (^^)

Hấn không nói gì cứ lừ lừ đi đến bên giường rồi dừng lại :

- Làm gì ? Làm chuyện phải làm đồ ngu ! Làm gì như gái sắp mất trinh thế hả ? Cũng nhanh thôi xong thì đường ai nấy đi ! - Hấn đang làm ra cái vẻ mặt rất chi là đểu giả .

- Cái gì ? Mày nghĩ tao là ai ? Là trai bao hay sao thằng kia ? - Nó tức muốn ứa máu, cái gì mà xong thì đường ai nấy đi ? hấn nghĩ nó là gì nào ? Hấn đang khinh anh nó , hấn đang khi dễ Hải Anh , hấn đang khinh nó, vậy là khinh cả hai anh em nhà nó là tội chết rồi . Đúng rồi thằng này chán sống .

- Anh chàng xinh trai đừng có láo không thì tao không nhẹ tay với mày đâu ! - Hấn đưa tay nựng cầm nó theo đúng cách mà hấn vẫn thường nựng những ả tình một đêm cùng hấn trước đây .

- mày . . . - nó nhìn hấn cầm phần lên tới não rồi - cút ra thằng ngu - nó lắc mạnh đầu qua bên vệt ra khỏi cái nựng cầm thô bạo .

- câm miệng ! ‘chát’ - cái tát từa máu miệng giáng thẳng vào mặt nó - đừng xưng gai ra ! Im mồm ngay sẽ tốt hơn đấy ! Nhóc ! Anh yêu em cơ mà ! - cái hôn thô bạo khiến nó nhả mặt .

‘búp’

co gối nó thụt ngay vào bụng hần , cái sức mạnh của nó không thua gì trang nam nhi cái xải co khiến hần ngã lập về phía sau .

Ngồi dậy . . .

Đứng lên

- này , nhìn tao xem ! Tao là người mày bắt nạt được sao ? Tỉnh ngủ đi, mày muốn là được sao ? Cho tao xin . ! - nó nhỏ cục máu bên mép , ánh mắt hần lên nổi uất ức cao độ .

- . . . 0. . . .

- không đơn giản thế đâu ! Nên nhớ từ đây tao với mày không đội trời chung nghe rõ chưa ? - nó xĩa thẳng về chỗ hần về cương nghị nghiêm chỉnh hết mức có thể .

- này ! Không đỡ tao dậy sao ? - hần gọi với theo khi nó đã đi tới cửa

- Cái gì đỡ mày sao ? Không có cái mùa xuân ấy đâu sới ạ ! mày cứ chờ đi tao sẽ trở lại là đối thủ xứng đáng với mày ! - không quay lại nó buông gọn một câu khi dời khỏi phòng

- Đối thủ xứng đáng ! - hần cười nụ cười chua xót . Không lẽ nó đa yêu Khanh Duy ấy thật rồi ? Người anh em tốt của hần

- MK thẳng trời đáng thánh vật cứ chờ đấy mà xem tao sẽ trả cả vốn lẫn lời không thiếu 1 ly - Nó lằm bằm khi dời khỏi phòng đó .

” Rằm ”

Nó đâm sầm phải ai đó . Một người nào đang hốt hải như ma đuổi không nhìn đường phóng như bay ...

- **** ! Mất để trong ống quần hả ? - Vẫn là câu **** của mồm của nó ...

- Để trong túi áo ! - gã đáng nhanh giọng như vẽ mùng

1s

- Sao lại là mày - Gã trợn tròn mắt khi nhận ra chủ nhân của câu nói đó là nó chứ không phải là ai kia

- ... - nó im bặt - không.. không tao thì ai ? - Nó sợ rằng sự việc sẽ bại lộ mất .

- Mk ! Tránh đường ! - hất nó qua một bên gx phóng như bay

- đúng là xui xẻo ~ Nó lằm bằm thì đúng là xui xẻo thật .

- Gia Long Mỹ Anh đâu ? - đập cửa đánh rầm gã thét lớn khi gã đang ngồi trên giường mung lung không hiểu đang nghĩ gì ?

Trên đường phố Sài gòn đâu đâu cũng nó nhiệt đèn đóm sáng trưng , nhưng trái ngược cõi khung cảnh xung quanh thì trên chiếc RanDo LT 79 thì không khí hoàn toàn im lại . Chỉ còn 2 người con trai tay nắm tay nhưng một lời cũng không hề có .

Không khí quá căng thẳng cần phải có cái gì làm cho không khí này giã ra mới được !

- Chúng ta đi chơi game nha ! - Thái lên tiếng hòng phá vỡ bầu không khí căng thẳng này !

- Sao lại chơi game ? - Y mở to đôi mắt nhìn Thái đầy khó hiểu - Giờ này ! chơi game ?

- Ủm ! chúng ta đi . - Mở cửa xe Thái kéo Y đi càor quán game gần đó !

Quán game đông đúc toàn bọn nhóc nhóc ầm ầm với những câu bàn tán say sưa về các trò gả cùng với những tiếng hò reo phát nhưc đầu nhưng Thái lại cứ muốn dất Y tới đây !

- Ngồi xuống đây ! - Ắn nó ngồi xuống Thái mở trò chơi ưa thích ! - Còn nhớ không ? cách đây 2 năm ?
- Một trận quyết đấu .. - dường như y đã nhớ ra rồi
- Một tình bạn sau một chiều mưa ~ (Cái này để khi nào tới extra au sẽ kể tường tận)
- Rồi .. rồi ... một tình bạn mãi mãi - Y nói nhưng đôi mắt lại hơi cụp xuống không hiểu vì sao
- Không phải - Thái dừng lại quay sang Y nắm lấy đôi bàn tay - một tình bạn dang dở nhưng một tình yêu vĩnh cửu - đôi mắt Chân thành của thái đã nói cho Y biết tên này đang nói thật
- ... - Im lặng -, Y rút đôi bàn tay ra và đứng lên quay trở ra khỏi quán game .

Chỉ vừa mới đến không được 10p lại đi . Thái nhìn Y đi ra cửa không hiểu y đang nghĩ gì : là hài lòng hay..... anh không muốn nghĩ tới ...!

Y đang ngồi trong xem . Y đang mân mê chiếc điện thoại . anh tự hỏi không biết y đang nghĩ gì ?

Bước vào xe ...

Không khí lại tiếp tục im lìm , căng thẳng , không ai nói gì .

Rồi bỗng máy báo tin nhắn tới , anh mở máy : " từ bao lâu rồi ? " - người gửi : Minh luv

Ngỡ ngàng . Anh và y đang ngồi đây bên nhau nhưng lại là nhắn tin .

- Cũng khá lâu đủ để đau lòng ... - trả lời tin nhắn
- Là bao lâu ? - tin nhắn tới
- 1 năm 8 tháng 12 ngày !
- tại sao không nói sớm ?
- sợ !
- Sợ ? Sợ gì ?

Đó là tin nhắn cuối cùng được gửi đi và không có hồi âm trở lại . Mà hồi âm trở lại lại là một nụ hôn bất ngờ từ anh . Anh say mê như chưa từng nếm thế vậy , anh khát khao từ lâu lắm rồi . Có ai biết không tình yêu không dám nói . Đau lắm chứ . Ngày ngày ở bên , ngày ngày trò chuyện nhưng ngày ngày lại là làm bạn . anh không vạm tâm . Đã nhìn, quá lâu, đã im lặng quá lâu / AAnh không muốn thế nữa . Hôm nay anh đã có cơ hội .

rất lâu sau hai người rời nhau và lại một khoảng lặng chờ tới .

Phải đến 10phuts cho sự im lặng chiếm đóng ..

- Anh sợ nói ra sẽ
-
- Nói ra liệu có còn được như

Giọng anh đần nghen như người ngạt mũi nói không hết câu như kẻ mang nã ...

- là anh đã khiến tất cả các cô gái rời xa em ? - Trong vô thần , thấy vì nhìn anh y lại nhìn ra phía đường , nói mà hàng trăm loại xe cộ đang vun vút lao quên thời gian và đầy hỗn loạn .
-
- Anh không biết em là vì sao ư? - y hoe đỏ đôi mắt giọng xùng trùng hằn đi
- họ không hề yêu em . Nếu yêu em họ đã không mờ mắt mà chạy theo anh rồi rời xa em . họ không xứng đáng với em ? - Anh đang thanh minh cho hành động dành người yêu với y

- không xứng đáng ? Họ không còn anh thì có sao ? Anh đã làm tôi đau lòng ! - giờ thì y đang khóc thật sự là khóc

- anh.... anh không có ...

- anh có ... anh có rất nhiều ... - hờn trách trong y trào lên mác ma ngủ quên nay đã thức giấc dữ dội biết nhường nào ..

- Thật sự anh

- Là anh đã tôi đến với họ , anh giúp tôi lên kế hoạch của gái và lên giường với họ. Là anh ..!

- Anh

- Tôi của ngày hôm nay là sản phẩm của anh ngày hôm qua ! Anh ...

- thật sự anh chỉ muốn thấy em hạnh phúc . em hiểu không? - anh đang nắm lấy vai y cổ giàng cho y quay mặt lại đây, lại chỗ anh .

- Anh thôi ngay cái triết lý giả tạo ấy đi . Không có thứ hạnh phúc nào như thế cả , hạnh phúc là phải giành lấy chứ không phải đem cho .. Đã không ít lần tôi nói anh nghe rằng tôi thích một ai đó .. anh im lặng thậm chí không biểu lộ một chút howngf dối nào . Anh yêu như thế sao ? Yêu mãnh liệt quá !??

- Anh thật sự ... - Anh đã nhìn thất rồi ! Đôi mắt đỏ hoe của y , y đã và đang khóc , những giọt nước mắt vô tình cứ mãi lăn dài trên khuôn mặt mà anh yêu nhất . Không được dừng lại đi thôi . không thể làm nhòe đi nét đẹp của người ấy . Anh phải lau khô chúng ...

Những nụ hôn đã giúp anh thật nhiều . Anh hôn lên mắt lên môi lên bất cứ đâu trên khuôn mặt yêu thương này .

- Là anh sai ! Từ hôm nay em đồng ý cho anh quyền được giành giật lấy hạnh phúc của hai chúng ta chứ

24. Chương 24: Ngày Trở Về Của Ta !!

Ta đứng trước cánh cổng này đây đã là lần thứ 2, nhưng sao lần này lại không thể tự tin như lần trước . Hay là vì ... hay là vì ... ta quá tự tin

Nó cứ suy đi tính lại , nghĩ ngang nghĩ dọc ... Nhưng thật sự chỉ một tháng thôi mà cái trường phải gió này thay đổi chóng mặt luôn . Đứa nào đứa nấy trông chả đứa nào giống đứa nào (^^ thì làm gì có đứa nào giống đứa nào) .. Nhưng

- Khoan đã thầy ơi ... - tiếng thét ầm vang dội gấp gấp từ đằng sau chọt đưa nó về với thực tại . Ngáng mặt ..

- Thầy ơi - nó phi như bay vọt giề lên cổ mà chạy khi thấy ông thầy quản sinh đang lăm lăm cái thước tay đang kéo cánh cổng mềm lảm nhảm - 5...4..3 ..2....

Chuyện chả là thế này hôm nay - một ngày đẹp trời .. nó bình minh trên đèo cao lúc 7h30 mà trường nó thì 7h45 đã đóng cổng và đương nhiên thần giữ cửa chính là ông quản sinh hắc ám chuyên vỗ mông các chàng trai thích đi học muộn bằng cây thước lim to bản chỉ nom thôi cũng toát mồ hôi .

- Không kịp nữa rồi ! Hết giờ ! - Ông thầy giơ cái đồng hồ cười thích chí

- Ôi không . - Một loạt đã ỉu xiu như bánh đa phải nước ,

- What ? - Nó nghệt mặt ra ... chả có nhẽ ... - Chưa đâu thầy ... - lấy đà nó bật chạy lấy chết chạy lấy chết đang chuẩn bị tinh thần bật cổng thì ..

- Ế ! Trịnh Vũ Hà Anh ? - ông thầy giơ cái gậy lim chặn trước đường nó chạy , nó phanh kịp không thì ăn ngay cái thước to bè vào bụng .

- Ô thầy ... em mới ốm .. ốm .. ốm dậy .. thầy tha cho - nó giả đồ run rẩy , tội nghiệp trước mặt ông thầy đang bùng bùng tức khí ...

- Trịnh Vũ Hải Anh ? - ông thầy lại một lần nữa hỏi nó , nhưng cái thước thì đang chỉ vào cái bảng tên gắn trên ngực trái nó

- Dạ - Nó cố nhích người tránh cái thước chạm vào mình ...

- hừm .. hừm .. - ông thầy nhịp nhịp bàn chân, gõ gõ cái thước vào lòng bàn tay , thấy thế nó cũng hơi xoắn , nói gì thì nói nó vào đây để học không phải để phá - ... Mời vào ... - ông thầy lại bên cánh cổng hé một lối nhỏ vừa một người đi rồi ra về nhẹ nhàng ‘mời’ nó vào

- Tất cả xếp thành hàng , hít đất 50 cái cho tôi . - quay lại đám học sinh ông thầy trở lại nguyên dạng một hung thần chánh thống

- cổ quá ! - Nó đang lẹ lẹ đi vào không khỏi ngạc nhiên - cái quái gì đang xảy ra thế nhỉ ? - hình như đằng sau nó nghe thấy tiếng the the của ai đó bàn tán gì đó có nhắc đến nó

- đó .. Trịnh Vũ Hải Anh chứ ai ? Cũng phải rồi Đáng tị thật

- Nhỏ nhỏ thôi ...

Ngửa tai lắng rồi nó quay ra lờ mắt tức thì chẳng có đứa nào nói năng thêm câu gì ...

Cái gì chứ ..??? chuyện gì đang xảy ra thế nhỉ ? Mới một tháng mà làm gì thay đổi ghê thế nhỉ ? Sao tự dưng lại tốt thế nhỉ ..??

- Thôi chả quan tâm ! há há ! - Nó nhảy chân sao nhưng đột nhiên khựng lại ...

Nó đứng im ...

Nhìn...

Nhìn hồi lâu ...

Nó nhìn như thôi miên .. Nó nhìn phai xa xa ,

Bên sân bóng , một dáng người , một dáng người rất quen ..

Nó chỉ nhìn thôi , còn biết làm gì hơn Không thể chạy đến .. không thể lại gần ... không thể ôm lấy .. tất cả đều là không thể ... Không thể làm gì cho gã .

Lần cuối gặp nhau là đêm vũ hội ấy . Nó đã biến mất . Mỹ Anh của gã đã biến mất không một lời từ biệt . Không một câu nhắn nhủ . Chỉ đơn giản là biến mất .

——- BACK ———

- Hazzz mệt quá ! - Ném người xuống cái giường thân yêu nó lim dim đôi mắt . Dù là đang bức mình với cái thằng zời đáng kia nhưng không thành vấn đề nó sẽ ghi vào đầu để tính gáp 3 lần cho ngày hôm nay ! Nó quên mất rằng mình chưa có nói với gã rằng từ nay Mỹ Anh sẽ không bao giờ xuất hiện ... - Không gì ! Dù sao ổng cũng nghĩ mình chốn chúa về coi mà , vấn đề gì đâu phải chào hỏi . - Tự nói với mình , tự xoa dịu mình . tự ình giấc ngủ an lành sao bao nhiêu ngày vất vả ...

- HÀ ... ANH .HHHHHHHHHHHHHHHHHH - Chưa chợp được cái mắt lấy vài giây thài tiếng của bà dì yêu quý đã lãnh lốt vang lên làm tắt cả các dây thần kinh trong người nó căng ra ...

- dạ dì ơi ...- nó mệt mỗi góc cổ lên

- ki..a - dì nó phi lên giường ngồi lên người nó hai tay véo má nó , mặt hầm hầm - Ai cho con bỏ về ! - Bà thét thẳng vào mặt đứa cháu yêu quý

- on .. ường. o.. o.. (Con tưởng xong rồi)

- xong ? Di giết mày ! vòng vẫn thì con lượn mất rồi !

- on ... â...ó.. iết.. (con đâu có biết)

- Sao mà ngu vậy trời ! - Bà dì thét vào mặt nó , rồi trờ sang bên tha cho nó .

- dì có bảo con đâu ! - Nó phụng phịu xoa xoa đôi má đỏ ửng

- Đồ ngốc ! - bà dì phu thật làm cái ‘đốp’ vào đầu nó - Không biết đường mà hỏi hử ?

- Dì à ! - Nó dậy nảy lên - Con không biết ! - nó nhăn mặt - Thế ai thắng , dì ?

- Quỳnh My ! - Mặt bà hơi giãn ra !

- Thế là được rồi ! Con hoàn thành nhiệm vụ giành giải quán quân cho trường dì rồi , con hết nợ . - Nó đứng dậy đi về bên bàn cầm quả táo cắn ngon lành, một tay cầm táo, một tay xoa má ,

- Con ? Đừng có mơ ! Về trường cho dì ! - Bà dì hét lớn

- Còn không ? Không có con làm động lực sao mà Quỳnh My của dì cố gắng hết sức mình sao ? - Nó nhơn nhơn cái mặt nhăn nhó ăn ngon lành

- Thật thế sao ? - bà dì tỏ vẻ nghi ngờ

- Chứ sao ? - vênh cái mặt

- cứ cho là thế đi ! Hôm nay ngược quá bỏ về sao cháu yêu ? - bà dì nhanh chóng lấy lại thể thượng phong bằng cách đổi chủ đề rất lịch thiệp ,

Mặt nó nhăn lại , cơn bực tức lại lên tới đầu rồi .

- Ngược sao ? Con á ! Nhầm ! Quá nhầm rồi ! - Nó tung tung trái táo - Thằng đó ... con sẽ cho nó biết tay ... - ngoạm một miếng rõ to nó nhìn hau hau phía trước ..

Bà dì đứng lên từ lúc nào và đã đi tới cửa mà con cháu vẫn đang trong thế hằm hừ .

‘ bộp ’ cái lõi táo nằm gọn dưới sàn ..

- này ! tuần sau đi học nhá ! - bà dì quay ngoắt

- Không ?! -Dì nuốt lời sao ? - Nó long lanh đôi mắt cún con !

- Ông hiệu trưởng hỏi dì : Chừng nào con đi học ! Dì xin cho con nghỉ thêm 1 tuần . Cho con nghỉ một tuần không muốn sao ! - Bà dì nhìn đứa cháu như thể ngạc nhiên quá

- Oh yeah ! Dì muôn năm ! - Nó nhảy lại ôm chặt lấy bà dì .

- Đi đi đây lát ở nhà ngoan nhá ! - cốc đầu nó dì nó cười hiền .

- Không phải lần đầu con phát hiện dì đẹp , nhưng tự dưng hôm nay con thấy dì đẹp hơn mọi khi tới bảy tám phần ! - Thành phần xu nịnh đấy (trẻ em yêu cầu không học theo)

- cái con nhỏ này !

1 tuần , nghỉ ngơi xả hơi , nó thỏa mái chơi bời , nhưng tất nhiên là Hải Anh chứ không phải Hà Anh . Nó làm một vé đi Huế, đương nhiên là nó không gặp hấn rồi . Tuần nghỉ ngơi mà gặp thằng đó thì thà bằng ở nhà cho nhanh .

....

Trong khi ấy cả gã cả hấn cùng đang lật tung mọi thứ chỉ để tìm người Một kẻ tìm nam ... một kẻ tìm nữ

Hai kẻ chẳng tìm được ai

Hấn đã đi tìm rất nhiều nơi
rất lâu ,,

Gã đã đi tìm rất lâu

rất nhiều

Không có

- Em ở đâu ?

Ta đã ở đó rất lâu ! Sân bóng là nơi mà với ta ấm áp hơn tất cả ! Dù ở đây không thấy em, nhưng ta biết em đang nhìn đang dõi theo ta ! Em đâu rồi ! (hội chứng cuồng mẫn tính)

Đã biến mất ! Ta đã làm sai sao ! Thằng nước sốt cà chua ! Mà đang ở đâu ?

25. Chương 25: Anh Đừng Khóc !

Nó phát hiện ra mình đang đứng nơi ranh giới với sân bóng . Nó do dự không biết mình nên bước tiếp hay dừng đây ! Thật sự nó không phải là đứa vô tâm thái quá đến nỗi đưa người ta lên rồi lại phủ phàng đẩy người ta xuống ! Huống hồ người ngồi đó không phải là ai xa lạ ! Nó không thể tàn nhẫn đến thế !

Trong phút chốc cái cảm giác muốn mặc kệ gã đâu mất rồi, một cảm giác gì đó đang chùng lầy tâm tư nó .

Dọn bước ...

Nó muốn đến đó ...

Bên gã

‘ REEEEEEEEEEEEEEEENG’

Nhưng tiếng chuông báo tiết học đầu đã điểm và nán lại đây không phải là ý hay khi nó biết bây giờ là tiết triết học không thể đùa với ông thầy hắc ám đó , huống hồ nó đã hơn cả tháng không gặp ông thầy rất có thể nó sẽ phải bỏ mạng mà không cần 1 lời tạ từ ... Cách nào ư ? Cũng đơn giản thôi ? Một con tổng kết rất ư là tròn trĩnh ...

Thế là ông thầy dạy triết đã chiến thắng và gã đã thua ..

Nó quay bước không phải đi mà là chạy ... chạy thật nhanh cho kịp lớp ...

Còn lại đó ...

Còn lại gã ... ngồi đó chỉ còn gã ...

Nó chạy cứ ngoái ngoái nhìn gã và không gì cả

Thú thật đúng là ở hiền gặp lành nó phi vào chỉ trước ông thầy có 2s

Cả giờ hôm nay nó thật sự ngạc nhiên ghê gớm . Từ cái chỗ ngồi thiên thời đắc địa của nó nhìn ra cái sân bóng này rõ như ban ngày (ềo thì ban ngày mờ) . Nó đã thấy gã ngồi đó ngồi như tượng không nhúc nhích cái mặt cứ cúi gằm không nói chẳng rằng ... Gã bị điên sao .. hay mắc bệnh tự kỷ ám thị ...không đúng không thể thế được trông hán không có thể mắc cái bệnh Hàn Quốc đẹp trai ấy được (ảnh hưởng từ phim ảnh – yêu cầu các bác các cô không nên học tập hay cố tình bắt trước)

Nó mung lung .. Có khi nào gã sock quá hóa bệnh tự kỷ (‘ có lẽ thế thật ‘) thật sự nếu gã không phải là Khánh Duy – thằng phó tướng yêu quý của nó thì cho dù gã có nằm chết cù queo ở đó thì cũng chẳng làm nên cái trấn động gì quá ghê gớm đâu . Nhưng đằng này ...

Haizzzz

Thở dài lắc đầu ngán ngẩm , nó đi xuống căng tin . Không phải nó không biết bao nhiêu cái anh mắt đủ kiểu đang nhìn nó , nhìn như nhìn vật thể lạ lần đầu tiên xuất hiện trên trái đất . Hay 1 con vật nào đó có lẽ là sắp tuyệt chủng đến nỗi không nhìn thì sẽ không còn cơ hội (ề)

-Cho con 1 nước ép đào , 1 lon cola. 2 cái kẹo cây vị cola , một cái khăn lạnh . – nó hô đồng dục với người bán hàng căng tin . Tự nhiên nó thấy hơi kì kì, nó còn nhớ, cái trường này giờ học thì im như tờ , giờ xuống căng tin là giờ thả phanh , thế cơ mà hôm nay lạ cực . tất cả đều im lặng , có quy củ , không xô đẩy . Cái gì vậy nè !

Thôi không quan tâm làm gì ! Nó ôm mớ đồ ra khỏi căng tin. Nó đang hướng về đó .

Nơi đó ...

Gã đang ở đó ..

Nó thúc đôi chân mình đi nhanh hơn ...

Nó đứng trước mặt gã ...

Không nói ...

Đơn giản là đang đứng mà thôi. Nó đứng rất lâu . Rất lâu sau vẫn không thấy gã biến chuyển .

Không hiểu trong đầu nó nghĩ gì khi nó vô tình hay cố ý đã làm đổ nguyên một hộp nước ép đào lên đầu gã ...

-Ồh ! – cái đám vô công dỗi nghề trong kia lại được dịp chờ đợi . – Đừng hỏi chờ đợi gì nha . Đương nhiên là một trận đấu nảy lửa .

Không quá chậm nhưng chưa thể gọi là ngay tức thì . Nó thấy gã đã nhúc nhích .

Gã ngẩng lên

Ngay khi đó , nó áp lon cola mát lạnh lên má gã :

- Thoải mái chứ ! - Không có nhiều thời gian , nếu không phải ngay bây giờ nó làm thế này thì có lẽ cơn thịnh nộ sắp tới đây sẽ gây nên một trận ẩu đã không lường được !

- - Gã im lặng , sự im lặng đầy khó hiểu ? Không một kẻ nào trong kia dám nghĩ đến việc thẳng nước sôi cà chua kia thật là to gan . To gan đến vô cùng ...

- ăn chứ ? - chìa cây kẹo cola về phía gã , nở một nụ cười như hôm nào mà quên rằng hôm nay chẳng phải hôm qua

- ăn chứ ? - nó chìa cây kẹo cola về phía gã , bất giác nó nở một nụ cười như hôm nào mà quên mất hôm nay nó là ai ? Và tất cả khác xưa rồi . Tự nó dường như vô tình đang gây rắc rối cho nó .

- - gã lạ im lặng, chỉ lặng im nhìn nó chằm chằm . Gã tự hỏi không biết tên này là ai? Vì sao gã lại tìm được quá nhiều những đường nét yêu thương còn vương mà ngày trước gã chưa từng để ý rằng rất giống !

Không gian im lặng, cảnh vật im lặng, con người cũng im lặng . Lẽ nào thời gian đang nghỉ mệt sau cuộc chạy đua không ngừng nghỉ

Một dòng kí ức xẹt qua

–“BACK. ”–

- còn đau hả ? - gã ngồi xuống bên cạnh nó, nó đang xuyt xoa gò má sưng húp hồi rồi bị đánh sượt tới . Gã nhìn nó mà lòng đau biết mấy , gã đã cố gắng không để nó bị phượng hại dù chỉ một chút, nhưng chết tiệt một phút lơ là đã làm khuôn mặt xinh đẹp gã yêu và đương nhiên thằng đó không thể bình an mà về với mẹ rồi - thoải mái hơn chưa ? - áp lon cola(coca cola - gọi là cola không thối mốc)

Một cảm giác mát lạnh lan tỏa , khoan khoái thỏa mái vô cùng ,

- Duy xin lỗi !

- vì sao ? - nó cầm lon côla không hiểu vì sao ? - tui không trách việc ông không mua nước đào mà mua cola , hôm nay tôi tha ! - nó giả lả mân mê lon côla

- không gì !

- -END BACK- -

- nhìn gì ? Không ăn thì bỏ ! - nó đưa cái kẹo toan bỏ !

- - gã không nói gì đứng lên bắt giắc ôm chặt lấy nó - mày là ai thế ?

Gã hỏi một câu mà chẳng hiểu ý gã muốn hỏi gì .

- là thiên sứ ! - nó híp mắt . Đường như nó đã quên hẳn ý định muốn trả thù gã ngày mới vào . Mà thôi gã đã thế kia rồi .

- thiên sứ ? - gã ngẩn ra - ừm có lẽ

- ế ?

Nó thét lên khi gã đang ôm thít lấy , vùi mặt vào mái tóc thơm mùi .

- cho anh ôm em ! -gã đang khóc , nó nghe trong giọng nghẹn ngào của gã, có cái gì như vỡ oà .

- Anh đừng khóc !

Phía xa, trên lầu 3 . . .

- khốn nạn thật !

Hắn đứng đó từ rất lâu rồi đã xem đủ hết cả rồi , đã nhìn hết cả rồi . Hắn không phải gay nhưng hắn yêu nó , hắn không kể không quan tâm nó là ai ?

Nhưng hắn là kẻ độc quyền, bá đạo điều này ai cũng biết và hắn không cho phép những thứ mà hắn muốn rơi vào tay kẻ khác . Hắn không có được thì không ai có quyền lấy được . Không có thì phá huỷ không ăn thì đập đổ ! (yêu cầu bà con cô bác không học thói xấu ở đời)

Bỏ vào trong hắn không nói thêm lời nào mà cái biểu hiện trên khuôn mặt hắn đã nói lên tất cả . Hắn đang không vui !

.

- nào , buông ra nào ! - nó vỗ vỗ vào lưng gã , gã lại có thể yếu đuối thế này sao ? - có nhầm nhọt gì không đây ?

- không thể nhầm được ! Tại sao anh không nhận ra từ sớm nhỉ ? Thiên sứ của anh ! - gã đang làm trò động trời trước mặt bàn dân thiên hạ , gã đang kể lên đôi môi hồng vào một nụ hôn bất ngờ tất thấy . Đứa nào đứa nấy chỗ mắt lên mà nhìn

Và như một tác phim tình cảm hàn quốc trời đang trong xanh bỗng kéo mây đen kịt và cơn mưa ập tới nhanh như kẻ cướp thời gian . Trong cơn mưa gã đã khóc hay do nước mưa hôm nay tự dưng có vị mặn , nó cũng đang khóc . Buông nó ra gã nói như thét lên :

- Đừng dời xa anh dù lần nào thêm nữa ! Xin em !

Nó im lặng . Lần này nó nhẹ nhàng ôm lại gã . Nó muốn vỗ về cho con tim gã . Nó có lỗi

Trong cơn mưa có ai đang tới trong cơn mưa lạnh lại có ai đang hừng hức cảm giác .

‘ Bốp ’

Hắn ném cho gã một cú đấm trời giáng .

Gã ngã lăn dưới nền đất , mắt nhoà đi trong cơn nước lớn .

- Mày làm trò gì ? Cái thằng kia ? - nó gào lên trong cơn mưa ào ào không rõ tiếng

- . . . - hần không nói gì mà đưa tay đâm thẳng vào mặt nó , toé máu mồm . Nó ngã ngồi trên nền sân , đôi mắt hần hần rõ từng gân máu đỏ lừ như thần chết , như đang muốn lấy mạng kẻ nào đấy ! (ế ế)

- mày không nghe lời tao thì mày cũng . . . - hần di chân lên bàn tay thon dài của nó . .

- không đơn giản thế đâu .

’Bốp ’

Gã trở lại...

26. Chương 26: Chính Thức Khiêu Chiến

Gã đã trở lại !

” Bốp ” tiếng động vang lên khô khốc . Thì ra là gã đã tỉnh sau một ‘con mê’ trường kỳ và gã sẽ không để thiên sư của mình bị phương hại dù chỉ là một chút . kẻ nào làm người ấy của gã đau quyết không thể yên bình . (cái chế độ vì tình này em tôn thờ ở hớ)

Nhưng cú sút duỗi căng của gã đích đến đã bị chệch mục tiêu , không phải vì gã hoa mắt mà chỉ vì nó đã bật dậy đẩy hần tránh cú sút từ phía sau của gã .

Đừng cố ý thắc mắc hay gán cho nó một lý do vớ vẩn nào kiểu như nó muốn bảo vệ hần nhá . Ai lại không biết với nó hần là cái gai trong mắt , con kiến trong tai diệt được lúc nào mừng lúc ấy . Nhưng muốn chiến cũng phải là nó chiến . Một mặt Duy là bạn nó , nó không muốn phương hại đến bạn bè , ở đây ai mà không biết hần là ai , hần có ảnh hưởng thế nào . Nó thì nó không sợ , nó vốn dĩ không thuộc quyền cai quản của bất cứ ai . Nhưng ngặt một nỗi Duy cũng là bạn hần , mà nó thì hiểu thằng này nhất rồi , kết giao bạn bè với thằng này thì người đó có lẽ không đến nỗi ... đó là với Duy chứ với nó hần là thằng tồi tệ nhất mà nó từng gặp . Đương nhiên là nó không muốn Duy vì nó mà gây với bạn . (trẻ em nên học cái tính này này) Nó không muốn gây rắc rối cho gã .

Mưa ngớt dần .. .

Mưa Tạnh hần ...

3 kẻ nhìn nhau ...

Im lặng

Chống đất nó đứng dậy dù trong người đang đau ê ẩm vì cú đá đã đưa nó đi một quãng không ngắn . . Nhưng bây giờ không phải là lúc để than vãn , để đau đơn . Bây giờ nó còn có việc phải làm .

Đứng một cách khó nhọc nhưng lại trừng mắt như thể mình mạnh lắm ấy đó .

* ngoắc *

ngoắc

Thật sự hôm nay thì nó đã phát hiện ra một điều rằng hai thằng này cực kỳ dễ dụ , cớ này mà bán đi Trung Quốc chán 1 năm phải dăm ba lần là ít .

- Hai thằng ngu ! - thụi vào bụng một nhát nó thét lớn .

Bị tấn công bất ngờ hai anh chàng đau đến gặp người co đúng như con tôm lên chảo . Cũng đúng thôi sức nó cũng đâu có thường .

Bước tới trước mặt hần ...

Nó đẩy vai hần một cái rõ mạnh khiến hần cũng lảo đảo tới hơn phần ...

- Đánh tao hả ? Món nợ cũ chưa trả mày đã món nợ mới chồng lên ! Có vẻ như tao với mày có không ít nợ để tính và không ít truyện ddeer nói đấy - nó rít qua kẽ răng nói bằng giọng lạnh tựa băng tảng .

Hắn lấy lại phong độ . Nhưng hắn lại không tỏ thái độ gì như thể bắt mã với những lời sắc mé của nó . ngược lại thì ...

Hắn đưa tay khẽ chạm lên bờ môi cong cớn đang cố tỏ ra nguy hiểm .

‘Bốp’

Cái đập tay thành tiếng cho ta biết thái độ nghiêm túc của nó . Nó đánh mạnh để gạt bàn hắn ra khỏi môi mình .

Nghiêm mặt lần này nó nhìn thẳng vào mặt hắn nó chậm rãi từng từ từng chữ như thể muốn hắn nghe kỹ từng ý nó nói . Cái đám đông kia chỉ biết dương mắt lên mà nhìn và không một lời bình luận nhưng ít nhất trong đầu đứa nào cũng phải tự nhủ ” Quả thật thằng học sinh mới không phải một nhân vật tầm thường , chẳng thế mà cái lệnh ưu tiên trên bảng tin trường đã xuất hiện đột ngột . (nôm na tự hiểu dùm au há)

- Màn kịch này nên dừng ở đây đi cậu chủ Long ạ , mày nên dừng cái vở kịch lố bịch của mày lại đi . Dù mày có làm bất cứ điều gì đi chăng nữa thì cái việc mà tao dời khỏi trường này là điều không thể đâu dừng hoài công .

Nghệt mặt ra hắn thực sự không hiểu nó đang nói gì ?

- Dừng dừng mĩ nam kè (*-*) , Mày muốn tìn chứng cứ để khẳng định tao là gay thì có nhiều cách có gì chọn cách ngu ngốc như thế , đúng là ...

....

- Nhưng thành thật mà nói tao không hiểu tại sao đích thân mày phải ra tay nhỉ . Tao hơi thắc mắc . Hay vì tao là một đối thủ đáng gờm đến thế . - Nhếch mép tao một nụ mỉa mai , có pha chút gì vị cay độc, đầy nguyền , hờn oán cũng có .

Thật sự hắn bây giờ chỉ có thể nghệt mặt ra và ” thế à thế nào ? Cái quái gì thế này ?”

Đừng bao giờ thắc mắc vì sao ? Không đương đương mà cái ý nghĩ ấy lại được nó cố day nguyền cho hắn nhớ từng yuwf . Cái gì cũng có một câu truyện ở trước nó .

BACK

- Dì ! Thằng trời đánh đó nó nói nó thích con ! - Dù nó thay đổi thành con trai nhưng phần nào trong nó cũng có chút tư lự của một thiếu nữ chứ .

- ha ha

Đang xem phim Hàn Quốc sụt mướt ung thư máu , xúc động đến phát khóc ấy thế mà bà dì nó lại cười như nắc nẻ .

- Ngày có 15 phút hả dì ! - nó lay lay bà dì

Nghiêm nghị trở lại bà dì chỉ khẽ cười nhỏ nhỏ rồi :

- cái thằng máu lạnh đó biết yêu sao ? Hoang đường ! Tình một đêm là thứ không thể thiếu trong cuộc sống của nó . với nó Phụ nữ chỉ là đồ chơi đôn giản để chơi chứ không phải để nâng niu . Con sẽ trở thành bạn tình một đêm với hắn khi con gạt đầu cái rụp sau lời tỏ tình vớ vẩn không chút ý nghĩa . Hãy tránh xa cái thằng đó .

- Không phải là nói với Mỹ Anh mà là nói với Hải Anh . Nói với con khi con là anh trai . hắn yêu anh trai con . - Nó cố gắng nói thật chi tiết như muốn nghe một ccash chính xác về cách nhìn nhận của bà dì mình .

- Hải Anh ? Có lẽ nào ? Không thể thế xưa nay thằng đó khét tiếng không chung bầu trờ với dân gay , mà nhất là gay đã vào trường đó bị phát hiện thì chỉ còn nước cuốn gói và ra đi với một tương lai mù mịt ...- Bà dì say xưa nói mà không để ý đứa cháu mặt cũng đang nghệt ra

- Đứng đứng ! con đã từng gây với hắn chỉ vì hắn nói con là gay và sẽ tống cổ con ra khỏi trường ! - nó như kẻ chết đuối vớ phao

- lạ nhỉ ? thế thì tại sao ?

Bà đi dần chiều bà không hiểu điều gì đã xảy ra và phương hại thế nào đến đứa cháu yêu quý của bà .

- À ! - như một nhà khoa học tìm ra một chân lý mới bà đi mắt sang ngời miệng cười toe - đi biết rồi

—————END BACK—————

- Nói ày biết ! chứng cứ tao là gay thì mày sẽ không đạt được bằng cái cách ngớ ngẩn không lợi ày mà hại cho tao thế đâu . Nhân đây tao cũng tuyên bố thẳng cho ày biết rằng : Tao là gay đây . Tao chờ xem mày sẽ tổng tao ra khỏi cái trường này thế nào .

Nó chốt lại một câu như gáo nước dôi dột vào mặt gã . Không phải nước lạnh mà phải là nước sôi , nước sôi không chỉ làm tỉnh người mà còn để lại cả vết thương nữa kia .

Đi đến phía gã . nó đứng trước mặt xòe bà tay thon trắng gã :

- Trả đây ?

- ... ? - Không hiểu - trả gì ?

- Tiền ? - Gã không hiểu

- Chứ sao ? tiền nước coola , kẹo . Không lẽ cho không ? Người ở đâu về đấy ! - Nó sòng phẳng như thể con buôn chính hiệu

- ồh ! - gã rút bóp lấy tiền đưa lại cho nó ...

Nó quay đi ..

Nhưng chỉ hai bước sau quay đầu :

- Mà này tao là con trai làm ơn lần sau thôi cái tròn anh với chẳng em đi . sồn gai ốc (' Duy à ! Mình xin lỗi ! Đây là cách duy nhất mình nghĩ ra lúc này ') , mà con bồ mày đá sao ? Tao chỉ muốn kẻ thù của tao không phải là kẻ tự kỷ . Thế thì chơi không còn vui nữa (' mình xin lỗi ')

Nó nói mà trên mặt không có muện nét cảm xúc nào khiến người ta dễ hiểu nhầm rằng nó đang nói thật .

- - gã im lặng lại một khoảng lặng chờ tới với hai kẻ đứng như chời trông

Vậy lại nó đã khiêu chiến và tới đây cuộc chiến sẽ khốc liệt lẫn (é é)

27. Chương 27: Sau Cái Tuyên Bố Hùng Hồn !!!

- Đứng dậy nào ! Vào thôi chứ . - Hấn chìa tay về phía gã . Hấn biết thằng bạn này của hấn sy tình là thế . Đã 1 tháng rồi không ít . Nhưng tuyệt đối đồ của hấn cũng không thể nhường lại cho gã . Nhưng bạn bè mà , bạn bè vẫn mãi là bạn bè , không thể chỉ vì chút chuyện mà trở mặt với nhau .

- Để tao yên ! - Thần người ra gã nói vô thức .

- Đi ! - Hấn xốc nách gã lôi đi . tời đã tạnh mưa nhưng cũng không để thằng bạn này trong bộ dạng ướt nhệt này ở đây mãi . Phải vào trong thôi . Dường như cơn mưa lạnh đã làm cho hỏa khí trong người hấn nguội dần hấn bây giờ trong hấn chỉ còn lại nỗi đồng cảm của những kẻ bị từ chối (ấy là theo hấn) với thằng bạn chí thân .

Đoạn dưới đây au viết theo suy nghĩ và hành động của nhân vật Hà Anh cứ nói trước để bà con dễ theo dõi nhà .

” A a chán quá ” ngày hôm nay chẳng làm được cái trò trống gì nên hồn cả . Tôi muốn phát điên lên đây này . Cái giờ phút mà tôi bước từ phòng thay đồ ra tôi đã phát hiện cái gì đó rất lạ . Ừ cực kỳ là lạ luôn . Cái lớp học khuyết tật này , dù là toàn con trai đấy ấy thế mà như một lũ đàn bà cũng buồn lầy buồn để

nhưng lại im bất khi tôi bước vào và đến 99% tôi chắc rằng chủ đề được nói tới ở đây chính là Tôi - tên học sinh mới dám tuyên bố mình là gay . Chắc chắn họ sẽ còn nhiều nhiều những hành động và lời nói không chỉ ở sau lưng .. Nhưng tôi không quan tâm .

Giờ học vẫn cứ diễn ra và tất cả hoàn toàn đổi khác . Ông thầy triết khó tính lại trở vào khuôn mặt như thần chết quét nhanh quanh lớp và :

- Cậu kia- ông chỉ ai nhỉ , hình như chỉ về phía mình ..

- hả ? Thầy gọi em . - tôi vẫn lơ ngơ như bò đội nón

- Chính cậu . Đi lên đây cho tôi ! - Ông thầy tiến về phía bục giáo viên và tôi ngẩn tò te có vấn đề gì vậy nhỉ . - Cậu đứng đây ! - ông thầy chìa chìa cái thước lim về phía trước tôi .

Ông thầy nhìn một lượt từ đầu tóc đến bộ đồ thể dục trên người tôi . hắng giọng một cái :

- Sao cậu ăn mặc thế này vào lớp của tôi ? - Quạt cái thước lim vào chân tôi đau điếng ông thầy lừ lừ

- ơ .. có vấn đề gì ạ ...- tôi không hiểu tôi có vấn đề gì sao ?

- Đi xuống dưới sân . Chạy 20 vòng cho tôi ! Đồ thể dục thì đi thể dục không được bước vào lớp triết nghe rõ chưa ! Đi mau ! - đập mạnh cái thước lim xuống bàn ông thầy làm mặt dữ tợn .

Thôi tốt nhất là đi . Mới lại tôi cũng không muốn ngồi trong cái không khí căng như dây đàn ít nhất là lúc này !

- 20 mươi vòng ! - tôi nhìn cái sân trường này , nếu như ngày đầu tôi thấy ngưỡng một người thiết kế cái trường này bao nhiêu thì bây giờ tôi hận kẻ đó bấy nhiêu , bố khỉ sao cái sân rộng thế , chạy 5 vòng chắc xỉu chứ nói gì 20 vòng .

- Chạy đi , thằng nhóc ! - Ặc , ông thầy quẩn sinh .. ôi địa ngục đời tôi là đây chẳng .

đã hết cả chân , đã hết cả chân ,.....

Tôi lê bước trong buổi chiều muộn xong 20 vòng đấy , tôi phục tôi ghê gớm thế đấy mình là super person hé hé .

Cái thằng đó chắc chắn là nó .

Đột nhiên tôi cứ thấy thắc mắc : liệu tôi có làm sai gì không ? Mà sai ở đâu ? Sai gì mà sai . Không thể sai được . Tôi đang làm theo đúng như tôi muốn , tôi muốn làm như anh tôi muốn, tôi muốn sống cuộc đời của anh tôi , tôi phải sống cho tuổi trẻ của anh mình . Anh à em không sai phải không anh ?

Bầu trời vẫn cao lẩn

Mây vẫn hững hờ lẩn

Nhưng thu mà .. sao không thấy chạnh lòng đôi chút ..

Nói thật là tôi đang thắc mắc có thật như dì Tâm nói cái thằng đó nói muốn như thế chỉ vì cái lý do lãng xẹt và cái mục đích vớ vẩn ấy không ?

Xẹt

Một dòng ký ức vừa thoáng qua .. tôi nhớ có lần hấn đã nhắc đến người con gái hấn gặp ở công viên , người mà hấn nói giống hấn Anh như đúc , nhờ cái người giống Hấn Anh như đúc ấy mà hấn đã để mắt tới anh trai của Hà Anh - Hấn Anh .

Để coi coi ...

Hổng lẽ ...

Hổng lẽ ...

Hấn ...

Có khi nào hần phát hiện mình là gái không ta?

Không đời nào . Hần tin mình là gay mà , chắc không phải ?

Ồ hay là Cầm nắn Hà Anh của mình (vì nó đang trong vai Hải Anh yêu cầu bà con đọc chịu khí ngấm ngấm hộ au nha) .. -

- Á không đời nào ! - Tôi đang đứng giữa đường tấp nập người đi lại , thế mà tôi làm dòng tấp nập ấy dừng lại và không biết bao nhiêu cặp mắt tò mò ngó tôi . Họ nhìn như thể tôi là thứ động vật sắp tuyệt chủng đến nơi không nhìn thì không còn cơ hội nữa .

Thế đẩy lại một lần nữa thằng đó mang đến phiền phức cho tôi .

Tôi tạt vào phòng quản lý ký túc xa lấy vali mà hồi sáng tạt qua tôi đã giữ . Bây giờ tôi muốn ngủ một giấc dài . Rất may hôm nay phòng tắm công cộng gần ký túc không khách nên một mình tôi một nhà tắm không gặp rắc rối . Đúng là trời con thương người cơ mà .

Phòng đây rồi . Chắc là thằng Linh ở trong nhà , chẳng cần thận ty nào không khóa gì cả .

- Đây không - Cơ mà đã kịp nói hết câu đâu . tôi méng té xỉu thằng Linh với thằng nào lạ hoắc đang xúm xít trong phòng tởm ddaaya này ... Thằng này giỏi lắm zai về phòng tôi (ể phòng của ký túc chớ bộ) khi tôi vắng nhà hả . muốn chết mà .

- Hải Anh ! Sao ... - đây giờ nó mới phát hiện tôi đứng lù lù một đồng nè .

Không nói nhiều , không nhìn lâu tôi vắt phịch cái vali xuống và lao tới :

- Hai đứa này chúng bay phát hết cho ông ... Dám vào phòng ông làm trò vợ vắn hả. - Lôi xềnh xệch hai đứa nó tống ra khỏi cửa tôi trở vào chụp tai phôn bệt hết cỡ thể là lăn ra ngủ ngon lành..

Reng ‘ Reng ’

Vớ cái điện thoại đang báo thức tôi tá hỏa khi bây giờ đã là 6h30 . còn chưa làm gì ...

Phi vào nhà tắm vệ xính cái nhân tôi hết sức phấn nộ khi phát hiện đồ trong phòng vệ sinh cái gì cũn một đôi . Đúng là cái thằng Linh này muốn chết mà . Dám lôi zai về ở lúc mình đi vắng ,

Mà thôi , treo đồ vào rồi sửa soạn đi học không là muộn mất ..

- What 's that ! - Tôi bây giờ thì thực sự bức bộ khi cái tử đồ bên chỗ giường tôi đầy ắp những áo những quần - Không thể chịu đựng được ...

=====

__ Hai thằng này ! Dậy coi - quái sao cái thằng kia không đưa thành Linh về phòng nó mà ngủ , không lẽ đem qua hai thằng này ngủ ngoài đây .

- ư ư ..

- ư .. ư này ... Dậy cho tao ...

- á .. hải Anh .. cậu .. cậu ..

- cậu làm sao ? ... Giải thích sao đây ? Cái quái gì đây ?

- - Để đó anh .. Thằng nhóc mặt búng ra sữa kia gấu gấu thế nhể ...

- thằng nhóc mày muốn gì ... ở đây không phải việc của mày ... - tôi đang tức đấy nó còn dám vênh cái mặt nó lên nữa kìa . Phải cho nó xuống thôi . Tật cái tay vào đầu nó ... - Mày ngứa mặt thế không sợ thạch sùng đi vệ dinh buổi sáng sao ?

- này .. này .. cậu vừa phải thôi nhá ... chúng tôi ... cậu ... - đấy ăn đòn là hết vênh liền .

- Phòng tao ... ! Chúng tôi cái gì ?
 - phòng câu ... ha ha! - thằng đó bật cười nmaf nhìn mặt nó ngu cực kì ngu luôn
 búp '
 tôi kết thúc tràng cười khả ố chữa nó bằng mtj cái búp .
 - Đây là phòng của tụi tôi . Nhìn đi .
 Tôi cầm cái thẻ sinh viên của thằng này rồi há hốc ... Đúng là ...

28. Chương 28: Vì Sao Em Giả Trai ...?

Thế này là thế nào ...?? '

Tôi thoáng giật mình ... không lẽ ??? không thế nào .. nếu thằng đó trả thù thì cũng không thể nhanh như thế được ..."

- Thế này là thế nào ?? - tôi tròn mắt nhìn hai thằng này ..
 - Hải Anh à , cậu nghe mình nói ...- Thằng Linh đang từ tốn định nói gì - Khi cậu chuyển đi thì nhà trường có phân người vào ở cùng mình và ...
 - Ok , ok hiểu rồi ..
 ửu xiu tôi trở vào trong và thu dọn ...
 Phải đi rồi ...

.....

Tôi tiên về phía phòng hiệu trưởng bây giờ tôi là kẻ vô gia cư , chỉ con 2 con đường : một là trở về nhà với bà dì , hai là đi tới gặp thầy hiệu trưởng để thắc mắc về vấn đề chỗ ở rồi ...

Đương nhiên là tôi sẽ đến gặp ông thầy kính yêu rồi ...

* cộc * * cộc*

- Mời vào ! - phía trong ông thầy đã đồng ý cho tôi trở vô
 - Em chào thầy ! Em là Hải Anh là cháu cô Tâm , hôm nay em đến đây để đề cập vấn đề trong thời gian em nghỉ học phòng em ...
 Tôi đang trình bày thì ông thầy đã đẩy lưng đứng lên tiến về phía tôi ...
 - Chia buồn với em ... Em hãy sang ở khu A nhé ...! Bảo trọng ...
 Cái gì thế nhỉ ông thầy này thật lạ ...

Tôi cũng biết khu A dành cho ai , là cho học sinh chính quy không phải học sinh thi đầu vào như tôi . Nhưng ở đó thì có vấn đề gì cơ chứ .. hãy nhìn ông thầy kia , như thể ông đang đưa đám cho ai đó ...

Căn phòng mới , ở khu A của tôi cũng khá , không đến nỗi tồi tan cho lắm , và tôi sẵn sàng chuẩn bị ột cuộc chiến có lẽ là không cân sức đấy

.

Rất lạ là không có ai ở cùng phòng với tôi .. Thế cũng tốt ..

Nhưng làm gì có chuyện tốt thế ..

Các bạn đừng nghĩ rằng tôi có cuộc sống ngon nghề ở cái túc xa mới này nhé ...

Không có đâu , nếu mà ngon nghề thì mắc gì ông thầy lại trnhf cái mặt đưa đám ra với tôi thế .

Phòng này không tồi nhưng có rất nhiều sinh vật hiếm nhưng không quý ở cái kí túc này chẳng hạn như : ruồi trâu to cực . Muỗi annophen cực to , gián chuột, ... Không cần phải nói tôi biết ai đã co tôi căn phòng tuyệt vời đến thế ...

‘ reng ’ reng ‘ reng ’

Cái điện thoại ghê kêu đấy ạ ..

- Alo ! là Hải Anh Phong .. Đây ạ .

- Xuống nhận bưu kiện nhá ...

- Vâng ..

Bưu kiện gì nhỉ , ai gửi đây ???

Tôi xách một cái va li lớn khá nặng .. Ai gửi ??/

Đặt chiếc va li lên giường và mở ...

- Á ! AAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAA - tôi chỉ còn cacsch thét to vì trong cái va ly đó là cả một bầy chuột mẹ chuột con thì nhau lao ra... thiếu chút nữa là tôi xỉu rồi ..

- Ha ha ha ha ha - tiếng cười ầm ầm bắt đầu vang lên ...

Ngày thứ hai ...

các bạn có tin nổi không khi vừa mới bước rra khỏi của tôi đã bị chơi nguyên một thùng nước lạnh toát , giữa trời lạnh như thế này ...

Bọn chúng cười hả hê và anh mắt lấp lánh cơ đấy ...

Tôi vùng tới toan đánh cho chúng một rận bon j này phải dậy dỗ nhưng cái nên ... trơn ... tôi thay vì đập cho chúng một trận thì lạ nằm sõng soài trên đất ...

Và con nhiều điều nghịch lí đúng với câu ” Ý đông hiệp yêu ”

Tôi quay lại với trường học nhé .

Hôm nay là ngày đầu tiên sau tuyên bố chống lại thành phần bất hảo Vương Gia Long

Không khí trong trường hôm nay thật lạ đây ..

Im ắng như thể không có chuyện gì ..

Tôi cứ tưởng tượng tôi sẽ trở thành một cô CỎ của BOF việt cơ à , như trong những truyện tranh tình cảm ấy , nữ nhân vật chính sẽ bị bọn học sinh hành cho tới số ... Nhưng bây giờ thì chẳng thấy vấn đề gì ..

Nhưng tôi có dự cảm chẳng lành....

Khẽ khẽ từng chút tôi đi từng tý từng tý chú ý quan sát phía trên phía dưới khi mình đang di chuyển đề phòng kẻ tiểu nhân...

Kỳ lạ thật không có vấn đề gì ...

Tôi an toàn cho tới khi đã đứng trước cửa lớp ...

hít một hơi dài ...

Tôi ngẩng lên quan sát thật kỹ cánh cửa xem có vấn đề gì không , hình như không có túi nước thì phải ...

Tốt ..

An toàn .. Khi chắc chắn an toàn tôi bước vào ...

Cả lớp học đang ồn ã chợ im bất và họ đang dòm tôi .

Nhưng chỉ 5s sau chẳng ai nhìn tôi nữa , tôi bước vào thở phào vì không sao rồi ..

Tôi vẫn an toàn tới khi đến bạn mình .. Thật là lạ ..

Đang chuẩn bị ngồi xuống thì ..

‘rầm ’

Cái ghế của tôi tự nhiên chẻ làm 4 mảnh ...

Vì sao thế nhỉ ...

‘ Gay thì ngồi đất ”

Vâng đây chính là mảnh giấy mà tôi khi đứng lên từ mặt đất thân yêu đã nhìn thấy trên cái ghế ...

‘ Thì ra không bình yên .’

Tôi không nói gì mà chỉ lẳng lặng bước ra tôi muốn xem còn trò gì sẽ kế tiếp ...

nhưng bạn có biết không không thể tưởng tượng được chỉ sau 5s kể từ khi tôi bước ra tôi đã cảm nhận được cái đau nhói của vật gì đó đập vào đầu , vào tôi phát hiện ra một trái banh tennis của kẻ nào cố ý ném vào tôi . Hình như đó là lệnh khởi đầu thì phải , tôi chỉ biết được điều đó khi rất nhiều những trái banh tiếp tục liệng vào tôi . nhanh đến nỗi mà tôi không kịp đỡ trả .

Bọn xấu xa này ...

Một trái banh hình như đã trúng ót tôi , không biết có phải trúng điểm G (điểm gây chết) không nhưng tôi không biết gì vào lúc này ..

Và tôi không còn biết gì cho tới khi

- Mình đang ở đâu ? - Tôi mở mắt và phát hiện ra mình đang ở một nơi toàn màu trắng ..

Thiên đường hay địa ngục ..

Địa ngục mà đẹp thế này à ..

- Đây là đâu ...

- Phòng y tế ... - một giọng quen thuộc vang lên , và tôi có thể biết chắc chắn chủ nhân của giọng nói này là Duy . Nhưng chuyện gì đã xảy ra thế nhỉ ...

Sau đây lại trở về Vai người kể chuyện của au nha

Hà anh ngồi trên giường nhìn chăm chăm vào mặt Duy như thể muốn hỏi lý do vì sao cho sự việc cô đang ở phòng y tế ...

- Em định dấu anh đến khi nào hả đồ ngốc .. - ngắt mũi cô bé anh cụm trán mình vào trán nàng

- Gì đó .. ! Hà Anh làm bộ dây nẩy lên đẩy Duy lão đảo lùi xa ..

Chấp chới nhưng với sự nhanh nhẹn của một cầu thủ bóng rổ của Duy thì việc giữ được thăng bằng trước cái đẩy bất ngờ của Hà Anh là chuyện đơn giản hơn thế nữa gã con kíp kéo tay nó giật mạnh cho ai đó áp thẳng vào ngực gã :

- Anh biết hết rồi .. Vì sao em giả trai ...?

‘ Giả Trai ” - Hai từ vang lên làm nó gân như chết điếng..

Nó đã bị phát hiện thật ... !!

- Hả ? ... - Nó lúng túng đến nỗi mà không thể làm chủ bản thân , nó đẩy gã ra thật nhanh , thật mạnh , khiến người gã đập mạnh vào cái xe dung cụ phía sau , cái lọ gì đó đã rơi xuống , nhưng manh thủy tinh tan tành vỡ nát , có vào mẫu nhỏ găm thẳng vào chân gã ...

- Tôi .. tôi... tôi xin lỗi .. - nó đứng chết trân và mắt mở to không hề chớp

- không sao ! HẢY trả lời anh ... - Gã không quan tâm đến vết thương thể nào điều mà hấn quan tâm chính là con người kia con người đang đứng ở đó và ở đây trong con tim gã . Gã đang muốn một lời giải thích cho những gì gã đã thấy ...

GÃ THẤY GÌ ???

- Nè nói gì cha nội ? - Nó hóa cơn thịnh nộ dù bị giờ đang rối quá trời đối không biết thằng cha đó nó thấy gì ta ... Không lẽNó giựt cái áo để xem .. Nhưng không cái áo nịt ngực này nó phải đặt mua hẳn hoi chuẩn size mà không thể nào khiến nó bại lộ được . Thế thì là cái gì ta

Nó cứ mung lung mà suy nghĩ không biết bại lộ ở chỗ nào ? Như đọc được suy nghĩ của nó gã bước lại gần , đứng bên giường rất gần khiến nó phải lùi vào góc một chút ý gì như đang tự vệ đó ...

- cái này ... - gã gỡ chiếc dây chuyền mặt chữ D lên - ...thấy không rất vừa chứ nhỉ ? - gã đang tháo chiếc dây chuyền mặt chữ A trên cổ mình vào ghép hai chiếc thành một vừa khít khìn khịt- Em không thể chối cãi với anh chứ phải không ? - Gã tiến lại phía góc nó đang ngồi thu gối nhanh như cắt hun trộm ý mà không là hun trước mặt lun á . - Bây giờ thì em hãy giải thích cho anh nghe há .

Gã trống hai tay nhìn nó ánh mắt tha thiết lắm nhưng thực sự ánh mắt hấn đang kín nó không hé được nửa lời ..? Tính sao đây ?

- Sao em không trả lời anh ? - gã bắt đầu có dấu hiệu mất bình tĩnh

- ...

- Nghe anh nói gì không ? Em đang làm anh phát điên đấy ! - Gã nóng thật sự đang nắm hai vai nó lắc thật mạnh mặt đỏ tai đỏ và có thể nhận xét rằng gã đang rất nóng .

- Buông tay ... -

Cái giọng lạnh như băng ấy phát ra từ phía cửa và ai cũng biết đó là ai mà .. vâng đó chính là Long .. Hấn đã ở đó từ lúc gã hỏi nó vì sao lại giả gái ? Và hấn đang chờ đợi điều gì từ nó . Một sự xác minh chẳng .. có lẽ .. như hấn không thể chịu đựng nữa ... Món đồ mà hấn muốn có lại đang gân giữ, thân mật (đó là theo như hấn nghĩ) với thằng bạn thân của hấn ... Và điều này hấn KHÔNG THÍCH .

- Hãy buông cậu ấy ra .! - Hấn nói như ra lệnh và bắt giác Duy buồn nó ra và im bật lúc này mỗi người đang theo đuổi một suy nghĩ riêng của mình . - Cậu đi ra đây với tôi ! - Hấn nhào tới kéo tay nó và kéo đi thật nhanh .

Hình như bây giờ việc làm này đã giúp nó khỏi sự tra hỏi của gã và giúp nó có thêm tí thời gian để có thể nghĩ ra cách gì đó để giải quyết với sợi dây truyền đó - sợi dây kỷ niệm khi nó còn là Mỹ Anh một phiên bản chết đi sống lại của chính mình (cái này mà nói thì hơi dài rồi sau này EXTRA au viết ha)

- Em nói đi ! - hấn ra lệnh ..

- Gì ? Nói gì ? Bị điên hả ? Hành hạ thế không đủ vui sao ? Nói con khỉ khô mà nói ? Để tôi yên ? - Nó Giật tay ra khỏi tay hấn nhanh và dứt khoát và kèm theo một thái độ cũng dứt khoát không kém .

- Để em yên ư ? Chừng đó mới chỉ là bắt đầu trừ phi - nhếch mép trông hấn thật đều cẳng -

- cút đi đồ bọ dòi trừ phi hai chúng ta một đứa phải dời khỏi đây đơn giản thế thôi ..!! - Nó nói nhanh và cất bước đi tông thẳng vào hấn hích một cái đầu điên cuồng vào vai hấn

- trừ phi em nói yêu anh nhóc ạ ! - Hấn chụp nhanh lấy bàn tay nó giật ngược lại vòng tay ôm chặt lấy nó .

-Thằng này ... Buông .. - Ý thức đã cho phép nó nhận ra rằng chỉ trong một ngày nó đã bị cưỡng hôn tới hai lần . hấn như con thú đói lâu ngày vồ vập nhưng nhưng trong đôi mắt hấn nó nhìn thấy nét gì tội tội ghê lắm .

Hấn ôm ghì lấy nó hôn nó thô bạo như muốn nó nhớ hay đại loại là muốn khẳng định rằng nó không thể thoát khỏi hấn .

Nhưng cảm giác thì mãi cũng chỉ là cảm giác , nó sẵn sàng không quan tâm đến cảm giác thoáng qua đó . Nó đẩy hấn ra một cách thô bạo , có thể nói là phũ phàng cơ đấy .

- Thằng khốn mầy điên hả ? - Nó tát hấn một bạt tai thật đau ! Nghe đến ” chát” thì không phải thường đâu . Nó trà lầy trà để môi mình như thể vừa cạp thứ dư dấy lắm .

- Sao ? Ghê đến thế sao ? Không phải lần đầu tiên chúng ta hôn nhau phải không ? Hay kĩ thuật của anh không bằng thằng Duy ? Em bị phát hiện rồi hả ? Cũng vui chứ nhỉ để xem nó sẽ đón nhận cô bạn Mỹ Anh xinh xắn đáng yêu lại là một thằng đực dựa hơn thế nữa lại còn là một thằng gay như thế nào ? - hấn nhìn nó trăm trăm ,nó thì không đọc được trong đôi mắt ấy một nỗi cay đắng lắm, cái gì đang bóp nghẹt lấy trái tim hấn . Hấn đau !

- Hả? - Ngẩn ra và nó thoáng mỉm cười hình như mẩu chốt vấn đề nằm ở đây ? Là ở Mỹ Anh ! Và nó có thể nghĩ ra cách giải quyết rồi đấy ! - Hớ nói nghe nè , nhìn mặt thì cũng sáng sủa đẹp trai đấy ! - nó bước tới kề sát vào mặt hấn mà nói , nó không định hình được nguy hiểm khi đùa với lửa chỉ là chưa thôi ! - nhưng mà tao không thích ! Hôn hả ? Như thế mà gọi là hôn hả , cái đó khác gì mầy lấy cái khăn mầy trà vào miệng tao ! Làm ơn không biết thì đừng bày đặt ! ha ha !

Nó đã quá đại dột khi khiêu khích hấn , hấn ghét nhất thua người ta , nó không biết rằng trong não hấn đang đánh loto ” lẽ nào mình không bằng Khánh Duy thật ” (ngu như cái lu)

Vòng tay qua đầu nó hấn nhanh chóng khóa môi kẻ đối diện ngờ nghệch . hấn không phải tay thường cũng đã qua quá nhiều những cuộc tình một đêm, tình bướm ong . Thế mà hôm nay có người chê kĩ thuật của hấn dở ...

Bất ngờ quá nó không thể chống cự lại, một tay hấn giữ ngang eo một tay giữ đầu nó , mà sứ hấn thì đâu có thường .

Nó bị cuốn vào vòng ma thuật ngọt ngào ấy, đến mù mị đến mơ hồ

- Anh không hề kém phải không ngốc .. ! - Hấn ôm riết thì thắm vào tai nó chất giọng tự nhiên âm áp quyền rũ chết người nó thì đang cố hớp lấy luồng không khí cho bùng phổi tội nghiệp .

Nó không thể tưởng tượng nó đã bị hấn hôn mà điều tệ hại hơn là nó đã hôn lại hấn đây không phải 1 chút, 1 ít mà là mãnh liệt . Nó bị điên rồi .

Hấn thì tỏ sung sướng lắm ôm xiết miệng thì cười toe, hai mắt híp lại :

- Em thật ngọt ngào !

- Hừ ... Buông ra ! Bệnh quá mà ! haizzzzz !- Nó lại một lần nữa thô bạo đẩy hấn ra nhưng không thoát được đâu mà thay vào đó chỉ còn là những bất lực !

- Anh nói rồi em không thể thoát khỏi anh mà ! Ngoan ngoan nào bé cưng ! - Cui xuống hấn kề bên cổ và ... cắn .. ngay xương quai xanh trên làn da trắng bóc. Một vết đỏ lằn !

- Á ! Thằng bệnh hoạn . Nó luôn mồm **** rồi đá thoi vào chân hấn . Hình như hấn cố tình buông ra để cho nó đi .

Hấn tủm tỉm khi phát hiện cái mặt đỏ lựng đang cách xa càng xa .

- Thật ngọt ngào ! - Hấn đang yêu và chìm đắm trong tình yêu ... dù là đơn phương nhưng lại thấy có chút hạnh phúc đang tới ...

Nó lừ lừ nhìn cái lớp học ! Thận trọng từng chút !!!!

Cả lớp nhìn nó . Như chưa có chuyện gì xảy ra ! Nó bước vào với cái đầu cuốn băng . lần lần về chỗ . Nó phát hiện đã có một cái ghế mới .

” Bụp”

” Bụp”

Nó giơ chân đập đập lên cái ghế (thử độ bền tỳ)

- Ổn ! - Nó mỉm cười rồi quay sang bàn phía sau cầm quyển vở thẳng đàng sau - Tao xin tờ giấy ! - ” Xoạt ”

Ồi lậy chúa ! cả cái lớp trống mắt lên nhìn !

- Cái lớp này to gan ! Cái ký túc A to gan ! Tao tuyên bố chúng mày đưa nào muốn ra khỏi trường theo thằng Long thì cứ chống tao đi ! - Nó đập quyển sách xuống bàn !

Im lặng !

- ha ha - cả cái lớp dộ lên cười như thể mít tơ bin mới về !

- chúng mày thích thì thử ! - Ánh mắt nó đánh lên chúng tỏ nó đang nói thật đấy !

Im lặng !

- Em có thầy chúng ta cần nói chuyện không ?

LÀ AI NỮA

- **** ! - Nó rít qua kẽ răng khi dòm thấy gã đang đứng đó khuôn mặt điểm trai đã đen sịt tối một màu u ám . Nhưng nó thì không sợ có khuôn mặt nào của gã mà nó chưa nhìn thấy nào .

- không rảnh ! Ông lượn đi cho tôi yên ! Đừng phá mắm phá muối ! - Cái câu của miệng chết tiệt làm nó giật thột và im bật .

- Phá mắm phá muối ? - Thay vì đứng dựa vào cửa như lúc đầu gã đã đứng hẳn lên , và đôi mắt không chớp . - Em còn chối được không ? - Hắn hỏi một câu mà chỉ có hai người trong số đông những người ở đây hiểu chứ số còn lại thì ” đội nón ”

Nó thì đương nhiên là hiểu rồi .

- muốn có câu trả lời hả ? - nó hỏi lại một câu cũng chỉ có hai người hiểu được

- có lẽ là không sai !

Gã đi thật nhanh về phía nó cho tới khi mặt đối mặt :

- Muốn ở đây hay là ra ngoài hả cậu Trịnh Vũ Hải Anh ? - Gã gườm gườm

- Tùy ! - nó hất mặt trả lời ngang ngược bởi nó thừa biết gã sẽ không đời nào để nó chứng minh thân phận trước hàng trăm con mắt này đâu . Nó hiểu gã không ít cơ mà .

- Đi ! - đúng như suy nghĩ của nó, gã lôi nó đi trong sự ngạc nhiên quá độ của biết bao con mắt .

Lôi xềnh xệch nó về phía trước không chút nể nang , nó chưa hề bị gã đối xử thế này .

- trả lời ... - gã dừng lại ở nhà kính, nắm chặt hai vai nó mà nói như gầm lên.

- Thì trả lời , làm gì mà ghê gớm thế ? Nói bé sợ tôi điếc không nghe thấy sao phải gào to thế ? - Thái độ của nó thế này thì ai mà chẳng tức ..

Gã vẫn im lặng chờ câu trả lời ..

- Nhìn thấy gì rồi ? - nó không trả lời mà lại hỏi ngược lại gã - dây truyền ?

-

- Đúng là ngu ngốc ! - giả dờ tức tối nó lẩm bẩm như cố ý để gã nghe thấy - có cái dây truyền cũng làm mình bại lộ .

- Vì sao em giả trai ? - vẫn chỉ một câu

- tôi vốn là con trai việc gì phải giả - nó nhanh như chớp đáp luôn một hơi ngon lành

- con trai ? - gã nhếch mép cười đều (^^) - thế em giải thích sao về sợi dây truyền này - lắt sợi dây

Bận môi !

Chau may !

- Thôi đành phải nói thật vậy ! - nó lấp lửng

-

- Mỹ Anh đó , là do tôi..... giả gái thôi ! - ôi nó thấy nó cừ khôi thế nhỉ

- giả gái ? cái quái quỷ gì thế này ? - vẫn mắt quá rõ chúng tỏ gã đang bắt đầu một sự tức giận

- xin lỗi anh ! là tôi muốn dành giải cho trường của dì nên đã

- ok ok ? thế giải thích về những câu chuyện ?

- Là em gái tôi nói cho tôi !

- em gái ?

- Là em song sinh ! Trịnh Vũ Hà Anh - Nó lôi cái bóp từ túi quần và lôi ra cái ảnh nhỏ xú đưa cho gã - Đây là tôi, đây là em tôi !- chỉ vào hai đứa nhỏ - Cha mẹ tôi xa nhau từ sớm nên anh em tôi một đứa một nơi xa nhau từ lúc nhỏ nhưng chúng tôi vẫn liên lạc .

- Là Bin (tên gọi lúc nhỏ củ Hải Anh) ? - Gã tự dừng lại nhớ đến cái tên mà Hà anh hay nhắc tới : Anh Bin , nhưng gã không hề biết Hà Anh có một người anh song sinh .

- Đúng là tôi ! Nếu không tin thì đây là anh gia đình tôi lúc đó ! - Thật là may lúc nào cũng mang bên mình - đây

Gã không thể tin hai đứa trẻ giống nhau đến giật mình .

- Tôi là đàn ông và tôi có người yêu 1 là Quỳnh Mỹ của trường Tư thực Thanh Tâm có hình nhưng chắc không thể cho anh xem vì tôi không có mang . Hay tui cởi áo cho anh rờ ha ! (cái này mới nà ... chẹp chẹp)

Ngay lúc ấy thì loa trường lại oang oang : ” Mời Em Trịnh Vũ Hải Anh về Phòng Hiệu Trưởng ngay ”

Đúng là ở hiền gặp lành .

- Đi đã ! - ù té quyền luôn

Nó đi rồi nhưng gã vẫn đứng đó . Quá nhiều bằng chứng bắt lỗi cho ý kiến ” Hải Anh là Mỹ Anh mà gã vẫn đi tìm ”

PHÒNG HIỆU TRƯỞNG ...

- Từ ngày mai em có thể chuyển qua khu S, bạn Gia Long trưởng khu S đã đồng ý cho em một chỗ bên khu S ! - Ông thầy vỗ vai nó tỏ vẻ : ” Nhất chú nhá ”

- Hả ? Khu S ? - “lại âm mưu gì đây ?!” nó tự hỏi và nghi ngờ về điều ông thầy vừa nói

Cái gì vậy trời ?

29. Chương 29: Qua Khu S !

Chạy một mạch phi thật nhanh ra khỏi phòng quản lý, nói thật với nó thoát khỏi khu A thiệt tình là thoải mái quá trời, còn cái khu S gì đó thì không thành vấn đề tên ghê gớm nhất ở đó là tên Long cà chớn nó đây còn không sợ thì không có gì phải lo nó là supergirl mà ha ha ha .

.....

Phần dưới được viết theo vai Hà Anh nói trước bà con dễ theo dõi .

.....

- Wa , to à nha ! - tôi dòm dòm cái khu nhà phía trước chỗ mà gọi là khu S .

Nói thật mình cũng là kẻ may mắn nha , trường ta có 3 cái ký túc xá mình “tuần chạy nào cũng có nước mắt” chỗ nào cũng có dấu chân . Thật sự quá ngạc nhiên luôn cái này không khác gì biệt thự tư nhân thế mà lại là ký túc đấy . Bọn này sướng quá hoá đờng mờ mà

- Rộng mà con muỗi cũng không thoát khỏi tay anh đâu

Rồi không phải nghĩ chỉ nghe giọng điệu này là ai rồi , không ai khác là thằng khắc tinh đầu đầy đinh kia rồi . Vờ là vẻ ngạc nhiên tôi lùi qua vài bước “thức thời biết thế”

- ặc ! Oan hồn ám ma ! - ha ha ít ra cũng chửi đã cái miệng

- gì ? Hư rồi đó nhóc !

- đúng là điên ! Dù sao thì cũng rất vui được gặp ký túc trưởng tôi là Hải Anh . Mong được giúp đỡ . Tôi xin phép .

Tôi chào hấn lịch sự như đã chào các ký túc trưởng trước, nhưng điều lạ là tôi nhìn hấn ngụ ý với cái nhếch lông mày đặc trưng : ” đợi đấy ”

Nói gì thì nói hấn đúng là có cái gì hơn đời lắm khi không hề phản ứng ngay lại cái nhếch mắt khiêu khích ngược lại cái mà tôi trông thấy lại là một phong thái khá tự tin và rất “kẻ cầm quyền” :

- lịch sự thế nhỉ ? Anh dẫn em đi tham quan nhé “người mới”

- rất hân hạnh ! - tự nhiên tôi thấy mình nên lịch sự chút vì người đối diện đang khá là lịch sự với mình. Thật kì lạ .

Hấn không có ý gì như muốn kéo hay thúc tôi chỉ là xỏ tay túi quần và bước trước :

- đi nào người mới !

Không hiểu ăn nhằm cái gì mà tôi cứ lút cút bước theo hấn cứ đi , cứ đi .

.....

Khá là rộng , và hoành tráng , sao lại thế là ký túc xá nhỉ .

- vốn đây là một biệt thự nhà anh xây, anh ở đây và kéo cả đám mấy thằng về ở . Mà nhà trường yêu cầu học sinh ở ký túc vì thế biệt thự trở thành khu S . - à thì ra hấn đang giải thích “sự tích khu S”

- - tôi mãi nghe mãi ngấm nghĩa trả để ý kệ hấ .

Căn nhà không quá nhiều phòng nhưng tôi phát hiện cái phòng khách khá là lớn đủ thứ luôn : ti vi tinh thể lỏng 50 inch to tổ chẳng , đầu máy kỹ thuật số đời mới , dàn loa cây tôi đoán chắc mở lên nửa thành phố mất ngủ, một bộ sa lông to hoành tráng màu xá sang trọng . Đúng là đại gia .

Tiếp đến tôi phát hiện ra khu S có một phòng gọi là big game , trong này toàn là những trò game thịnh hành , và có cả trò chơi đập chuột mà tôi thích .

- ê cà chớn , tui chơi cái đó ha ? - khều khều hấn tôi hỏi ý rồi chỉ về cái máy phía góc

tui biết là hơi kì cục nhưng tui thích trò đó mà kệ thui .

- được thôi cứ tự nhiên . Cậu cứ chơi tôi sẽ mang hành lý về phòng giúp cậu .

Thằng này hôm nay tử tế thế, ra dáng đàn anh .

- ok thôi cảm ơn ! - há há mang về đi va ly đồ này có khoá mật số sợ gì ! Mang về phòng giúp cho đỡ cực thân tui há há .

Tui xà vào cái máy và lăm lăm cái búa chuẩn bị đập .

30. Chương 30: Ở Đó Và Không Đi Đâu Cả

- Gia Long này, Gia Long này, Gia Long này, ...

Cái Thằng nhóc này không biết làm trò gì mà nãy giờ cứ kêu tên mình hoài hay là có chuyện gì xảy ra. tôi bước thật nhanh và mong rằng sẽ không có chuyện gì xảy ra . Quả thật trong cái biệt thự này của tôi thì có chuyện quái gì có thể xảy ra nhỉ ?

Tôi dừng chân trước cửa phòng BigGame và hơi ôi có ai biết tôi đang trông thấy gì không . Thật là chỉ có chúa mới hiểu những gì tôi đang thấy đây : Thằng nhóc đó nó chẳng có bị cái gì hết mà ngược lại là tôi nè . Tôi trông thấy nó đang ra sức nện cái búa vào màn hình cái máy mồm thì liên tục réo tên tôi . Và tôi đoán chắc chắn cái con chuột mà nó đang đập kia mang bộ mặt của Gia Long - Người thừa kế hai tập đoàn kinh tế lớn là tôi đây . Nó coi tôi không bằng cả con chuột thật .

Tôi phải cho nó một trận mới được .

Nó đang tập trung với cái trò chơi quái ác kia và tôi lên kế hoạch cho nó một trận há há . Dán coi tôi không bằng con chuột nữa hả , to gan .

- Ôi con ruồi ! - há há chết chưa , tôi lấy cái lượt bướm bướm mà tui cũng không nhớ là mua hồi nào chỉ biết nó đã nằm ở góc cửa vào tiền tay cầm luôn . Vụt nhanh như cắt trúng đầu nó để xem nó làm gì tui .

- á ! - Thét gì mà thét ghê thế, như con gái bị đụng không bằng

Nhưng hồi ôi 2s sau ...

“BỐP”

Cái búa đồ chơi thế thôi mà đánh đau gớm bằng trứng là đầu tôi đang rất rất , ủa đúng nghịch dại là đại nghịch .

- Thần kinh ! - Đó là những gì tôi nghe thấy trước khi nó biến mất khỏi phòng . Tôi không tiên chạy theo nó vì Thái đang có việc gì mà gọi đến mấy lần lúc nãy tôi còn tưởng nó nhảy máy đùa . Có lẽ lần này có chuyện .

Trở về vị trí người dẫn truyện của au nào

Hà Anh hằm hằm bỏ về phong

Phòng S3 Tầng 2

- Đúng là biến thái mà !

Chỉ 2 giây , vâng chỉ 2 giây thôi sau khi bước vào phòng nó thật sự bị làm ngạc nhiên . Trước mắt nó là một căn phòng rộng rãi đẹp hơn cả phòng của nó ở nhà chứ đừng so gì với hai phòng ở ký túc trước . Phòng rộng có phòng tắm riêng, có cửa kính lớn nhìn xuống hồ bơi, lại có cả ban công nhìn ra thật xa, có cả cây cảnh và thích nhất là có một khóm hoa thủy tiên thật dân dã .

- Một nơi quá tuyệt ! Đây là ký túc xá sao ôi trời . ! - Thả mình trên chiếc giường thật êm nó nhìn thẳng lên trần nhà là một bức thiên họa cực kì tuyệt mỹ . Bất ngờ nó thốt lên :

- Đại gia thật !

Tuy chìm đắm trong cái huy hoàng của nơi ở mới nhưng ngay sau đó nó vất tay lên trán than thở :

- Liệu có là quyết định sai lầm không khi bước chân vào ” hang cọp ” . - Nó phân vân không biết tiếp đến sẽ là chuyện gì nữa . Sóng gió này bao giờ dứt . - Có lẽ một mất một còn . (thật là máu me)

Vuốt tiếng thở dài . Nó ngồi dậy và quyết định bỏ lại sau lưng những lo lắng là quyết định sắp xếp đồ đạc .

Kéo cái va li đến tủ đồ đầu tiên là phải lựa tủ trống mà để đồ rồi .

Ừ thì cũng giống hai ký túc kia cũng ở hai người . Không sao phòng lớn thế này thì hai người ở cũng không vấn đề gì .

Thận trọng nó hé hé rồi nhìn trên nhìn dưới nhìn xung quanh không có dấu hiệu nguy hiểm lúc đấy thì mới yên tâm xếp đồ vào.

Thật kỳ lạ nó không gặp bất cứ một vấn đề bất chắc nào cả , kể cả việc người ở cùng phòng này theo nhận xét của nó thì là : tuyệt vời . Nó còn nhớ lần đầu tiên chuyển tới ký túc Khu A gặp ngay một thằng ở cùng bồn kinh dị và thế là nó phải xài chiêu áp chế : Tổng cổ thằng đó ra khỏi phòng ngay trong buổi đầu tiên còn số phận thằng đó ra sao nó không quan tâm ha ha (chiêu nó sử dụng là vất tất cả đồ đạc của thằng đó vào nha kho và nói là không biết gì) . Người ở cùng này của nó không những cẩn thận gọn gàng mà lại rất ưa mùi oải hương nó thích.

Xong xuôi quần áo đầu đấy nó mang vài thứ đồ cá nhân ra bàn đang toan bày thì .

Khựng lại ...

Chết chân ...

Giật nảy ...

Trên chiếc bàn ngang đang bày rất nhiều những ảnh của thằng trời đánh .

- Thằng trời đánh !

Thế là hiểu rồi cái không muốn xảy ra đã đến rồi nó đang trong phòng thằng trời đánh đúng là trời đánh .

- Tôi đi về có chết cũng không ở đây . - nó hung hừng hổ hổ

- Ở đó và không đi đâu cả ! - ...

31. Chương 31: Sự Cố Chưa Được Hồi Kết!

Hắn đứng ngán ngay cửa ra vào khoanh hai tay trước ngực lưng dựa bản lề nhìn nó chân chân ,.

Đương nhiên là có gì mà nó phải lúng túng hay rụt rè nhỉ . Nó buông cái va ly và khoanh hai tay trước ngực . Nhìn hắn giả là đúng điệu là nó vẫn thế :

- Gì nào? Đây có thể xem giống như ” Đường này do ta mở, cây này do ta trồng muốn qua đây thì bỏ lại tiền mãi lộ không ? . - Nó sảng sặc lên cười , tự dưng nó thấy lời ra lệnh của hắn chẳng đáng cân một ký lô nào hết, hắn nghĩ hắn có thể cầm chân nó chỉ với câu ra lệnh kiểu đó ư . Đột nhiên nó nhếch mép cười khẩy hắn đã quá xem thường nó .

- Hả? - Hắn méo sọc cái mặt thành thật mà nói bây giờ thì hắn thật sự không thể biết cái thằng nhóc kia còn điểm gì mà hắn chưa khám phá ra . Nhưng hôm nay thì chí ít cũng khám phá được khiêu nói đùa rất

duyên (^o^). Hấn ngay lập tức cười tủm tỉm và cũng ngay lập tức cười vang. Có lẽ từ lâu rồi nụ cười sáng khoáy đến thế không phải là người bạn của hấn.

- Cười ? Bộ có gì vui lắm sao cười ? Khùng hả ? - Nó lôi cái vali đi thẳng tới chỗ hấn.

“Dẫn ”

- Này thì cười ! Ra lệnh cho ai đó cà chớn ! Chân là chân tui ông cấm được hả ? - Nó dẫn cái va li năng ịch vào chân hấn đau hay không thì còn chưa kiểm chứng được nhưng biết là hấn không còn đứng mà chuyển sang tư thế nửa ngồi nửa cúi. Mặt nhăn tịt như trái táo khô há há.

Nó kéo vali trở ra nhưng đã bị gọi giật ngay :

- Cậu cứ thử bước thêm một bước thì cậu sẽ không còn ột chỗ nào để ở trong cái ký túc này đâu , đồ củ đậu . - Hấn rít lên trong cái nhói vì đau. Đồ củ đậu ác như con sâu.

- tui nói cho ông biết nhá, tui vào cái trường này có gây bất lợi gì cho ông à ? Sao ông cứ gây khó gây dễ với tôi thế hả ? - nó nói nhanh như thét vào mặt hấn.

Hấn ngừng vuốt xoa chỗ đau quay qua trầm tư hay nói đúng hơn là ngạc nhiên, hấn mở to con mắt đồng tử giãn to và bộ não cũng đang căng to. ừ hình như hấn đang nghĩ.

Hấn lại một lần nữa ” tại sao nhỉ ? ”

Hấn lại nở một nụ cười, là một nụ cười nhưng nhạt và khó hiểu.

Hấn đang tự cười hấn sao hấn lại vô lý thế nhỉ, chỉ một lần gặp mà làm hấn liêu xiêu, ma lực gì đã khiến hấn trở nên mất tôn chỉ của chính mình, quên cả mối thù có lẽ không đội trời chung.

- Cậu hỏi tôi ? - Hấn ngược mắt nhìn nó đôi mắt nghiêm nghị chiếu tia nhìn khiến nó tưởng chừng đang đông cứng. - Muốn có câu trả lời hả ?

Gật gật. Nó thực không hiểu sao nó không thể mở miệng ra mà trả treo câu giục được.

Hấn chưa trả lời ngay mà đứng dậy đi tới chỗ nó đứng. Hiện giờ hấn đang đứng trước mặt nó đối diện, nhưng kỳ lạ hình như nó không có cam đảm hay tại nó đang đông cứng không ngẩng lên nhìn đối diện vào hấn. Nó bị làm sao thế chỉ biết là nó đang nhìn thẳng vào vòm ngực rộng của người con trai đối diện.

- Chỉ vì cái mặt xinh đẹp của người con gái mà cậu đã tạo ra. Cho nên dù cậu không gây trở ngại cho tôi thì tôi bắt cậu phải trả giá về việc làm của mình nếu cậu muốn chấm dứt mối liên hệ tôi và cậu, muốn dừng lại việc tôi và cậu thế nào thì chỉ còn cách cậu hãy làm cho người con gái mà cậu tạo ra biến mất và cả người tạo cô gái ấy cũng phải biến mất. Như thế có lẽ là kết thúc ! - hấn ghé sát bên tai nó phả hơi thở nóng hổi nhưng lại làm người đối diện rùng mình lạnh ngắt.

- Biến mất ? - Thế có khác nào nó biến mất khỏi đây chỉ vì chính nó - Kết thúc ?

- bằng cái chết có lẽ sẽ chấm dứt tất cả ! Về thiên đường hay địa ngục sẽ chỉ có một mình cậu thôi ! Hiểu chưa ?

- Anh là thằng điên !

Nó không ngăn ngại gì khi cơn thịnh nộ của nó đã lên quá đỉnh đầu ! Hấn nghĩ hấn là ai. Quyền lực gì có thể khiến nó biến mất khi bản thân nó không cảm thấy nó phải biến mất khỏi đây.

- Đừng xem thường thằng điên là tôi ! - Hấn ghé sát tai nó nói thật nhỏ nhưng đủ gai người - còn bây giờ thì cứ đi nếu thích

” Bốp ”

Cái tiếng động ấy khiến ít nhất 2 người là nó và hấn cùng giật nảy. Một trái bóng, bay thật nhanh và mục tiêu nhắm tới đó là nó.

- Làm ơn tôn trọng nói công cộng !

Sao rồi ? Lại say rồi ! Ừ thì tại mình . - nó đứng lặng cảm giác gì tội lỗi lắm đang len dần trong tâm hồn nó . Là nó không muốn thế này, nó không ngờ trái đất quá nhỏ chỉ là một vòng luẩn quẩn vòng tới vòng lui thì vẫn chỉ là cái vòng ngày một thu hẹp , nhỏ bé hơn là nó tưởng .

- này, ai ày tới đây ! Thăng bóng ! - cái giọng lè nhè sực mùi rượi phả vào mặt nó khi nó ý thức được rằng lưng mình đã va với tường một lực nghe đến “uỳnh”

- say rồi ! Tôi không nói với cậu . - nó ngoảnh mặt sang bên nghe mùi rượi nồng nặc phả thẳng vào cổ đến gai cả người

- cậu say rồi Duy ! Về phòng nào ! - kéo tay gã hấn nghiêm giọng .

- buông ra ! - vùng tay hấn gã hằm hằm quay lại nó - khốn kiếp! Cút! - hấn đấm cú đấm mạnh khiếp hồn là nó méng xủ

Vắt cái áo lên vai khom lưng ôm lấy trái bóng đang lăn lóc dưới đất . Chân nam đá chân siêu gã liều siêu lừ lừ bước về phía xa bỏ lại sau lưng là nó và nỗi hối hận đang gặm dần tâm can .

.....

- sao ? Biết có hôm nay ngày hôm nay thì ngày trước đừng làm ! - hấn ngồi đánh nhịp chân nhìn nó với cái vẻ lãnh đạm không một chút cảm xúc .

- Anh im đi ! - nó nghe uất ức đã lên đến tận đầu , từ lúc trở vào đây đến giờ ánh mắt lạnh lùng ấy cứ chiếu thẳng vào nó . Khó chịu . Và lại những câu cà khịa mỉa mai không có gì là giàu “tình thương”

- muốn khóc thì khóc đi , không ai ý kiến gì với cậu đâu! - hấn đã ngồi cạnh nó từ lúc nào , vòng tay kéo vai nó dựa sát vào mình . Hấn nghe tiếng nó khóc dưng dức .

32. Chương 32: Sinh Nhật Hấn

Tôi đang đứng đây giữa một biển người , nói thật nhé tôi chẳng thích ở đây chút nào , vì đơn giản tôi không muốn đến cái chỗ dở dẩn này chút nào . Chắc hẳn các bạn sẽ rất thắc mắc chỗ này là chỗ nào há . Đây để tôi nói nhá .

Chỗ này to lớn với ánh sáng rực rỡ của hàng trăm bóng to nhỏ bóng mẹ bóng con, âm thanh thì ồn ào bởi dàn nhạc sống thật rất sống . Và con người ở đây nữa đúng thật là 1 lụ hợm đời , coi kìa váy ngắn váy dài loè loẹt son phấn nức mùi nước hoa khó chịu , rồi lại quay qua kia một lũ tò vò không đáng lưu tâm nhìn chúng đi một lũ dài lưng tôn vải xì xèo như mấy mụ đàn bà lắm chuyện , tôi phát hiện trong số chúng có một tên đã để ý tôi mấy lần : Là sao ta mặt lem lọ à ?

BACK

- Này cho cậu ! - Hấn từ đâu đi về phi vào phòng và ném cho tôi cái bọc gì cũng không biết nữa .

- Ê ! Cái chân ! Cái chân ! Đang dẫm lên vạch rồi đó ! Rút về ngay ! Có muốn ném mùi không hả ? - Tôi trừng mắt với hấn tỏ thái độ cho hấn biết rằng tôi không hài lòng khi không gian cá nhân của tôi bị xâm phạm

- Không nói nhiều đừng đánh trống lảng ! Thử đi có vừa không còn đi đổi ! - hấn không rút chân về mà còn dậm nạt tôi nữa kìa

- Xéo về bên chỗ ông đi đồ già đầu !- Tôi vớ lấy cái gối đằng sau ném thẳng vào người hấn dù biết chẳng xi nhê gì nhưng điều đó có thể nói cho hấn biết rằng tôi đang rất không hài lòng với việc không gian đã được phân chia bờ cõi ấy đang bị địch xâm phạm dù chỉ là 1 cm !

Nói thật thì ở đây cũng được một tuần dù là ghét cái thằng cha đó nhưng nói đi thì phải nói lại hấn cũng không phải là một tên cùng phòng tôi tẻ , ngược lại thì rất là ổn nữa đó . Tôi không ngờ cái thằng cà chớn hằm hằm lại là 1 kẻ vô cùng được : ăn ở gọn gàng , sạch sẽ , đặc biệt hơn là từ hồi tôi về đây tôi muốn mưa được mưa muốn gió được gió hấn không hề có một sự phản đối nào . Với lại ở trường cái bọn ruồi muỗi rất “í ẹ” không một đứa nào dám ho he, chúng nó coi tôi như thể cục cưng cục vàng không dám làm xước , nói

thật như thế cũng hơi khó chịu, nhưng dù sao cũng đỡ . Chỉ có một điều không ở đó chính là Khánh Duy , chính là thằng “bạn” của tôi : gã coi tôi như cái gai đi ra 1 cái gồm đi vào 1 cái gồm , lúc lúc thì lại buông lời lạnh lùng nghe đến sốt cả lòng nhưng tôi đã làm tổn thương người ta tôi còn dám gì nữa nào !

Bây giờ ít nhất tôi bớt ghét cái thằng trời đánh kia rồi . Có khi cũng nghĩ hay là mình bỏ cái ý định tổng một trong hai đứa tôi hoặc hẳn khỏi trường này, có thể nào cùng đội một bầu trời không ?

- Tự dưng ném cái gì vào bắt tôi thử ! thử gì mà thử ! đồ điên ! - tôi ném trả lại hắn .

- Thử mau đi không tôi không khách sáo mà thử cho cậu đâu đồ củ đậu ạ

Nghe thế này là tôi tun tút ngay nếu không hẳn làm thật rồi tiêu tôi luôn .

- Vừa đây ! Tôi thấy cậu chỉ nên mặc thế này là ổn nhất ! Lại đây! - Hắn khều tôi lại chỗ ranh giới rồi vuốt vuốt thớ vải trên bộ plet tôi đang mặc

Tôi không có lý do gì để mà phản đối ngược lại tôi đang ngạc nhiên không hiểu hẳn ăn nhằm cái gì mà hôm nay mua đồ cho va đâu đó tôi cũng không thích ai mua đồ tro mình nhất lại là kẻ tôi ghét .

- Cầm lấy và đứng tôi mai có mặt ở đó không được bỏ nếu không tôi sẽ tung ảnh và thông tin cậu chính là Mỹ Anh lên mạng khi ấy dĩ cậu sẽ gặp rắc rối đấy nhóc ạ ! - Dúi vào tay tôi một card và ra lệnh cho tôi .

Nghe đến vụ này thì tôi phải im re rồi . Bà dì cổ quái đã giáo huấn tôi một trận vì để lộ thân phận của Mỹ Anh và yêu cầu nếu còn ai biết thêm thì tôi vâng chính tôi sẽ phải cuốn gói !

Chắc mọi người vẫn chưa biết đâu nhỉ ?

Đây chính là biệt thự nhà họ Vương tức nhà của tên cà chớn đó . Hôm nay hẳn đi đâu cả ngày trời tôi phải nhảy tác xi tới đây . Nói thật thì Thái có cho tôi đi nhờ nhưng Thiên Minh vốn xưa đã không thích Hải Anh là tôi nên tôi kiểu xin thôi luôn , còn gã đó hả đi tuốt luốt từ lúc nào .

- Chào cậu ! Còn nhớ tôi không? - Đang mông lung suy nghĩ thì bên tai vang lên tiếng ai đó

- Ơ ! À xin chào ! Cậu là ...- Chính là cái gã cứ nhìn nhìn tôi từ đầu bữa đó

- Tôi là Khanh cùng lớp học đàn đây không nhớ tôi à ? Tôi nhớ chúng ta đã rất hợp nhau nhớ không ? Sao dạo này không thấy cậu đi học vậy ! - Gã này là bạn anh tôi hả ? Đàn à? Anh tôi có học đàn à ?

- Ah ờ ! Xin lỗi bạn mình dạo này bận nên ... - tôi bỏ lửng câu nói và thay vào đó là cái cụp ly vì tôi chẳng muốn nói hớ câu nào đó

” Bộp ”

Tôi cảm nhận có bàn tay nào đó đã đặt lên vai mình không nhẹ nhàng , quay lại ” là hẳn : hẳn mặc 1 bộ pler màu xám giống tôi nhưng sao hẳn mặc đẹp vậy ta , hẳn cao to người đẹp thật ! Ấy dà tôi đang khen hẳn ak ?”

- Đây làm gì đây ? Bỏ tay ra coi ! - Tôi gạt phắt cái tay hẳn ra khỏi

- Cậu là bạn cậu Vương ? - Cái tên không rõ nguồn gốc lại lên tiếng !

- Không phải ! bạn với tên cà chớn này à ! Không đời nào !

- Là bồ tôi đó ! - Hẳn trắng trợn quá mức rồi và điển đó làm tôi nổi giận !

- Hôm nay là sinh nhật cậu Vương ! Chúc mừng cậu ! - Tôi thấy gã đó đưa cho hẳn cái hộp gì vuông vuông chỉ nhỏ thôi nhưng tôi đoán cái trong đó không nhỏ và cái gã này cũng “không nhỏ”

- Sinh nhật ? - Tôi quay lại giật thột , ra hôm nay là sinh nhật hẳn mà sao hẳn kêu tôi đến

- Ừ ! Sinh nhật ! - Hẳn trưng cái mặt đáng ghét vào sát mặt tôi ghét thật

- Tôi đi về !- Nói thật lúc này túng quá rồi . Sinh nhật mà không nói tôi hay tôi dù ghét hẳn nhưng nếu hẳn nói thì với tư cách người cùng phòng cũng phải có món quà cho hẳn nhưng đây thì tôi đang đi không !

- Cùng về ! - hẳn không ngăn cản mà lại khoác tay tôi đòi cùng về !

- Gì vậy ông nội ! Sinh nhật ông mà ông nói cùng về ngon ơ vậy hả? Ông vào tôi về ! - Tôi hét vào mặt hắn
- Đừng về ! - hắn đang nắm tay tôi trưng anh mắt rất khó mà đọc tên

Nãy giờ hắn xuất hiện ở đây đã là quá gây chú ý , bao nhiêu con mắt thèm thuồng, ngưỡng mộ và cả ghen ghét nữa ! Bây giờ hắn lại còn nắm tay tôi trước mặt bàn dân thiên hạ thế này thì xong tôi rồi !

- Ok ok ! buông ra ! Tôi không về nhưng tôi không có quà mừng cho ông ... Là tại ông không nói hôm nay là sinh nhật ông ! - Tôi đẩy hắn ra rồi nói nhanh với hắn !

- Không cần quà chỉ cần cậu có mặt cho đến hết buổi để tôi yên tâm thế là đủ chỉ thế là món quà mà tôi muốn có nhất ! - hắn không có buông tay mà lại kéo tôi lại mà ôm thật chặt .

- Thằng cà chớn này ! - Tôi không ngần ngại mà cho hắn một cú

- Cậu có thể đàn tặng Cậu chủ mà ! - cái thằng kia một ý kiên quá tôi

” Đàn à ! Tôi không biết đàn !”

“Cái Gì ? Đàn hả ? tui không có biết đàn ! ”

Tôi chỉ biết gào lên trong đầu như thế chứ đời nào mà nói ra được. phải tìm một giải pháp ngay bây giờ cho chính mình thôi không thể tay không bắt giặc được phần trăm tử vong là rất cao .

Tôi quay đầu bỏ đi nhưng dừng nghĩ là tôi bỏ về mà chỉ là nói với hắn rằng tôi cần đi toilet và hắn cứ yên tâm chờ món quà của tôi .

- Aizzzz , đúng là xui tận mạng mà ! - Tôi đang ra sức trà cái áo loang lổ màu của sinh tố, thiết tình sao mà xui quá trời. Số là thế này tôi muốn tìm toilet nên đã dò dẫm đi thật chậm vừa kéo dài thời luôn thể thế mà không biết bỗng đâu một gã phục vụ đã là cái cái ” choàng” đâm thẳng vào tôi và cái khay trên tay gã đã ập thẳng vào ngực áo tôi . Vết bẩn quá rõ để có thể dấu trên nền áo sơ mi trắng và một chút trên chiếc áo vect màu tối . Tâm trạng tôi hiện tại là vô cùng bức bối và 1 chút gì bối rối không hiểu tôi sẽ làm cách nào trong bộ dạng này để gặp hắn hơn nữa còn gặp mọi người nữa chứ . **

- Một bộ vect chỉ hợp với một quý ông chứ không hề hợp với một con nhóc đầu Hà Anh à ! - Có tiếng nói ngay sau khi cánh cửa nhà vệ sinh khép lại và tôi phát hiện chủ nhân của tiếng nói chính là Khánh Duy và gã đang trong trạng thái say khướt . Không hiểu tại sao tiệc mới chỉ vừa bắt đầu mà tên này đã say mềm thế kia . Cậu ta vừa nói gì nhỉ ? Hà Anh ? Có lẽ cậu ta say quá nên nhầm thôi ! phải bình tĩnh !!

- Là cậu hả Duy ! Cậu say rồi đấy ! Tiệc chỉ vừa mới bắt đầu . - Tôi inh 1 giọng khá bình tĩnh và chỉ ngoái ra nhìn gã còn tay thì vẫn chà chà chiếc áo .

Và tôi phát hiện nguy hiểm ngay khi cậu ta đang di chuyển nhanh về phía không chút tự chủ . Có lẽ cơn mem đã làm cậu ta trở nên bê tha 1 thời gian lại tiếp tục hoành hành , ngay khi tôi nhận ra được bàn tay đang đặt trên vai mình thì cũng là lúc tôi bị xoay hắn lại để đối diện với Duy . Không hiểu tại sao đôi mắt tôi không thể nhìn thẳng vào cậu ta mà chỉ 1 tai nhìn rồi cụp nhanh như thể tôi đã làm điều gì phạm pháp .

- Không có luật nào quy định tàn tiệc mới được say. Tôi muốn say ngay bây giờ và em sẽ phải đưa tôi về . ức ! - Đó là những gì duy nhất tôi nghe được từ cậu ta trước khi cậu ta gục xuống đè cái đầu nặng chịch lên vai tôi .

” oách” ” cái gì thế này ? Còn bữa tiệc thì sao ? Còn hắn thì sao ? Tên này ”

Tôi đang gồng mình để đỡ một thân con trai cao 1m8 có lẽ nặng mấy chục kí lô và tệ hơn nữa là đang ở trong toilet và càng tệ hơn nữa là tôi còn đang nợ tên trời đánh ngoài kia một món quà sinh nhật của bạn cùng phòng .

Mình phải làm sao đây ?

Cái gì mà cứ ập hết xuống đầu mình toàn chuyện không đâu .

Cứu người ?

Dự sinh nhật ?

Cái nào mới đúng đây ?

Tôi cứ đứng như trời trồng thế cho tới khi cái cạnh cửa báo hiệu có người đến .

Và tôi đã

- Rất cảm ơn anh ! Chào anh ! - tôi đã nhờ được người thanh niên trẻ vừa đúng lúc bước vào toilet để anh ta phụ tôi đưa gã xuống đường gọi taxi để về .

Tôi quyết định cứu người và hoàn lễ sinh nhật của hắn ngày mai tôi sẽ xin lỗi hắn .Tôi đã nhắn tin bảo hắn tôi có việc phải đi trước , vì gọi điện không thấy trả lời . Chỉ thiếu tôi có lẽ là không thành vấn đề đâu .

Tôi không thể ngờ Duy yếu đuối hơn tôi tưởng, tôi đã là cái khăn lau nước mắt cho cậu ta trên đường từ nhà hắn về ký túc .

Tôi biết lời rệu hay lời thức nhưng Duy cứ ôm lấy tôi mà khóc lóc rồi xin lỗi :

- Anh xin lỗi ! Anh đã làm sai gì ? Anh xin lỗi ! - Thật sự anh đâu có lỗi . Tôi nghe nổi đầu đang găm nhâm trong tôi, thật sự thì cái ôm này là dành cho Hà Anh . Lời xin lỗi này là dành cho Hà Anh và tôi đang trong vai Hải Anh . Tôi có nên ôm lấy bờ vai run run kia để vỗ về không ?

Nhưng lí trí thì không thể thắng con tim, tôi đã ôm lấy Duy và vỗ về tôi đã không thể nhẫn tâm mà đóng vai trái tim đá . Tôi trở về là tôi 1 con bé như ngày nào . Tôi đã khóc vì người con trai yếu đuối trong cơn say này hay vì cái tôi đã chết quá nửa đã sống lại , cái tôi đang gây rắc rối cho cuộc sống đơn thường hiện tại .

Quyết định liều lĩnh đã khiến tôi lâm vào cảnh trái ngang thế này đây ! Tôi có nên kết thúc tất cả ? Mà bằng cách nào ?

Đeo phone vào tai Duy tôi mở bản nhạc không lời mà ngày trước hai đứa vẫn hay nghe . Chính Duy đã nói :” nghe nhạc không lời khiến người ta thư giãn và thoải mái, còn dễ ngủ nữa”

Tôi đang ngồi đây và chưa thể về được bởi lẽ cái con người kia đang nắm chặt không buông tay cho tôi về .

Tôi lặng ngẫm ” Cậu ta đã gây đi quá nhiều điều gì đã làm cậu ta trở nên tồi tệ đến thế ? Rượu chẳng ?

Một lúc lâu sau có lẽ cậu ta đã ngủ rồi tôi khẽ cựa tay rút ra và đứng dậy chỉnh lại máy điều hòa rồi ra cửa trở về phòng .

Hà Anh đi nhưng không hề thấy được Duy chưa hề ngủ gã khẽ mỉm cười khi rút tai phone và ôm cái máy nghe nhạc vào lòng . Không thể nhầm được tình yêu đã dẫn lối cho gã cơ mà !

Biệt thự họ Vương ...

- Khỉ thật ! - hắn đang lằm bằm lòng như lửa đốt ông ngoại hắn đã tới đồng nghĩa hắn không thể dời đi lúc này được . Tâm trạng hắn bây giờ là vô cùng xấu .

33. Chương 33: Phía Sau Và Tất Cả !!!!

Không có bữa tiệc nào là không tàn, câu chuyện nào rồi cũng sẽ phải đến hồi kết, nhưng câu chuyện của ta sẽ có cái kết thế nào đây ? Một thế giới ảo đầy hoa lệ hay một thực tế phũ phàng . Nó cứ ngồi như thế đã rất lâu rồi . Suy nghĩ là điều duy nhất nó có thể làm lúc này .

Những suy nghĩ bồng bột muốn làm thay đổi tất cả đã biến nó vào những người xung quanh thành những nhân vật phức tạp trong cuộn phim đời chưa có hồi kết .

- Con đang nghĩ gì? - Di Tâm từ đâu khê khàng bước tới và cất tiếng ân cần .

- Dạ không gì, dì ạ ? - Nó lau vội hàng hàng nước mắt

- Dì hiểu những gì con đang phải chịu, những gì xung quanh con dì đều biết . Nhưng con hãy nhớ rằng khi con đã dần thân muốn làm điều đó là con đã chấp nhận thử thách và chính con sẽ là người đối đầu và giải quyết những hệ quả sau đó . Những rắc rối xung quanh vấn đề mà con gặp phải là do con đã chọn hãy đứng lên giờ không phải lúc con gục ngã Hà Anh .

Tại sao ? Nước mắt là kẻ xấu nhất những lời nói từ người phụ nữ không chồng làm cho chúng cứ tuôn mãi. Mọi thứ nhòa đi .

Không còn gì rõ ràng ...

Mọi thứ đều là mơ hồ....

Tất cả mơ hồ

Ngay đến bản thân nó cũng mơ hồ

Điều gì cho tiếp theo đây ?

Trong kịch bản ngày đầu không hề có nhưng chi tiết bên lề rối rắm thế này

Không thể hiểu ????????

- Dì con nên làm gì ? - Bỗng dưng nó cất tiếng hỏi bà dì

- Im lặng và chờ Việc duy nhất con có thể làm bây giờ là chờ - Không thể hiểu ý định của người đàn bà này là gì .

- Hà Anh pov-

Tôi cứ tha thẩn như thế . Tôi đã trở về ký túc xá . Nhưng không phải là tiếp tục ở đây mà tôi sẽ trở ra cùng hành lý của mình . Tôi có thể làm lúc này chỉ có thể .

Thời gian quá ngắn nhưng có quá nhiều việc đã xảy ra . Tôi bây giờ không còn đường lui . Hà Anh của tôi đã chết . Tên tôi bây giờ là Hải Anh . Tôi khẽ cười không biết trông tôi bây giờ thế nào với nụ cười không hề thấy cảm giác hứng thú .

Bây giờ tôi sẽ là Hải Anh hay Mỹ Anh ?

- Khánh Duy Pov-

Tôi đâu có say nhiều . Tôi đủ tỉnh để thấy được người ấy . Tôi biết là tôi đã tìm thấy .

Tôi đã chấp nhận tất cả . Tôi đã có thể chấp nhận sự thật về thế giới tâm kinh ấy 1 lần thì cũng sẽ có 1 lần nữa tôi chấp nhận .

Tôi không thể hiểu tôi đang chờ điều gì ?

Tôi ngốc nghếch ?????

Cứ đi...

Cứ nghĩ

Làm thế nào mới đúng ?

Trái tim hay lý trí ?

Vô nghĩa hay vô cùng ý nghĩa ?

- Gia Long Pov -

Rượu bây giờ là thứ vô nghĩa quá rồi .

Ngày mai tôi đi Mỹ để tiến hành việc xúc tác thúc đẩy chuỗi công ty bên ấy . Đây là một hợp đồng mang tính quyết định với công việc của ông ngoại . Tôi không có quyền từ chối .

Làm cách nào chu toàn ọi thứ ???

- Thưa thầy đây là đơn xin thôi học của em !!!

34. Chương 34: Khởi Đầu Mới Giữa Chừng Câu Chuyện Chưa Có Hồi Kết

- Thưa thầy đây là đơn xin thôi học của em !

Nó đặt lá đơn lên bàn mà lòng của nao nao không biết thế nào , liệu đây có thể nào lại là một quyết định sai lầm của một phút suy nghĩ chưa chín không ?

” Minh làm thế này có ổn không ? Minh là người dễ từ bỏ vậy sao ? Không thế nào ? Minh là người yếu đuối thế sao ? Dễ mủi lòng thế sao ? Không mình không phải ? ” - nó cứ thế mà đấu tranh tư tưởng , nó không biết thế nào mới đúng thế nào mới được .

Cầm tờ đơn lên .

Đặt tờ đơn xuống chính hành động của nó đã cho người đối diện thấy được điều bối rối, sự dằn co trong suy nghĩ nơi khổ chủ .

- Em nên mang tờ đơn về ! - giọng ôn tồn của thầy hiệu trưởng vang lên - đây là một lời khuyên .

Nó giật mình khi nghe thấy lời khuyên từ thầy hiệu trưởng . Nó tròn mắt không hiểu gì .

- Tuy tôi không biết em đang nghĩ gì, và đang cảm thấy ra sao nhưng tôi nghĩ em đang không điều chỉnh được suy nghĩ và chưa cho rằng quyết định này là một quyết định sáng suốt . Nếu thế thì hãy suy nghĩ cho kỹ con trai ạ ! - ông thầy xoa đầu nó nói từ tốn . Nó nghe như nuốt lấy tường lời từ người đàn ông đứng tuổi này .

- Thưa thầy..... - nó không biết mình nên nói gì lúc này nên thôi lại im .

- Sao thế cậu bé? - Ông thầy đã trở về phía bàn chống hai tay lên mép bàn đối diện nó . ông nhướn mày và đang vừa nghe cậu học trò của mình vừa suy nghĩ gì đó . - Vì đâu mà cậu lại chọn trường này để thi ?

-

- Cậu đã mất bao lâu để có thể thi đậu vào đây ? - tiếp tục một câu hỏi khác - Tôi chắc rằng đề thi của trường này không quá dễ để bọn ngốc cũng có thể đậu vào được . Và tôi biết cậu là một chàng trai tài giỏi con trai ạ .

-

- Hãy quay về và đối mặt với thử thách . Muốn lướt sóng thì hãy đạp lên sóng chàng trai trẻ ạ . Chông gai nhiều bao nhiêu sẽ tôi luyện ta nhiều bấy nhiêu .

” Phải rồi ! Ta đâu sống vì ta ! Khi ta tới đây thì cuộc đời của ta đã chấm dứt và đây là cuộc đời của Hải Anh, cuộc đời của anh trai ta . Hoài bão ước mơ của anh cũng là hoài bão ước mơ của ta lúc nào . Đứng lên đi Hà Anh , mi làm được mà .”

* Xoẹt *

Tờ đơn đã nằm trong sọt rác ngay khi bị xé làm 2 :

- Thưa thầy , em cảm ơn thầy ! - nó hét to lên ngay khi đặt chân tới cửa và òa đi rất nhanh.

- Ta đã trở lại - Người ta nghe thấy tiếng gào vang của nó vọng khắp sân trường .

” Mình nên làm gì đây ? Vạch trần thân phận cô ấy hay là im lặng là yêu em . Nỗi đau 1 lần tìm đến mình như thế đã là quá đủ ! Mình cũng là người cũng nhỏ bé , cũng chỉ chịu một lần đau đớn ấy thôi và xiên không lần nào thêm nữa . Nếu mình vạch trần sự thật mình có còn được bên em nữa không ? ”

Gã đau đầu trong nỗi lo và niềm hạnh phúc . Không biết thế nào là tốt chính là tâm trạng của gã lúc này.

Gã đã biết cái gọi là Tân Linh không hề tồn tại , làm gì có chuyện mượn xác hoàn hồn . Và anh trai song sinh chỉ là một cái cớ . Tất cả là một sự thật sau tấm màn che bí ẩn . Nhưng màn che ấy không thể che hết cái sự thật người con gái gã yêu đang sống và hiện diện bên gã mỗi ngày .

- Ta sẽ làm vậy ! Vì ta yêu em !

- Alo, Hải Anh đây .

- Hà Anh à , ta đi cafe nhé .

Nó suýt như thả rơi chiếc điện thoại, nó đang bận bịu với mớ đồ linh kính đủ mọi thứ . hôm nay nó sẽ đi , nó nghe máy nhưng không nhìn tên hiển thị .

- Khánh Duy . - nhìn màn hình điện thoại tên gã đang hiển thị ở đó .- alo nhầm rồi nhé , bye , tôi là Hải Anh đây , Tôi bận .

Bỗng nhiên một vòng tay vòng ra trước ôm gọn thân hình nhỏ bé của nó từ phía sau .

- Anh không nhầm đâu ! Anh biết hết rồi

35. Chương 35: Kết Thúc Tất Cả Hay Mở Ra Tất Cả

- Cậu muốn gì đây ?

-

- Không nói thì hãy đi về đi . - Nó thấy bồn chồn trong ruột có phải là do công việc đang dọn dờ hay không ? Hay do chuyện đã xảy rồi ?

- Ngồi yên đó ! - Gã nãy giờ yên lặng nhưng câu đầu tiên nói được lại là một câu cộc lốc chẳng có chút am ngữ trầm bổng nào .

-..... - Không hiểu tại sao gai góc của nó đi đâu mất hết . Ngồi im như được lệnh .

Không gian cứ thế tĩnh lặng như tờ dường như tất cả đang chờ nghe điều gì sẽ tới .

- Hà Anh biết đọc chữ phải không ? - Một câu hỏi thật chẳng đúng chủ đề , hay được nói là ngớ ngẩn . Ném lên giường 1 tập giấy gì đó .

Bằng chứng thì cái đó chắc chắn là thứ mà hắn muốn nó đọc bây giờ .

-.....

- Em tại sao lại giấu anh lâu đến thế ?

- Tôi không có gì để nói . Còn anh muốn nghĩ gì thì nghĩ tôi không muốn quan tâm hay để tâm tới điều anh nói .

- Vì mọi chuyện sắp kết thúc đúng không ? - Hẳn đúng đó từ bao lâu cũng chẳng ai biết được nữa .

Hắn đang cầm trên tay tờ giấy đã bị xé làm đôi .

- Cậu nghĩ mọi chuyện sẽ trôi qua trong im lặng nên cậu tính đánh bài chuẩn à .

Gỗ đế giày bên góc cửa âm trầm khô khốc không biết hắn đang nghĩ gì , muốn gì ?

-

Đừng im lặng hãy giải thích đi

- Vì sao 1 cô gái lại có thể tồn tại trong trường nam sinh lâu đến thế nhỉ ? - Cả ba người giờ đã mòn một hiểu được cơ sự của tất cả .

- Đáng nhẽ chuyện này phải kết thúc ngay khi nó bắt đầu rồi . - Hình như giờ phút này nó không thể nói thêm điều gì bởi thân thể của nó đã bại lộ rồi . Kế hoạch đã tan tành không thể lẳng lặng mà ra đi như nó đã nghĩ .

Tiến đến gần nó hơn , hắn không hề thay đổi tông giọng mà vẫn là giọng khô khốc không âm điệu .

Nâng cằm nó lên, gã trầm trồ chậm rãi :

- Khuôn mặt xinh đẹp này đây đã làm chúng ta điên đảo, phá vỡ tất cả lại là một đứa con gái . Nếu trong một trường hợp nào đó tôi sẽ rất vui mừng mà ôm lấy cô nhưng sự lừa dối khiến tôi không thể nào làm thế dù tôi rất muốn níu cô cho cuộc đời mình mãi mãi . Nhưng ...

Bốp ...

Cả nó và gã cùng trợn tròn mắt khi cái tát bỗng rát đã kết thúc để lại trên khuôn mặt xinh đẹp của nó .

- Gia Long cậu - Gã thất thanh nhào tới kéo nó về phía mình .

- Lọc lừa ! Cô có vui không ? Tôi đã điên vì cô đấy ! Cô đã đạt được điều mình mong muốn chưa ? Điều gì đã khiến cô lộ tẩy sớm thế sao không đùa chơi chúng tôi tiếp đi ? Một phần nào trong tôi mong cô hãy cứ để tôi mù quáng yêu cô hơn là nghĩ rằng mình là thứ đồ chơi của cô .

- Tôi sẽ không nói gì nữa là tôi đã nảy sinh tất cả vậy nên tôi cũng là người kết thúc tất cả . Tôi rời đi và tất cả sẽ dừng lại . Kết thúc như khi tôi chưa đến .

-.....-

Một khoảng lặng bao trùm tất cả

.
. .
. .
. .

Không ai nói gì mà cái không khí nặng nề ấy chỉ bị phá vỡ khi tiếng chuông điện thoại của nó vang lên

- Alo, vâng cháu ra ngay đi chờ cháu 1 chút . - À thì ra dì Tâm đã đợi nó rồi đấy .

- Cô sẽ đi ? - Hẳn chẳng có lời nào để nói nữa sao ?

- Em sẽ lại biến mất ? - Có lẽ gã chỉ có thể nghĩ được thế giờ này .

- Tôi xin lỗi vì tất cả !

Nói rồi nó cựa mình thoát ra khỏi vòng tay gã . Kéo xéc vali và đứng dậy toan đi .

Nhưng ...

Có thể nhanh như thế sao .

Đôi cánh tay nó đã bị giữ lại bởi hai anh chàng này.

Các cô gái sẽ thấy mình thật là hạnh phúc nếu được nhiều người theo đuổi hơn nữa lại là các anh chàng đẹp trai giàu có và tuyệt vời đến thế .

- Chưa hết đâu ? Hãy trả lại tôi cho tôi ! - Nó không biết rằng nó đã nghe ai nói ra câu này trước .

.
. .
. .

- Xin lỗi , cái to có chỉ là tôi . Cái tôi có thể trả lại cho cả 2 người chỉ là lời xin lỗi . Tôi xin lỗi . - Nó chỉ có thể nói được thế khi tự giải thoát mình mà bước đi . .

.
. .
. .

.Làm gì đây?....

Tĩnh lặng quá ...

Tất cả ...

Phía sau

Tất cả đã ở phía sau

Không ai trong số 2 người ấy có thể biết rằng chuyến đi này sẽ dai bao lâu để họ có thể gặp lại người con gái này .

Đại học Australian National University - Úc

Tất cả dường như chẳng còn chút dư âm gì , chẳng còn là gì trên đất nước này . Chuyện xưa chuyện cũ giờ cũng chỉ là chuyện cũ chuyện xưa mà thôi.

Nó vẫn còn nhớ khoảng thời gian đó , nhớ 2 người đó nhưng chỉ có ra đi và biến mất thì tất cả mới kết thúc .

Có thể mới biết sự bông bột trong suy nghĩ và lòng quết tâm cho 1 việc gì đó chỉ có 1 khoảng cách rất nhỏ , đến nỗi mà người ta sa chân và mà không thể nhận được chính mình đang lạc lối , rằng mình đã đi quá xa trong lối đó .

Hôm nay là dạ hội 100 năm thành lập trường . Một buổi lễ hoành tráng các nàng công chúa lông lẩy trong những bộ đầm nhiều màu, các chàng hoàng tử lịch lãm ,sang trọng điển trai . Cũng khá lâu rồi nhỉ , chợt ùa về đôi dòng ký ức khiến người cổ nhân chợt về trong tiềm thức . Nó bây giờ không phải 1 nữ sinh sừng sừng bộ đầm nhiều màu mà là một nữ sinh với mái tóc tím mặc váy vad sóng sánh ly cốc tai nồng nhẹ . Nhưng nét hấp dẫn không hề giảm .

Nhạc nổi lên rồi . Mọi người vui vẻ hòa mình trong điệu van lãng mạn, cuồng nhiệt cùng sam ba , diu dặt cùng rumba. Còn .. nó thì ngồi nhâm nhi nhìn ngắm mọi thứ xuyên qua chất lỏng màu đỏ của ly vang .

- Chúng ta sẽ nhảy với nhau 1 bài chứ

Thoảng chút giật mình, hai âm giọng phấp phấp sau nó vang lên làm nó không kiềm nổi đôi dòng nước mắt.

Quen thuộc quá ...

Hai thanh âm quen thuộc quá ...

- Không thư hai quý ngài !

.....Không thể kết thúc những gì khi bản thân nó còn tiếp mãi về sau

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/la-gai-khong-phai-gay>